

III + IV

M A R Z O 1955

C E C A

20,30 (rip.13,30) ogni giorno
9,35 omelia (ogni seconda domenica nel mese)

1	P. Pelikán, S. J.	Il 79esimo compleanno del S. Padre Pio XII
2	P. Ovečka	La Chiesa nel Pakistan (int. miss. del Ap. della Preghiera) In memoriam Signa Poncelet
3	P. Pelikán	La situazione della Chiesa Anglicana La festa del Papa 2-3 a Roma
4	P. Ovečka	La fondazione della Chiesa (2)
5	P. Pelikán	La Trasfigurazione
6	P. Ovečka	L'appello della Chiesa perseguitata al Papa
7	P. Pelikán	Il nuovo numero della rivista Vita Nuova
8	P. Pelikán	La cultura deviante Lettera della Segreteria dello Stato ai due Vescovi della Cecoslovakia
9	P. Ovečka	Lettera della Segreteria dello Stato... Notizie della Vita della Chiesa nella India San Domenico Savio
10	P. Pelikán	Santo Padre ai parroci e sacerdoti durante l'audienza
11	P. Ovečka	Il 16esimo anno del pontificato del Pio XII (montaggio)
12	P. Pelikán	La festa del Papa a Roma Pensieri per il ritiro quaresimale
13	P. Pelikán	La festa del Papa (omelia)
14	P. Ovečka	La lettera della Segreteria dello Stato (commentario)
15	P. Pelikán	La lettera pastorale del Mens. T. eas sulla Chiesa perseguitata

P. Pelikán Notizie e attualità della vita religiosa nel mondo

P. Ovečka Gli Invitati della Cina

P. Pelikán Il concordato della Bavaria
Attualità per i sacerdoti

P. Ovečka Gli Successori degli Apostoli(3)

P. Pelikán La conversazione religiosa per la Dom.
quarta della Quaresima

P. Ovečka Pio XII e gli armî atomici
Les Benedictins et la christianisation
della Russia

P. Pelikán L'appello di Vienna

P. Pelikán Il problema morale dei profughi

P. Ovečka Perché fu condannata la Quinzaine
San Gabriele patrono della Radio e
Televisione

P. Pelikán Il messaggio sociale del Pio XII
Nuovi libri teologici nel Occidente

P. Ovečka Il senso della gerarchia nella Chiesa

P. Pelikán La conversazione sulla Domenica della
Passione

P. Ovečka: In memoria S. E. Mons. Trochta, Vescovo di Litoměřice

nel ricordo degli amici
(nella occasione del suo 50esimo compleanno)

P. Pelikán L'Evoluzionismo e la Chiesa

P. Pelikán Il Padre Lombardi predica il Mondo
migliore

P. Ovečka Padre Bissonette sulla religione
nella Russia

per i cristiani chi vogliono
I buddhisti (int. mess.)

P. Pelikán Mater Dolorosa

M. J. --uslyšíte glosy na okraj zítřejšího papežského jubilea.

2. III. připadá výročí volby papeže Pia XII a zároveň jeho 79e narozeniny. Při této slavné příležitosti budou ^{vůlka} vatikánské úřady ~~zitra~~ zavřeny a budovy vytkány. Města jakož i ony ~~exteriery~~ papežské v Římě budou zdobeny papežskými prapory. V rožním sále papáce je vystavena kniha gratulantů- Zítřa po 12 hod. Sv. Otec udělí věřícím na náměstí svatopetrském z okna své pracovny ap. požehnání.

Další zprávy:
Tělo sv. Fr. Xav. bude vystaveno ve svatyni Dobrého Ježíše v *Boe* v Inglii, a to během milostné novény, která se bude konat č.-14. III. Naposledy tělo apoštola Indie bylo vystaveno r. 52 u příležitosti Xaver. ^{ianického} jubilea.

" Proste v Evropě o modlitby pro nás a řekněte, že jsme ochotni za ^{svou} víru zemřít"-těmi slovy mladí Číňané ^{provázeli} ~~zavázeli~~ P Kretsche, prof. semináře v Zikawei u Shanghai ^u při ^{svého} odchodu z Číny, odkud byl vyhoštěn kom. úřady. Týž pak v Hong-Kong referoval o manifestacích lidu před policejní budovou, v níž byl vyslýchán. *a o projevu karolického čín. katolíka.*

Včera Francie dala poslední S Bohem svému velvyslanci a katolíci svému Mistru a to v onom chrámu, v němž Paul Claudel kdysi o vánoční noci doznal milosti obrácení - v Notre Dame v Paříži.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

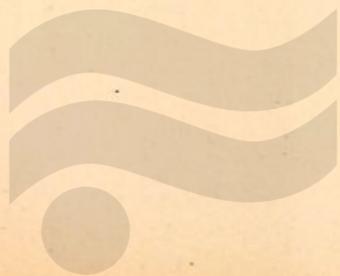
(K výročí papeže Pia XII.)

Dnešní ^{večerní} l'Osserv. Romano v úvodním článku vzpomíná 79 narozenin a 17 let pontifikátu papeže Pia XII. Poslední rok - rok "ariánský" nazývá nejvíce pamětihodným z celého jeho pontifikátu. Papežovy výzvy v onen památný den ~~11.~~ 1.XI. k vznešeným ctnostem - k jednotě a míru v světě, k víře a naději - jsou jakoby syntesí toho roku. V pontifikátu nástupce Petrova program obnovy na každém poli byl stále preciznější, aktuálnější a ^{stále více} prožívaný, praví l'Osserv. R. a pokračuje: "Nic nemohlo zastavit ani umenšit nepřetržitý dar učení a stálou jeho přítomnost. ^{nikdy} Když ^{nikdy} (nemoc v některých chvílích vynutila omezení obvyklých setkání s jeho dítkami, všichni věděli a vědí, že bdělý kormidelník ani na chvíli nezanechal vesla. - Dnes přání a naděje, tyto dva paprsky, se mísí v jeden plamen a zvěstují jeho další počiny a slávu apoštolskou." -

l'Osserv. R. na konec cituje z promluvy papeže Pia XII. při otevření dívčího centra v Římě - Domus Mariae - tyto věty: "Prosíme Ježíše, aby urychlil den - a musí přijít - v němž nové tajuplné vylití Ducha sv. vyzbrojí všechny Kristovy vojíny a všechny je vyšle mezi bídu této země, aby jí nesly spásu - a nastanou lepší ~~čas~~ dny pro Církev a prostřednictvím Církev též i pro svět."

K těmto slovům papeže Pia XII ^{řadu domů} ~~elánek~~ ^{celý} dodává: "Každý věřící s ^{celým} ~~všechným~~ elánem svého srdce vyzývá Boha, aby On, Otec viděl první tuto podivuhodnou proměnu a ^{uohl} ~~nhleděl~~, kterak se šíří květy osvobození, apoštol. úspěchů a bratrství. Kéž uslyší odevšad Magnificat příchodu a dobrodiní lepších časů.!"

Uvedeme ještě část řeči papeže Pia XII z 10.XI., v níž nejvyšší učitel a pastýř řekl světu pravé slovo v pravý čas.-----

ústav pro studium
totalitních režimů

Za Církev v Pakistaně

~~řekni~~

Stát Pakistan ^{byl umě. v. n. i} vlastně federací států Pakistan ^(o 80 mil. obyvatel) najdeme jen na nejnověj-

šly je součást britského Commonwealthu

ších mapách. Vznikl před 8 lety, kdy indický kontinent se osamostatnil

od Anglie. Miliony mohamedánů se bálo, že jejich život uprostřed Indů s hinduským náboženstvím bude nemožný. Proto si vymohli založení nového státu na náboženské ^(mohamedánské) základně, nazvali jej Pakistan, podle zač. písmen

4 států: ^{hl. provincie} Pundjab, Afganistan, Kašmír, Sind a Beludžistan. Tento umělý vznik Pakistanu lze vidět již na území: Pakistan se dělí na ^(dvě části) vých. a

vzdálené od sebe více než 1600 km. Obě části se od sebe ^{leží} dělí řecí, hospo- dařským zřízením, hustotou obyvatelstva atd. Jen náboženství ^{spojuje} je spojuje:

islam. Je pochopitelné, že uprostřed takového státu život kat. Círky je velmi těžký. Katolíci jsou mohamedánům "kafir" nevěřící, neboť v ^{mysl} člancích víry o Nejsv. Trojici a o Božství Krista Pána ^{vidí} porušení jednobožství.

Mohamedán, který se stane katolíkem, je považován za zrádce své země,

ztrácí svůj majetek a uvrhuje na sebe nejrůznější příkoří a pronásledová-

ní. Jako ve všech bývalých koloniích ^{a polo o nicem z umě. přírod} se ^(i v Pakistanu) konečně domácí obyvatelstvo dívá na cizí misionáře jako na cizince, propagující svou zemi.

A přece Církev v Pakistanu žije a pomalu proniká mezi obyvatelstvo: mezi vyššími ^{vrstvy} školami, mezi venkovany a nižšími ^{třídami} příkladem ne- zříštné, křesťanské lásky. Kat. školy jsou vyhledávány, z tisíců kandidátů může být přijato jen několik set, protože není místností ani učitelů.

Stát však naléhá, aby i kat. školy zavedly ^{ve škole pravidelné} vyučování koránu, ^{poukazováním} aby vyučování státního jazyka Urdu se dalo se stálým ^{ke} ~~xxxxxx~~ koran, ^{mo} mohamedánské ^{ke} kultuře, a aby ^{ke} žákům vůbec se vštěpoval duch isla- mu. V které si vysoké škole technické stát nechtěl dovolit ani světit Veli-

konoce a zachovávat nedělní klid. Teprve po dlouhých intervencích bylo toto nařízení odvoláno. Jinou těžkostí škol jsou učebnice, zvl. dějepisu, které obsahují mnoho nepravdy o kat. Církvi. Ministerstvo školství sice

dovolilo, že ^(části) sporné ^{to mi učitel} mohou být vynechány; jak však ^{o důležitých} vysvětlí-

aby ^(školní slouž) se nedotkl ^{o důležitých} náb. citů mohamedánů a ^{sedících} nezvýšil zájem katolíků, ^{školní} vedle sebe ve třídě?

Kat. školy zasáhnou jen malou část obyvatelstva; daleko více je známa svými charitativními ústavami, a to zvl. mezi nejchudším obyvatelstvem a mezi mohamedánskými uprchlíky z Indie. Velký dojem způsobil dar sv. Otce na fond pro postavení domů pro uprchlíky. Sám min. předseda za dar poděkoval. ~~Kumli-~~ čení útoků proti Církvi přispěly též štědré dary potravin a šatstva amerických katolíků. Tisíce chudých stojí dvakrát za den ve frontě před kat. fara nemocnicemi, lékárnami (a kláštery, aby tam dostali jíst, lék a kousek oděvu. Nikdo se neptá na jejich náboženství, na kastu, k níž patří, ani na jejich politické ~~smysl~~ lení. Ve světě ohroženém komunismem působí tato účinná křesťanská láska ^(hlubokým dojmem.) Podle ~~ústavy~~ ^{parlamentu} Církev svobodně šíří svou nauku tiskem i rozhlasem; ve skutečnosti se ~~tam~~ ^{do veselí} dostane jen na velké svátky. Noviny podávají málo zpráv o kat. Církvi ve světě, tím méně o místních kat. událostech. Kat. časopisy mají prakticky žádný vliv. S druhé strany však třeba přiznat, že kat. mohou volně organisovat své náb. obřady, i procesí. Před 3 roky vítali P. Marii Fatimskou v Karachi i tisíce mohamedánů, kteří též uctívají P. Marii. ^(a věří v její přeměnění)

VPsechna vyšší místa jsou jim uzavřena: "Kdybyste byl mohamedánem, přijali bychom vás," slyší ne jeden vzdělaný katolík. ^(v mešitě) Na vesnicích je situace ještě svízelnější: když byl prohlášen mohamedánský stát Pakistan, byly okupovány pozemky nejen hindů, nýbrž i katolíků. Nepomohly žádné intervence. Nebyli mohamedány. ^(Aby nezemřeli hladu) Katolíci museli odejít do měst a dát se najmout jako zametači ulic. Každý chápe, že velké pokušení, vrátit se k islamu a vysvobodit se z bídy, kterou člověk trpí, jen protože je jiného náboženství. ^(Pak. 1951)

^{pehnueme statistiku}
^{po hodnocení}
R. 1951 žilo v Pakistanu 76 mil. obyvatel; byl 7. největší stát na světě a druhý největší mohamedánský stát. Katolíků bylo 228.000; mezi nimi pracovalo 297 kněží, 76 domorodých a téměř 600 sester; polovina jich pochází z Pakistanu nebo z Indie. Vých. i záp. Pakistan má po jednom arcibiskupství v Karachi a ^(měste) Dákká, a třech sufragánních biskupství. ^(v Karachi bi vidli)
^{ap. vutermaker}
To bylo několik poznámek k misijnímu úmyslu Ap. modlitby na měsíc březen: Za rozkvět Církve v Pakistanu.

V pondělí 28. února se konaly v městě Říma ^{události} smuteční obřady za 29 obětí ~~XXXXXXXXXXXX~~ belgického letadla, které se ^{v blízkosti letadla} zřítilo 13. února. Jednou z obětí je Belgičanka, sl. Yvonne Ponceletová, zakladatelka a gen. představená ^{Associations missionnaires catholiques} laické řeholní společnosti Katolických pomocnic v misiích. Sl. Yvonne Ponceletová se narodila před 49 lety v Lutychu. Již jako děvče pracovala obětavě v kroužcích místní Kat. akce a katolického skautingu dívčích, R. 1937 založila skupinu dívek, které chtěly zasvětit celý svůj život a všechny své schopnosti práci v misiích. Nebudou mít řeholní šat, jen přísahou se zavaží k životu chudoby, čistoty a poslušnosti místnímu biskupovi; pod jeho vedením budou vychovávat ^{pracovat ve svých, v nemocnicích} obětavé katolické ^{byla pro} laiky. ~~Na prvních letech~~ ¹ ~~Společnost~~ ^{Společnost} Netrvalo však dlouho, a první pomocnice odjížděly do misí. Dnes měla sl. ^{ve svých řadách} ^{První řada dívek slouží službu Římu} Ponceletová ^{n. 1946} 166 obětavých žen a dívek, pocházejících z 15 národů. Pracovaly v Číně, na Formose, Vietnamu, Indii, Zájordánii, Libanonu, Syrii, Ruandě, Belgickém Kongu; Kroužky pro studentky založily ve Francii, Belgii, Itálii, Spojených státech a v Kanadě. Osudného 13. února sl. Ponceletová byla na cestě do Říma, aby zde u Posv. Kongregace šíření víry referovala o práci své Společnosti na dálném východě. ^{sl. jí pověřil} Byl to však Bůh, jenž si svou věrnou služebnici povolal, aby ^{na vlně} jí odměnil za to, co vykonala pro rozšíření jeho království, a aby se u ^{ve své} něho přimlouvala za svou Společnost. I my v duchu posíláme svou soustrast ^{pro jejich apoštolát} Katolickým pomocnicím v misiích, ~~XXXXXX~~ ^{XXXXXX} vyprošujeme tím více Božího požehnání.

Do H.K. přijel jezuita P. Burgaud, vypovězený z číny. Prožil v této zemi 33 ^{let} v observatoři a metereologické stanici v Zi Ka Wei a Zo Cé u Šanghaje.

Pařížská akademie věd udělila P. Burgaudovi ^{P. Burgaud} dvakrát cenu, zvl. za jeho magneticou mapu číny. V observatoři ^{pracoval} až do r. 1950, kdy ji obsadili komunisté pak ^{pracoval} v duchovní správě. V září min. roku mu bylo odepřeno povolení k pobytu a vyzván, aby dobrovolně odejel. P. Burgaud zůstal, protože ho katolíci ~~xxxx~~ potřebovali. 8. února ráno bylo zavolán na policejní stanici: V 11 hodin měl odejet ze Šanghaje a z Číny, jako nepřítel lidu, pobuřovatel proti lid. vl. Katolíci v Šanghaji jsou nuceni všemi prostředky, aby vstoupili do kat. vlasteneckých a pokrokových spolků. Jak se velmi brzy ukázalo cílem těchto na venek nevinných spolků je rozbit jednotu Církve a ^{zotročit} ~~ji~~ režimu. Velká většina katolíků odolává svodům a hrozbám komunistů, třebaže je to může stát ztrátou zaměstnání, osobní svobodu a, snad i, převýchovný táboř. Také kněží vytrvávají, ani jeden nedal své jméno ^{vlastenecké} Církvi. Mariánský rok byl slaven s mimořádnou zbožností. Rok 1955 si čínští katolíci zasvětili Nejsv. Srdci P. ^{XXXXXX} ^{XXXXXX}

Dobry pastyr-- komentar ^{situaci} angl. Cirkve zprava o oslavach Sv. Otce v Rimě.

Zpravy:

V Acta ap. Sedis ,která právě vyšla, je uveřejněn dekret, jímž se zahajuje beatif. proces Pia IX. Život tohoto služebníka Božího je shrnut v ona slova, která pronesl Simeon Spasiteli: "Budeš postaven na znamení, jemuž bude odpíráno." Pius IX. má ve vždy před očima správu všech, a slávu Boží a blahobytu, jemu svěřeného, odevzdán do vůle Boží, statečně odporoval protivníkům, připravil tak cestu k vítězství svým nástupcům, kterým se nepřátelé museli vzdát. Tak našel heroicky všechnu protivenství papež Pius IX. si získal pověst svatosti, jak je patrné z jeho života, to je úryvek dekretu, jímž se zavádí proces blahorečení s papežem Piem IX.

V týchž Aktech ap. sedis jsou uveřejněna nařízení pro vojenské kaplany a pro duchovní správce emigrantů. 5 článků se týká vojenských duchovních z řeholního kleru. Misionářům uprchlíků se udělují různá privilegia jako: fakulta pmt přenosný oltář, celebrovat ~~xy/xy~~ sub divo a v nedělích mít denně 2 neb i 3 mše sv.; konečně mohou světit posvátné předměty s udělením odpustků sv. Stolice.

P Jiří Bisonnette, kaplan amer. velvyslanectví v Moskvě, dostal rozkaz, aby do 4 dní opustil Sov. Svaz. Polic, ředitelství neudalo žádného důvodu. P Bisonnette byl v Sov. Svazu od 24. I. 53. Žil v bytě, vyhrazeném cizincům v 8 poschodí, kde měl svou kapličku. O tomto násilném zákroku ihned uvědomil amer. velvyslanectví a svého řeholního představeného provinciála Asumptionistů v N.Y. Amer. vláda podala protest u vlády sovětské.

Jsou známy některé podrobnosti plánu politické převýchovy v duchovních seminářích v Polsku. Tam ještě bylo ponecháno 23 boh. seminářů, avšak už od r. 53 ~~byly~~ ^{zrušeny} zaváděny indoktrinační kom. vlivy. Můžejí tam být noviny, časopisy a knihy, vydávané režimem. Kom aktivisté mají volný přístup do sem. se svými přednáškami. Státní kontrola se vztahuje i na malé semináře, kterou tam provádějí t.zv. ~~vt~~ vlastenečtí kněží.

Ben Lyon, býv. hnězda anglického filmu, angažovaná nyní u brit. rozhlasu přijala z rukou kard. Griffina svátost birmování. Na podzim min. roku ~~byla~~ přijata do C. katolické.

V Rio de Janeiro v Brazílii se konají přípravy na mezinár. Euchar. kongres. Lit. zpěvy jsou natočeny na gramofonové desky a jsou nyní nacvičovány v celé zemi. Očekává se, že v čer. venci se všechny skupiny spojí v státní sbor zpěvecký. I brazilský rozhlas denně v vysílá část zpěvů ~~na~~ ^{na} gregor. mše, která bude zpívána při euchar. kongresu.

Na Azorských ostrovech bude vztýčen obrovský světelný kříž a to na hoře Constantineira. Bude d. stojnou korunou díla elektrárenských podniků na ostrově Ferceira. Kříž bude 700 m vysoký a má být symbolem techniky ve službách obecného ~~blaha~~ ^{blaha} v duchu křesťanské lásky. Inicijativu k tomuto počínu dal ředitel elektrárenské centrály Ing Louis ABEOCASSIS; kříž bude postaven Mistrem Maduro Diazem.

Komentář Vat. rozhl.: O situaci Angl. církve.

Angl. C. prožívá vážnou krizi. ^{jest to} všeobecně známo. Vědí o tom a jsou tím znepokojeni i sami vedoucí Ang. C.

2 Na počátku ^{min} t.r. jedna složka ^{u.c} A.C. t.zv. High Church rozšiřovala brožuru, v níž zvala všechny Anglikány k modlitbám za jednotu všech křesťanů; tam také je vysloveno politování nad žalostným úpadkem či zmatkem agl.^{ik} theologie. Knížka dokonce tvrdila, že papežství a episkopát budou spolu ^{stojí} a spolu i ^{padají}. Tato složka - ovšem nevelká ^{si} ^{upřímně} žádá spojení se sídlem, které zaujímá místo Petrovo v apoštolském kolegiu, v kolegiu od něhož se odvozuje veškeren episkopát. "-jak se ve zmíněné knížce praví.

Vážná krise v ^{u.c} A.C. je způsobena indiferentismem obyvatelstva vůči duchovním hodnotám, ^{el} k čemuž padla za oběť největší část jejich údů. Už po I. světové válce v r. 31 Whitakerův Almanach konstatoval, že z 20,000.000 ^{ilamle} praktikuje náboženství ^{jen arc} ~~ve více než~~ 2 miliony lidí; což ostatně doznala i oficiální ročenka A.C.; tato udává jen o málo vyšší počet praktikujících. -Tvrdilo se, že mezi Anglikány vzrůstá tolerance, což však nevyplývá z lásky ani z pozornosti, nýbrž z naprosté vlažnosti-indiference. Vážnost náboženské situace v Anglii vyplývá i z tvrzení Evana Spicera - r. 1934 v Times - že ze 40 milionů obyvatel Anglie ^u pouze 80 až 90 procent navštěvuje ^{nejaké} jakékoli bohoslužebné místo. Proto nepřekvapuje, co řekl G. K. Chesterton, že Anglie je zemí pohanskou. Lépe bychom řekli: Anglický lid je náboženský bez náboženství. Jiné známky náboženského indiferentismu v Anglii jsou tyto:

Mnohé anglikánské kostely jsou prázdné; jiné byly dány v užívání katolíkům. Počet anglikánských ministrů kultu nápadně klesá /tak, že mnohé farnosti jsou bez pastorů. C. katol^a v Anglii má v poměru ke svým členům pětikrát víc kněží. Pouze 14.000 anglikánských duchovních obstarává 20.000 far, zatím co na 2.000 katol. ~~far~~ působí 7.000 kněží. 14.000 angl. farářů má jen 2.000 pomocných kněží. Tento počet ^{mal} stále klesá. Zatím co bylo před 100 lety ročně průměrně 850 ordinací, posledního jich bylo jen 380. To vše platí stejně i o jiných sektách, které se počítají k t.zv. "non conformisti" a nepatří k státní Církvi. Za tohoto nedostatku duchovních metodické v Anglii se uchýlili k systému laiků, kteří fungují v neděli místo pastorů.

Baptisté dokonce už v r.1930 byli nuceni uzavřít 212 svých kostelů.

Oficiální angl. Církev snaží se čelit situaci pomocí parlamentu a reorganizací vlastních financí: je jak známo, jednou z nejbohatších institucí v zemi. Vlastní přes tisíc velkostatků a má přes 50.000 nemovitostí s továrnami, obchody a ičnžáky, jichž roční výnos činí 3 miliony liber sterl.. To představuje kapitál 130 milionů £. Z akcií a cenných papírů má Angl. C. příjem 15 milionů £. Tato mocná finanční posice však je oné Církvi spíš na škodu než káuchovnímu prospěchu.

O budoucím vývoji angl. Církve nemže nic určitého tvrdit; jsou tu však známky, že se rozštěpí na skupinu anglo-katolickou, ^{ona vyšší C} která snad najde cestu k Římu a na nižší Církev, skupinu protestantskou, která směřuje spíše k presbyterianismu.

- konvulsi: O sílu A C.

Zpráva o oslavě papež. jubilea v Římě.

Včerejší dvojí výročí Sv. Otce-výr^{očí} volby a narozenin, bylo slaveno v celém katol. světě jubilejními manifestacemi. I president Eisenhower v USA zahájil včera svoji obyčnou týdenní tiskovou konferenci projevem ^{hlubokého} obdivu vůči Jeho Svatosti, jež dosáhla 79 let.

Ve Vatikáně budou oslavy až 12.III ve výročí korunova^{ce}, ač i tak toto dvojí výročí bylo provázeno blahopřáním offic, krhů a shromážděním věřících na náměstí svatopetrském.

^{Hal. a} Katl Kat. Akce zaslala Sv. Otci blah. pž telegram, v němž ujišťuje horlivými modlitbami v dík za nesčetná dary Jeho Svatosti, udělené světu, a vyprošuje zvláštní milosti pro denní námahy nejvyššího pastýře a obnovuje slavný závazek pokorně spolupracovat s posv. hierarchií.

Papež^a theol. fakulta na Lateráně oslavila povýšení Pia XII na stole c sv. Petra velmi okázale. Ve velké aule bylo ^{vešla} přítomno 12 kardiálů, dále zástupci stát. sekretariátu, posv. kongregací, rektorů theol. fakult a představení řádů kromě oficiálních laických osobností a diplom. sboru. - Rector Magnificus Msgr Paschini načertl ^{obraz} osobnosti a díla Náměstka Kristova, jakožto ustavičného zdroje života pro všechny syny a dědice příslibů Kristových - Hlavním řečníkem byl prof Písma sv. Msgr Garofalo, jenž promluvil na téma: Modlící se Kristus, vzor

modlícího se Krista. Na to kancléř fakulty kard. Clement Micara ve svém ~~dos~~ slovu ujišťoval, že papež Pius XII vejde do historie nejen jako papež míru a záchrance Města, papež Nanebevzetí, Učitel slova, ~~vyboru~~ i jako papež Modlitby. "Modlitba papežova - tak pravil kardinál kancléř - bdí nad Církví Boží, jíž je viditelnou hlavou, modlitba papežova bdí nad osudy světa. Papež nosí ve svém srdci všechny bolesti, které doléhají na ubohé lidstvo; všechny bědy a slabosti, i dobré snahy a usmíření, očistu a vnitřní život. Modlitba papežova je v skutku odrazem modlícího se Krista a učí nás modliti se" - ^{tak} končil kard. Micara.

Nato echola cantorum laterán. Athenea zazpívala polyfonní sbory - Adoramus te Christe od Palestriniho a Oremus pro Pontifice nostro od Mistra Refice. ----- hudba.

v usloví k gram. desky

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

34

35

43

124

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním náboženskovo-vzdělávacím pořadu uslyšíte rozhovor: "Založení Církve".
 Dříve ^{ve své podstatě} přehled posl. zpráv vat. rozhlasu.

Na Bílou neděli 17. dubna bude prohlášeno blahoslavenými 56 čínských mučedníků. ^{z nich} jsou francouzští jezuité P. Mangin, Denn, Isoré a Andlauer, ostatních 52 ^{jsou} Číňané: 17 mužů, 8 dětí a jinochů, 16 žen a 11 dívek. Všichni byli ^{za tzv.} barbarským způsobem povražděni pro víru ~~na~~ boxeráckého povstání r. 1900.

Poslední číslo časopisu "La Civiltà Cattolica" přináší článek "Volání pronásledované Církve k sv. Otci". Je to řada dojemných ^{medvědní} příkladů lásky a věrnosti ^{poselství} římskému papeži. Poselství poslali tajnou cestou biskupové, kněží řeh. sestry i prostí věřící ze země Umlčené Církve. "Jen Bůh ví, jak často na vás vzpomínám ve svých modlitbách a na potřeby sv. Matky Církve. Neje těžkosti nejsou mou největší bolostí, nýbrž lži, urážky a nespravedlnosti ^{je} urážejí vás, svatý Otče, svatou stolicí a Církev", [píše jeden arcibiskup]. - ^{dvě} (dva albánská řeholníci) poslali sv. Otci toto poselství ^{věrnosti}: "Jménem našich představených a spolubratří vás ujišťujeme, že jsme ochotni trpět i zemřít za ^{ve Bohu} slávu Boží, za práva a za vítězství sv. Matky Církve.

Z tohoto temného žaláře vás prosíme o apoštolské požehnání. Požehnejte naši albánskou krvácející zemi a všechny pronásledované katolíky; požehnejte kněžím, z nichž mnozí ^{jdou vstříc} ~~čekají~~ jisté ^{smrti} smrti. Posílení vašim požehnáním bude ^{mezi} nám radostnější život, ^{proč} anebudeme se bát ani mučednictví, ^{proč} bude-li to Bůh ~~chtít~~. Dojemný je i dopis chudé vdovy, jejíž největší starostí ^{je} jsou ^{a za její děti} duše ^{jejích} tři dětí. Tato žena prosí sv. Otce aby se za ni modlil a aby jí poslal své požehnání. "Zuřivá bouře," končí La Civiltà Cattolica svůj komentář k poselstvím věrnosti sv. Otci, "kterou rozpoutali nepřátelé Boží

přoti papeži, ^{neomlu} (neochabla) tedy věrností věřících sv. Otci, nýbrž ji ještě posílila, neuhasila lásku k němu, nýbrž ji ještě více rozněchala. Tak tedy ^{stojí} jako vítězný kormidelník, daný Bohem lidem na cestě k jejich ^{poslednímu cíli; je} ^{z osobněním} ^{neomylné} naději, že dobro ^{z vítěz} zvítězí nad zlem; ^{Nadějí} je ^{sv. Otec} ^{pro} ^{celou} ^{pronásledovanou} Církev".

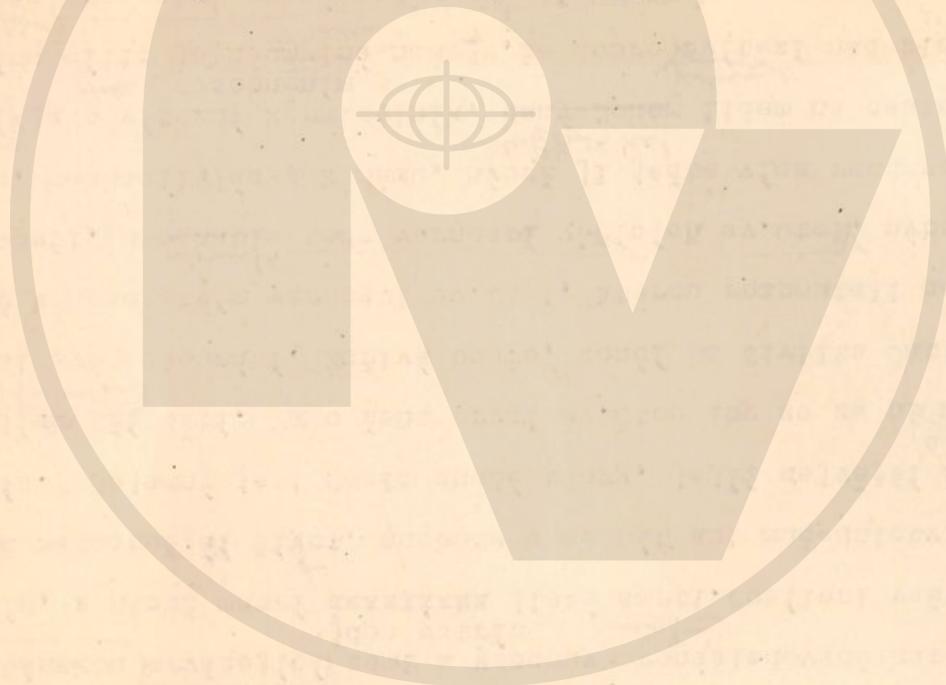
Irské ředitelství Pap. díla šíření víry daruje na misie 100.000 am. dolarů.

Irsko se svými 3 miliony obyvatel má 4.870 misionářů, kněží, bratří laiků a řeh. sester.

Z Vídně se dovídáme, že v Poslku se rozpoutala nová vlna pronásledování. Jeho obětmi jsou zvláště řeholní sestry. Asi 40 sester P. Marie Sionské bylo odvezeno ze svého kláštera v blízkosti Varsavy na neznámé místo bez jakéhokoliv odůvodnění. Někteří byli internováni v koncentračních kláštřích, kde mají přísně zakázán jakýkoliv styk s okolím.

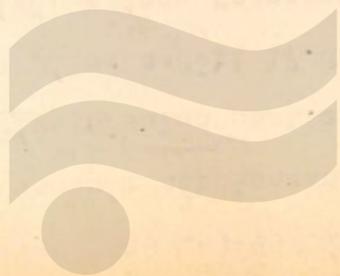
Katolické centrum v Hongkongu oznámilo, že v Číně žije dnes již jen 71 ~~xxxxxxx~~ misionářů, 48 kněží a 23 sester. Dříve než komunisté přišli zamořských k moci, pracovalo v Číně přes 5.600 misionářů. 98% jich tedy bylo vypovězeno ze země, anebo zamřelo útrapami ve vězeních. Egyptský ministr Aly Maréi prohlásil v interview redaktorovi franc. listu Le Rayon, že papež Pius XII. je největší osobností naší doby. "Je nemožné najít vhodná slova, abych vyjádřil velikost ducha ~~xxx~~ Pia XII. Jeho pontifikát je požehnáním pro celou zemi".

Obřady velikonoční vigílie budou tento rok vysílány všemi západoevropskými televizními stanicemi. Obřady budou vysílány z katedrály ve Frankfurtu. Celebrantem bude světec biskup z Limburgu Msgr. Kampe.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Založení Církve

Minulý pátek jsme mluvili o významu Církve v životě katolíka a každého člověka. Církev je ^{pro člověka} cestou k Bohu, a to jedinou cestou. Kdokoliv by vědomě odmítl Církev, odmítá i samého Boha. Poslední důvod této bezpodmínečné poslušnosti ^{vůči Bohu} je Bůh sám; tak on to stanovil prostřednictvím svého Syna a našeho Vykupitele; Bůh sám, J. Kristus, je zakladatel Církve.

Založení Církve bylo částí Kristova životního úkolu na zemi. Přišel, aby byli vykoupeni mnozí, aby byl ~~spasen~~ svět. Nazýval se sluhou Jahwe, posláným, aby založil království Boží mezi národy, aby přinesl zajatým osvobození, slepým světlo, a sklíčeným ^{klid} /trpícím osvezení. Osvobození lidí od hříchu a hněvu Božího, osvětlení ^{duše} ducha ^{duší} a poznání pravdy, ^{duševní} osvětlení, tím že duši je ^{šetření} ~~dělán~~ život z Boha a v Bohu. A všechna ^{klid} zázračná ^{duševní} uzdravení byla znamením duchovního uzdravení, viditelný ^{klid} důkaz ^{duševní} moci a ^{duševní} poslání ^{duševní} zřídit království boží v lidských srdcích. To byla hybná síla jeho života, jeho jediná touha, jeho křest, jimž musel být ještě pokřtěn.

Proto Ježíš chodil palestinskými vesnicemi. V synagogách, na horách a na břehu mořském kázal, že přišlo království Boží: království vnitřní, ^{vnitřní} srdce, protože ^{vnitřní} se do něho ^{vnitřní} vstupuje pokáním, láskou, chudobou ducha, a protože nese s sebou odpuštění hříchů, nové světlo a nový život s Bohem. ^{vnitřní} Království však je i ^{vnitřní} vnější, viditelné, existuje ^{(a roste} již zde na zemi jako sémě, ^{vnitřní} jako ryběřská síť, a konec světa bude jako velká závěrečná ^{vnitřní} ~~skvělá~~ ^{vnitřní} zde již bylo. ^{vnitřní} Přece však Ježíš vykonal málo: kázal jen v Palestině, snad ani všechna ^{vnitřní} její městečka nenavštívil; sám nazval svou práci zaséváním, jiní budou sklízet. ^{vnitřní} A když se jeho spor s farizey stupňuje a nevěřící duch se šíří mezi lidy ano i mezi učedníky, Ježíš nenaléhá: uchyluje se do ústraní ^{vnitřní} I to je úradek neb. Otce a zákon Božího království: dílo spásy ^{vnitřní} bude uskutečněno rukama lidí. Kristus jen najde tyto lidi, odevzdá jim svou plnou moc a je vyšle do světa. Jiz od prvých začátků své veřejné činnosti Ježíš povolal blíže k sobě některé z těch, kdo v něho uvěřili. Založil tak vybraný kroužek učedníků, které poučoval o království Božím a které vychovával podle svého srdce.

Z tohoto kroužku si vyvolil ještě užší kruh, 12 apoštolů. Učinil tak, jak svorně vyprávějí apoštolé, po dlouhé modlitbě, s jakousi slavnostností, z níž můžeme tušit důležitost a význam činu. Těmto 12 pak po svém zmrtvýchvstání odevzdal plnou svou moc: "Jako mě poslal Otec tak já posílám vás."

Kdo vás slyší mě slyší, kdo vámi pohrdá. ^{nebo pohrdá} Cokoliv svážete na zemi bude svázáno i na nebi, cokoliv rozvážete na zemi, bude rozvázáno i na nebi. Kdo vám uvěří, bude spasen, kdo neuvěří bude zavržen. Jděte učte všechny národy,...

to je učitelský nejdelší výklad k 12 apoštolům

V kruhu 12 učinil Ježíš další volbu: jednoho z nich učinil hlavou, vůdcem ostatních, nositelem a základem nerozborné jednoty; v jeho ruce bude plná moc v království nebeském, on bude mít jeho klíče: "Ty jsi Petr, ^{to je skála} a na té skále ^{temelny skaly} vzdělám svou církev. Tobě dám klíče království nebeského." Sv. Petrovi

~~se zde dostalo~~ ^{to je představa} ~~úřadu~~ s opravdovými právy a povinnostmi, ne pouze osobní právo přednostní, jakési vyznamenání. Plyne to i z toho, že Petr nebyl "učedníkem, jehož miloval Ježíš", ani nevynikal žádnými mimořádnými dary či schopnostmi. Před ostatními ^{nic} vyznal Krista za Syna Božího, učinil tak však, ^{je} protože mu to zjevil "Otec, jenž je na nebesích" a jenž Petra od věků vyvolil za hlavu své církve. Petr má tutéž moc jako dvanáct, ^{vázat a rozvazovat} má ji však jiným způsobem: jim je dána, protože patří ke kolegiu apoštolů, Petr ji má jako jednotlivec nezávisle od ostatních; proto má klíče království nebeského.

Při téže příležitosti jak čteme u sv. Matouše v hl. 16, dal Ježíš společnosti jejíž základních 12 sloupů práve položil, i jméno. Od svého prvního vystoupení až do konce věků se ^{toto vydeření, to je jeho kralovstvo} bude nazývat Quahal - Ecclesia - Církev. Quahal již v St. zákoně znamenalo svatý lid Boží, společnost těch, které Bůh shromáždil jako svůj vyvolený národ. Do časů Ježíšových byl tímto lidem Božím Israel. Ježíš však věděl, - a sám na sobě bolestně zakusil, - že se Israel svého Krále a Mesiáše zřekl.

Proto podle úradků Božích měla být založena nová společnost nová Qahal, Církev. A Petr - stejně jako úrad, jehož bude prvním nositelem, bude základem - skálou - jednoty a nerozborné síly nového lidu Božího. Království Boží ~~Děložspásy~~ ^{ustav pro studium}, jež bude sahat od konců země až do nebeských výšin, ^{veškeré} tedy ^{apostoly} založeno, tím že povolal ^{za} své zástupce a nástroje svého díla spásy, tím že jim dal svou vlastní moc. "Poslal je, jako ^{poslal} jeho poslal Otec".
on byl poslán od Otce

A toto posláni se stalo základem úřadu apoštolů i jejich pozdějších nastupců a pro celé lidstvo znamená povinnost poslušnosti vůči nové autoritě, založené ve jménu neb.Otce.

Kristus je tedy zakladatelem Církvě, tím že přišel na tento svět, kázal pokání a příchod království Božího, tím že si vyvolil 12 apoštolů a Petra za jejich hlavu, a jim odevzdal veškeru moc: Dal jim moc kněžskou, aby byli jeho nástupci v práci o vykoupení a posvěcení světa, aby udělovali aby odpouštěli hříchy, křest, ~~xxxxxxxxxxxx~~ obnovovali nekrvavým způsobem jeho kalvarskou

oběť - na jeho památku. Dal jim moc Učitelenskou: Jděte, učte všechny národy *obnovu on sám nepřijde* (cokoliv jsem pravil vám. Dal jim moc pastýřskou: budou vázat a rozvazovat, a na nebi bude jejich rozhodnutí stvrzeno a přijato.

"Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte, učte všechny národy, krtete je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. A učte je zachovávat všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa."

"Božský Spasitel tehdy založil mystický chrám Církvě, když kázal a nám svá nová přikázání zanechal. *en* dokončil *svůj* *úkol*, když oslavený visel na kříži; zjevil a vyhlásil *svět*, když na učedníky seslal svého Ducha svatého utěšitele", [shrnuje *pluvit* krátce encyklika Pia XII. Mystici Corporis]

To co jsem řekl

tehdy řekl - apostolův pravil:

ústav pro studium totalitních režimů

--Nedělní zvony --~~f~~ nedělní úvahu o významu ^{proměnění} Páně.

Zprávy:

Dne 12.III. o 16. výročí korunovace Sv. Otec se zúčastní slavných bohoslužeb v sixtinské kapli, při nichž budou přítomni členové posv. kardinálského kolegia, diplom. sbor a jiné osobnosti církevní a civilní. Obřady započnou o půl 11. slavnou mší sv., kterou bude sloužit kard. Benedikt Aloizy Masella, první kardinál, jmenovaný Sv. Otcem a residující v Římě. K slavnosti budou pozváni i patriarchové, arcibisk. a biskupové, gen. představení řádů, asesoři a sekretáři kongregací.

Kard. Josef Siri, arcibiskup z Jánova bude mít tento pátek ve velké aule universitní fakulty "Maria ss. Assunta" - Nanebevzetí P. Marie přednášku v rámci oslav papežské korunovace Pia XII. Tento církevní hodnostář promluví na téma: Dvojitá vánoční poselství Pia XII. r. 1942 a 54.

Egyptský ministr Aly Marei v interview s redaktory listu le Rayon, který vychází v Kairo v jazyku francouzském, tvrdil, že papež Pius XII. je největší osobností dnešní doby. -- "Nelze naléztí dosti slov-pravílek vypsání bohatství jeho ducha." A končil: "Bude požehnáním pro svět, prodlouží-li se jeho kralování na zemi."

Mezi 3 novými členy Franc. Akademie je i Daniel Rops-u nás v ČSR dobře známý. Celá katol. kultura se raduje spolu s Francií-píše dnešní l'Osserv. R.- z tohoto nejvyššího uznání, jehož se dostalo Jindř. Danielu Rops. Jeho duchovost a dílo jsou novým důkazem životnosti francouzského katolicismu-oné Francie, jež si získala ve jménu víry nesmazatelnou fysiognomii křesťanství-jedinečnou historickou fysiognomii v západní civilizaci. --Nový franc. akademik D. Rops se už ve 24 letech cele věnoval literatuře a historiografii. Jeho první kniha vyšla r. 1926 s názvem: Notre inquiétude-Náš neklid. Pak následovalo větší dílo-L'âme obscure-Temná duše. Z poslední periody pocházejí L'épée et le feu-Meč a oheň. Slávu opravdu světo-^{tu} Danie- lu Rops získala kniha: Jesus en son temps-Ježíš své doby.; byla přelo- žena do 24 jazyků.

*+ nyní v ústřední knihovně přičleněné k ústavu pro studium totalitních režimů
dokument Vatikánu*

Stud. Vyřazení Proměnění Páně.

každé Každé slovo toho, jenž byl v ~~líně~~ Otcově, je velkým zjevením, je pramenem živé a životodárné vody. Každý čin Ježíše Krista pak je paprskem světla, pramenem milosti. Jedno tajemství však obsahuje zvláštní velikost a je tak užitečné pro naše duše. Proto Církev je právem ~~stavěna~~ staví na počátku postní doby; ukazuje nám skvělý cíl duchovního boje. Je to proměnění Páně.

V oné episodě na hoře Tábor zvláště jasně našim očím září jas božství Kristova. Tento paprsek božského jasu posiluje naši víru a umocňuje lásku k jeho nejsv. osobě. ~~Žádná~~ Nic nám nemůže být dražší než článek víry o božství Kristově; je základem a korunou našeho vnitřního života. Slyšme, co o tom vypravují evangelisté, třeba Mt, 17, 1-8....

Tři vyvolení učeníci byli svědky proměnění Páně. Petr, jenž ^{muž} dostal zaslíbení, že bude základem Církve Kristovy - Jakub, první mučedník apoštolského kolegia a Jan, apoštol lásky. Tito 3 budou rovněž svědky slabosti a úzkosti Spasitelovy na hoře Olivetské.

Jaký je význam tohoto tajemství? Sv. papež Lev nám to praví: "Hlavním cílem proměnění bylo odstranit pohoršení kříže ze srdcí učedníků. Ponižení, dobrovolně podstoupené utrpení, nemělo už být překážkou víry, když viděli jas skrytého majestátu Syna Božího, jenž se jim zjevil. ^{učení} Byli pochopitelně naplněni předsudky své rasy o slávě "mesiáše", jenž přece nemůže trpět. I Petr vymlouval Pánu takové myšlenky. Neměl na zřeteli - podle slov Ježíšových - věci ~~lidských~~ Božích, nýbrž věci lidských. Jak snadno mohli upadnout v malomyslnost, až Pán bude vydán v ruce hříšných. Bylo je třeba posílit nadzemskou útěchou. ~~Či~~ Božství Kristova, ač vyzařovalo z jeho slov a zázraků, ~~to~~ bylo přece zahaleno v slabost smrtelného těla. Ježíš byl podroben obvyklým ^{podmínkám} ~~oklešenostem~~ slabého lidského života.

A hle nyní na hoře - podle dávného podání na hoře Tábor v Karmelském předhoří, se proměnil. Jeho božství mohutně září z pod závoje jeho člověčenství. Tvář se zaskvěla jak slunce, roucho zbělelo jak sníh. Sláva jich božského Mistra se jim zjevila. Z toho divu poznali, že Ježíš je pravý Bůh. I zástupci St. Zákona, zákonodárcé Mojžíš a proroci, zastoupeni Eliášem, svědčili, že Ježíš je pravý, předpověděný Mesiáš, ten, kterého Bůh poslal. Vrcholem svědectví pro Božství Je.-

žíšovo byl hlas nebeského Otce: "Tento je Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo." To vše mělo posílit víru apoštolů, kterou Petr vyznal slovy: Ty jsi Kristus, syn Boha živého."

Vyvolení svědkové-3 apoštolé-představovali celou Církev. Stejně jako apoštolům Otec nebeský mluvil, když prokládal božství svého Syna-Ježíše a kázal, aby ho všichni poslouchali: Tento je Syn Můj. Tím Otec prokládal, že betlemské dítě, -Ježíš, jinoch nazaretský, -kazatel v Judei, jako kalvarská oběť, je jeho milovaný syn. -A my to věříme, ~~ovo~~ svědectví máme vždy před očima své duše. ^{Ježíš} ~~ona~~ ^{Tak} pevná, hluboká víra zajišťuje nás proti náporu zla: Blahoslavený, jenž se nebude horšiti nad mnou. -nad ponížením a útoky a zlořečením, jichž se stal obětí. -nad boji, jež bylo snášeti jeho učedníkům. -Musí být pevní ve své víře a nestydět se za Něho. Vše to bylo nutné a muselo se splnit, jak je psáno v Zákoně; jen tak mohl vejíti do slávy své.

Proto nezakolísejme nikdy ve své víře; v temných chvílích si vybavme v mysli svědectví věčného Otce v den Proměnění. Ježíš je jednorozený mezi mnohými bratřími, kteří jsou - milostí - účastni jeho božského synovství, ale též i jeho božské slávy. "Jestli synové, tedy i dědicové Boží a spoludědici Kristovi."

V tomto tajemství Boží Prozřetelnost položila pevný základ pro naději Církve. Celé tělo Kristovo jednou dozná proměnění a oslavy; údy se budou podílet na slávě své hlavy.

Nehoršeme se tedy nad zkouškami, soudy a utrpením. Neposlouchejme hlasu zlého ducha- knížete temnosti, nedejme se vést předsudky světa, jich klamnými hesly a smyslovými dojmy, nýbrž vírou, důvěrou a láskou, pokorou a poslušností. Ježíše slyšme a následujme!. Tak také naše duše budou přibrány - jako tehdy vyvolení apoštolé- v důvěrný styk s Mistrem, tak ženěkdy i zvoláme s Petrem: Dobře je nám zde býti."

Ježíš nás ovšem nevede vždy na horu Tábor, kde je tak dobře býti, nedává vždy citelné útěchy, naopak bezútěšnost, opuštěnost; i to vše musíme pokorně přijmout. O čem mluvil Pán s Mojžíšem a Eliášem? Ne o své slávě, o vytržení, jež pojalo učedníky, nýbrž o blížícím se utrpení, o přemíře ústrků a pronásledování. Než budme ~~vdě~~ věrni Pánu přes všechno protiventství. Slyšeli jste, že Syn Boží je roven Bohu. Jeho slovo nepomene, je věčné. I nyní nás ujišťuje, že bude mít světlo života, kdo ho následuje.

Šťastná duše, která ho vždy slyší, jedině Jeho, aniž pochybuje o jeho slově, a nedá se zviklat rouháním nepřátel, soudy a nespravedlivými rozsudky. Nemůžem si ani představit, jak velká sláva nám bude ~~dána~~ udělem za utrpení, snášena ve spojení s Ježíšem", ujišťuje sv. Pavel. Bůh je věrný i ve všech těch proměnách a úzkostech, jimiž duše prochází. Bůh ji neomylně vede k jejímu proměnění, které ji učiní Jemu podobnou.

"Svět se bude radovati", -pravil Pán, zanechávaje nás zde na zemi; "Budete mít trápení a zármutek, jako já než jsem vešel do slávy své." To bylo nutné; taková je cesta Prozřetelnosti a my musíme mít pevnou důvěru. -"Důvěřujte, já jsem s vámi, až do skonání světa. Následujeme-li nyní Pána v tajemství ponížení, budeme s ním rovněž i v lesku slávy. -"Otče chci, aby i oni byli tam, kde i já jsem s tebou -ve slávě, kterou jsi mi dal."

Duchovní promulvu: O Proměnění Páně.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

14
34
30
114

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes v neděli v předvečer sv. Otců Piusů XII. a Jana XXIII. mezinárodní pracovní konference
fondu a Římany které se konaly na národní úrovni pod patronátem sv. Petra / 67/1
RaVat CEQO 6-3-55 ned. a příloha. Průběh byl velmi úspěšný. Kromě ostatních vládních úřadů
Římská diecese, jejímž biskupem je sám sv. Otec, slaví dnes svůj Den uchová-

vání víry. Věřícím je připomenuta práce papežského díla pro postavení a
organizování nových farností a středisek duch. života na periferiích; ^{na} ~~se~~

^{bylo} jsou vyzýváni, aby ^{podle možností} (na toto dílo přispěli i almužnou. Za posl. rok na př.
nových 15.

bylo vybudováno 8 nových farních středisek, na rok 1955 je plánován vznik
v sobotu postních sv. dnů

Včera, ~~XXXXXXXX~~, uděloval kard. vikář Mikara nižší i
vyšší kněžská svěcení bohoslovcům římských pap. kolejí. Svěcení se konala

v lateránské basilice. Na podjáhna byl vysvěcen též velebný pán Josef, ro-
dák z českomoravské vysočiny, bohoslovec Pap. koleje Nepomucenam. V. H. Josef

bude v sobotu před Smrtnou nedělí vysvěcen na jáhna a zač. července na kněze
(každý ~~na~~ čtvrtek

Ve velké aule pap. učilistě Angelicum se konají po celou dobu postní, přednáš-
ky náboženské kultury pro důstojníky. Prvá přednáška měla za téma: Vlast.
o ateismu.

Byli jí přítomny nejvyšší vojenské autority. Příští čtvrtek bude přednáška
členové

Vatikánská švýcarské gardy vykonali v těchto dnech své ^{rytmus} duch. cvičení.

Výtěžek sbírky, kterou vykonali mezi sebou, byl dán na misie. Švýcarští gar-
disté vydržují již několik let ^{na} studií jednoho bohoslovce na ostrově Flores.

Město Palermo na Sicílii začalo slavení liturgické postních stací. Vždy
v jednom kostele mesta je sloužena slavná mše svatá a odp. se koná kařící
průvod za zpěvu litaní ke všem svatým.

Americký řeholník asumpcionista dp. Bissonette, duchovní správce katolíků
cizích diplomatických misí v Moskvě, opustil v pátek hl. město Sov. Svazu.

Jak známo, P. Bissonette byl před několika dny vyzván, aby opustil Moskvu
a Rusko. Na ^{na} letišti se s ním rozloučilo několik velvyslanců a poděkovalo
mu za jeho obětavou práci, spojenou s tolika zevnějšími potížemi.

"Všechna politická jednání, kulturní a vědecké práce a plány nemají ceny,
nejsou-li prochnuty křesťanskou láskou", pravil westfálský min. vnitra
dr. Meyer, když zahajoval Týden bratrství 1955. "Musíme si přiznat, že každý
národ a každá rasa má své místo v řádu stvoření, že každý člověk jako
tvor Boží má stejnou hodnotu, a že každá práce, která směřuje k Bohu,
zasluhuje naší pozornosti."

referát
V dnešním pořadu uslyšíte ~~kommentář~~ ^{u kláři} "Pronásledovaná církev volá k sv. Otci."

Dříve vám podáme zprávy z Říma a z kat. světa.

Pod tímto titulem přináší římský časopis "La Civiltà Cattolica" ^{svědectví} ~~svědectví~~ ^(hrdinský pohled) věřících Umlčené Církve, ze zemí, kde vládne komunismus. lásky a věrnosti římskému veleknězi. Některá z těchto svědectví byla po-
dána veřejně, jiná jsou poselství, poslaná ^{Tajně} na Západ ^{průběhem} anebo přímo sv. Otci.

Poslechněte si krátky obsah tohoto článku, a zvl. několik ^{nejvýznamnějších odstavců} ~~odstavců~~ za pronásledování, jež ^{muselo} (Církev) musela podstoupit ^{na rozdíl od ostatních křesťanských církví} "Snad nikdy nezazářil primát římského papeže v jasnějším světle ~~nikdy~~ jako ^{vůči} za dnešního pronásledování, zuřícího v Rusku a satelitních zemích. S jed-
né strany ~~vidíme~~ jak útoky bezbožeckého komunismu se neustále rozbíjejí o tu skálu, na níž postavil svou Církev Kristus; a s druhé strany: hrdin-
ná obrana sv. náboženství, jak ji konají biskupové, kněží i prostí věřící, čerpá svou nepřemožitelnou sílu právě z neustálého odvolávání se na sv. Otce," těmito slovy začíná ^(jezuita P. Cavalli) ~~La Civiltà Cattolica~~ svůj článek. ^{v de C. C.}

Je pravda, komunismus svou ideologií stojí proti jakémukoliv náboženství;

Přece však místo otevřeného boje se raději pokouší učinit ^z náboženství ^(a církví) svou služku. U mnohých vyznání ^{se jim} to podařilo, příkladem nám buď zde ^{komunisté} ruská pravoslavná Církev. I u katolické Církve se o to ^{pokoušeli}.

brzy však poznali svůj neúspěch. A poslední příčina toho Víra v Kristo-
va naměstka na zemi, římského papeže. ^(Léba k no. 9. listu) Z rozhlasu, z novin, na přednáškách ^{pošle k tomu vid. minulá} táborech lidu se začaly ozývat urážky, lži a pomluvy proti němu: prý se ^{Podlé útoky se} spolčuje se světovým kapitalismem, s těmi, kdo rozdmýchují válku, neřeje ^{Podlé útoky se} dělnickým třídám, je nepřitelem lidových demokracií. ~~Každý~~ však

ukázaly příliš otevřené. Každý ~~rozpoznal~~ jejich poslední cíl, a nikdo jim nevěřil. Přešlo se k jiné taktice, mírnější, ale zato záluďnější.

Uvedeme několik příkladů: 17. ledna 1951 pravil čínský ^{ministr} Ču en lai katolíkům v Pekinu: "Poslouchejte si papeže jako hlavy svého náboženství; odmítněte ho jako politického vůdce." R. 1950 předložila rumunská vláda kat. biskupům ^{de} v zemi ^{svůj návrh} Statut. Papež je nejvyšší autorita ve věci víry a mraví - a přece ^{domnívá se} v téže zemi již od r. 1948 i na ^{styk} čistě náboženského rázu bylo třeba povole-

ní ministerstva kultu, a jeden článek ústavy chtěl úplně potlačit veškeru pravomoc římského papeže v zemi. A podobně si počínal kom režim i v jiných zemích, kde se dostal k moci: v ^{Maolauh, ČSR, Itálie, ...}

Než zanecháme toho tragického vyčítávání a připomínání ^(včetně naší papírů politiků a hl. kněží) všeho toho, co
ještě stále musíte slyšet. Obrátme svůj zrak k radostnějším výhledům.
K tomu, jak ^{odpověděli všichni věřící katolíci} na lži, urážky a pokusy odtrhnout ~~katolíky~~ od jejich Skály -

^{od) nástupce} Petra. Nebezpečné nástrahy první prohlédli biskupové: "Budte pamětlivi nauky, kterou vždy kat. Církev od svých prvních začátků hájila a ^{v ní stojí} pevně věřila, že tam je Církev, kde je Petr a jeho nástupce.." psal jeden ^{(staříčky} biskup svým kněžím i věřícím. Biskup ze Satu Mare, dnes již na pravdě Boží, Msgr Scheffler byl povolán na policii 11. května 1950, aby podepsal ^{podpis} mírový apel Stockholmský a aby schválil závěrečnou resoluci schismatického koncilu v Targu Mures. Msgr Scheffler odmítl ~~obějí~~, protože obojí bylo namířeno proti sv. Stolicí. Před několika dny ještě kázal ve své katedrále o jediné pravé Církvi a o lásce a věrnosti sv. Otci. Svá slova zpečetil internací, žalářem a smrtí uprostřed útrap. R. 1951 navštívili žurnalisté v žaláři záhřebského arcibiskupa kard. Stepinace. "Nemám co říci světu, pravil. ~~Můj osud závisí jen na svatém Otci. Jsem ochoten vytrpět cokoli za svatou katolickou Církev. Jen na svatém Otci závisí, mám-li se vzdát svého úřadu - a dodejme, být osvobozen - či ne. Od svatého Otce jsem jej dostal~~". ^{za} Pro svatého Otce obětoval svůj život gen. vikář z Jassi Msgr Glaser. Nepovolil ^{pro nic a nic} přemlouvání, debaty, (jedna trvala 6 hodin), telefonní výhrůžky, ^{hovorů}, návštěvy, výslechy až do úplného vyčerpání fyzických sil. Když již byl blízek smrti, prosil, aby vzkázali sv. Otci, že mu zůstal a zůstane věren. A podobný osud stihl i většinu ~~ostatních~~ biskupů: asi 20 bylo usmrceno nebo zemřelo ve vězení, více než 30 ^{ve vězení} trpí ^(dnes v okovech, jiní jsou internováni a všelijak trápeni.) Jediný souhlas ^{(by stačil, a byli by svobodni, a režim by je zahrnul materiálním blahobytem. Ne, zůstávají věrni římskému papeži, protože: Ubi Petrus ibi Ecclesia, kde je Petr a jeho nástupci, tam je Církev.} Stejnou lásku ^{(a věrnost si uchovává velká většina kněží. Časopis La Civ. Cattolica zde vzpomíná na krátkou odpověď řeholníků před soudem v Praze v dubnu 1950. "Jste věrni Vatikánu", táže se jich soudce. "Ano" odpovídají krátce, bez rozmyšlení, třebaš toto kratičké slovo pro ně znamená dlouholetý} žalář. 27. září 1951 se konal rovněž v Praze mírový kongres kněží Cska

---Umlč. Církev-----obsah posledního čísla exil. časopisu N.Ž.

Zprávy:

Zvláštní modlitby za C. v mlčení byly ve čtvrtek ^{a to} za C. na Litvě. Tam je kat. hierarchie takřka úplně zničena. Metropolit z Kovna Skireckas se svým světícím biskupem a gen. vikářem jsou v exilu. Jiný biskup Borisėvicius byl odsouzen k smrti a ostatní jsou deportováni v Rusku, kde ve vězeních umírá jeden po druhém.

Pro Rusíny z Podk. Rusi byl posvěcen na biskupa tuto neděli v basilice svatopetrské v Římě/ Msgr Mikuláš ELKO, ap. administrator v Pittsburku v ~~Canadě~~ ^{USA}.

Všechny katol. programy belgického rozhlasu věnují den 29. III. památce Círke v mlčení a katol. lidu, který trpí pronásledování pro víru v Krista.

Japon. kněz P. Jan Sasaki podnikl dlouhou cestu do zemí jižní Ameriky, aby tam studoval vz. růst japon. emigrace. Počítá se, že as pól milionu Japonců bude v Latinské Americe. Brazílie nabídla, že přijme 5.000 rodin, i Argentina a Parauay, ovšem v menším měřítku. Na tiskové konferenci ve Washingtoně P. Sasaki prohlásil, že jediným řešením ~~problému lidnosti~~ problému lidnosti bude úplná svoboda emigrace z jedné části světa do druhé.

Subjektivně
8. III. ~~byl~~ o výročí smrti Biskupa Michaela Wittmannna z Řezna/bude započato s diecesním procesem o jeho blahořádní. Zemřel už před 122 lety, avšak i dnes věřící kladou čerstvé květy na jeho hrob. Požívá tak velké úcty mezi lidem proto, že za Napoleonských válek, když město bylo stiženo tyfem, chodil od lážka k lážku, až sám nakonec byl stižen tyfovou epidemií a stal se její obětí. Biskup Wittmann celý svůj život věnoval nemocným sirotkům. Jeho heslem bylo-Modlit se a sloužit.

Jednání o mezinárodní Unii katol. tisku, jež započalo min. roku, skončilo právě se zdarem. Od dubna bude fungovat služba dálkopisem mezi Vídní, Bonnem, Bruxellem, Ajačkou a Frýburkem ve Švýc, za účelem výměny informací.

Úvodní článek l. Osserv. R. dnes na svátek sv. Tomáše Akvin. pojednává o aktuálnosti sv. Tomáše na poli sociálním. Východiskem z jistoty tohoto andělského učitele byl přirozený realismus. Jeho je budoucnost.. Idealismus a materialismus vytvořily ~~totalitářské~~ totalitářské myty, které pohlcují národy.- Lid i myslitelé mají už dost oněch utopistických slibů a illusí ráje, v praxi neuskutečnitelného. Hledají filosofii, která je v normálním kontaktu s věcmi tak, jak ^{skutečně} jsou, ve skutečnosti. Filosofii budoucností bude tedy přirozený realismus. j. aplikace upné vise hmotných sil v světě/i duchovních sil v člověku, posílených milostí Boží, v dynamické akci pro lepší budoucnost.- Tak kolo dějin ukazuje na zdravý optimismus v trvalém řádu, založeném na nerozborné filosofii spde lečného učitele všech zdob" - tak končí svůj úvodní článek rektor university Pro Geo P. Morlion v dnešním l. Osserv. R.

2 ^{ku} ^{CK 1}

Svatý Otec Pius XII. zaslal p. biskupům Msgru Josefu Čárskému, tit. biskupu Tagorskému a apoštolskému administrátoru Košickému, a Msgru Mořiči Píchovi, biskupu v Hradci Králové ^{spolu s biskupem} tento dopis, prostřednictvím státního sekretariátu:

"N.165/55

Ve Vatikánském městě, 20. ledna 1955

Nejdůstojnější pánové,

Spolu s listem, který jste odeslali v listopadu minulého roku, ^{došlo} (přišlo) i do Vatikánu prohlášení, na němž byly podpisy Vaše i jiných ordinářů a předních církevních osobností z diecésí Československa. V prohlášení, které bylo zasláno ^{také} i ke kněžím jiných evropských národů, se praví, že nebezpečí nové války nemálo u vás pobouřit mysli lidí.

Splnil jsem vaše přání a postaral jsem se, aby váš spis byl odevzdán svatému Otci.

Ani vám ani ostatním ordinářům diecésí vašich zemí netřeba připomínat, jak (záleží svatému Otci) na tom, aby byl uchován spravedlivý mír mezi národy, mír, jenž opravdu zářuje toho jména. Rovněž vám není třeba připomínat, do jaké míry a s jakou starostlivostí svatý Otec neustále usíláje o posílení a rozšíření tohoto míru.

Nové a jasné svědectví o tom vám ostatně podává poselství svatého Otce ke všem věřícím, které Pius XII., ač sláb, napsal a uveřejnil v nedávných dnech, u příležitosti svátků Narození našeho Pána Ježíše Krista. Text tohoto poselství najdete v příloze.

Nejvyšší Velekněz často (v duchu zalétá) k ordinářům vašich zemí, váží jejich velmi těžké nesnáze ve vykonávání pastýřského úřadu, je s nimi spojen modlitbou, a (jim pokorně vyprošuje) na Pánu Bohu potřebnou pomoc.

Svatému Otci se svírá srdce obavami a bolestí, když vidí, jak velké zástupy mládeže jsou vystaveny na pospas nebezpečím bezbožectví; jak neohrožení kněží a laikové musejí snášet pronásledování, jen protože sloužili věrně věci Boží; že trpký osud stihl členy řeholních

členy řeholních
čl. 1. a 2. v. 0

řádů a kongregací; bolí svatého Otce, že se kladou překážky svobodnému řízení diecésí, že biskupové, kteří zasluhují úcty a obdivu, musejí žít odloučení od svých kněží a věřících, a ^{že} někteří z nich byli dokonce odvezeni daleko ze svých sídel anebo byli uvrženi do žaláře, protože statečně a svědomitě zastávali svůj úřad.

Kristův náměstek na zemi sdílí bolest svých dítek, a proto často vyzval katolické křesťany celého světa, aby bratrskou pomocí modlitby/pomáhali trpícím údům mystického Těla Kristova. K těmto modlitbám zvláště vyzýval v mariánském roce, který se nedávno skončil. Kéž dá Pán statečnost a sílu těm, kdož se octli v nesnázích a jsou pronásledováni, poněvadž věrně sloužili svatému náboženství. Kéž udělí světlo těm, kdo bloudí daleko od pravdy, a vnukne svedeným, aby se co nejdříve vrátili na cestu spásy, kterou bohužel opustili.

To vám přeje a vyprošuje na Pánu Nejvyšší Velekněz mocí svého úřadu. Všem biskupům konečně, rovněž i kněžím, členům řeholních řádů a kongregací a všem věřícím/svatý Otec jako záruku nebeské ochrany uděluje své apoštolské požehnání."

Ma statui, refofariat Vat. Mesta 20-1-35

Interea qua par est observantia me profiteor

Vobis addictissimum *list...*

Excelsis ac Revmis Dominis
Dno Josefo Carsky, Episcopo tit. Tagorensi
Apostolico Administratori Cassoviensi
et Mauricio Picha, Episcopo Reginae Gradecensi

cum adnexo (nuntius S. Patris)

ústav pro studium
totalitních režimů

Zpráva o nové knize: Kultura na scestí.

lis

Nedávno vyšla nová kniha ital. publicisty a myslitelce Nazareno Paderello: *L'età cultura deviante* - Kultura na scestí, ^{jak to na cestě?} vzdálila se od svých principů, které tvoří živnou půdu pravé kultury. Neúnavně hledá nové formulky ~~na~~ všech odvětvích, jimiž se obírá lidský duch. A proto je kulturou, která vybočila z brázdy; je ztracen ~~a myšlenko-~~ vě, ^{i dynamický} ~~čím i v~~. Ztratila konstantu ducha. ^{není} poutem jednoty a lásky, nýbrž jen chaotickou směsí odstředivých a často si odporujících ~~čivlů~~ ^{prvků}.

Podáme zde postup myšlenek Paderellovy knihy. Uvidíte, jde věci na kloub; odhaluje krisi a úzkost dneška v jejích příčinách.

První příčinou je nezájem dnešní generace o pravou lidskou moudrost, jejíž čisté vody jsou pro duši tak blahodárné. Dnes filosofové a moralisté nalézají málo sluchu, praví autor. Všichni hledají vůdce svého svědomí u lidí, kteří pracují s čísly a v laboratořích.

Ztráta prvotního absolutního měřítka se projevila ⁴⁴ degenerací moderního umění. ^{a rovněž i v} ~~rozrušené~~ literatuře, ^{v která bohužel} doluje jen v ubohosti člověka, sevřeného temným osudem bez ~~na~~ ⁴⁴ naděje. Výtvarné umění zobrazuje ~~jen~~ ⁴⁴ pouze fyzickou ~~lidskou~~ podobu člověka, znetvořujíc jeho tvář a tělesnou harmonii obluďnými maškarami a hadovitými ~~z~~ zkrouceninami. Na poli mravním naše doba neumí člověku povědět, ^{nic o} ~~čím~~ je jeho cíl. Vlastně představuje mnoho cílů; člověk však je zredukován jen na prostředek. "Ztratili jsme životní pravidlo", jak pravil Carrel.

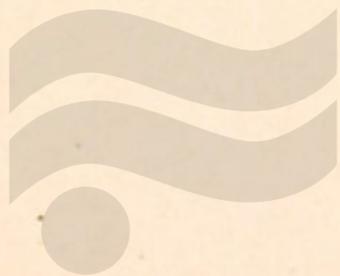
Těžší a nenapravitelnou ztrátou je ztráta druhého, vyššího měřítka ^{totéž syntéza; viz. křesťanství} zbloudění člověka z pravé životní cesty ^{mělo v zájmu} ~~speciálně~~ ^{pac} ~~z~~ zatemnění syntese, kterou křesťanství sestavilo mezi tím božským a lidským. Moderní kultura ztratila hluboký a plodný smysl pro onen dualismus, pro syntesi onoho stvořeného a nestvořeného, nahodilého a absolutního ⁴⁴ tím, že prohlásilo člověka ~~z~~ ⁴⁴ autonomním. Autonomie člověka znamená ztrátu Boha i samého člověka, poněvadž zhasne-lá světlo i paprsek ^{zaniká} (se rozkládá). Následkem autonomie ^{pac} je egocentrismus či egoismus, ⁴⁴ který je dominantním rysem naší doby. Neobrací-li se lidské oko k nebi a upírá ⁴⁴ se jen k zemi, zatemní se a zhrubne. ~~že~~ "svatého" egoismu národů dojdeme k "svatému" egoismu jednotlivců, kteří nacházejí veškerou ospravedlnění jen pro sebe, a velebí literaturu, která je výrobkem anonymních tiskáren.

Pravý Ego "44" směřuje k

Třetí = vyjednávání a to je práce dvou lidí
člověka a celého lidstva? Jen jedno -
a to návrat k zásadám, k životnímu
pravidlu, které ~~je~~ ^{podává} myšleni mezi tím
božským a lidským, mezi náboženským
a absolutním - jinými slovy návrat
k Bohu.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

To je analyse dneška. Co z ní vyvodíme? Jeden princip a to -
přikázání lásky. Kdo jej nechce číst na stránkách evangelia, najde
jej vepsaný v srdci, není-li ovšem zpustošeno nákazou rakoviny, kte-
rá je cele zamoří.

Souhrn myšlenek Paderelových vyjadřuje odjinud známá jiskrná
věta. - "Víra v Boha a v bližního si u mne podávají ruce. Atheista-
je-li ^{opravdu} ~~skutku~~ jaký - je nutně nepřitelem lidského pokolení a též i
sám sebe". - K ilustraci slouží tento příklad.: Řeka je vždy mezi
mořem a pramenem; při veškerém ^{svém} ~~obloužení~~ však nemůže zničit tu lin-
ku, která spojuje moře a pramen. Tak i lidské svědomí: nese pramen
k moři t. j. od Boha a k Bohu. A tuto linii má zbloudilá kultura
zas najít, aby znovu dala smysl člověku a životu.

---To byl souhrn myšlenek z nové knihy: Nazareno Paderello-Kultura
na scestí.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

14
35
17
44
110

ústav pro studium
totalitních režimů

Pro dnešní pořad jsme pro vás připravili zprávy a aktuality z kat.sveta; uslyšíte též překlad listu vatikánsk'ho st.sekretariátu dvěma biskupům Cska.

Dnes v poledne svatý Otec s okna své soukromé pracovny krátce pozdravil skuínu věřících na svatopetrském náměstí a ^(udělil jim své ap.) požehnal zítra ve čtvrtek sv. Otec ^{posl.} udělá zvl. audienci římským ^{pro vnu} farářům a postním kazatelům. ^{pro vnu}

Město Řím ~~oslavilo~~ dnes svátek své patronky svaté Františky. U hrobu této populární římské světice položil kytici bílých květin ovázaných stuhou v barvách Říma sám primátor ing.Rebecchini. ^{Tradice} Obvyklé svěcení automobilů vykonal ~~sám~~ římský vicegenrent Msgr Traglia. Kytici květin položil k hrobu světice též ^{v. Františky} zástupce Italského autoklubu, jehož je sv. Františka ochránkyní.

V pařížském filmovém sále Artistic se konají pravidelná postní kázání. Nejdřív ve ^{je} ~~byl~~ promítán film, ^{relig. vnu} (tentokrát o sv. Piu X.) a pak následovaly kázání. Podobný ^{je} program ^{zvl.} zpestrněn církv.hudbou; ^{Tato postní kázání} bude konán každý čtvrtek. Posl. kázání bude přítomen arc.kard. Feltin.

V arcibiskupském paláci v Toledo byl zahájen proces blahořečení 4 školských bratrů, kteří byli ^{promlu} (barbarským způsobem usmrceni komunisty za šp.obč.války 36 ^{pro víru} Katoličtí biskupové vých.Německa znovu odsoudili obřady t.zv.zasvěcení mládeže, jak je propaguje svaz kom.mládeže. "Zasvěcení je vyznání víry v materialismus. v Přípravných konferencích se mluví o vzniku světa a života a o ^{posl.} ~~úctě~~ cíli člověka s hlediska čistě materialistického, které je v rozporu s kat. vírou. Pro katolíky je účast na zasvěcení zapřením víry, a tedy velkým hříchem před Bohem. Křtem a biřmováním je každý katolík zasvěcen Bohu, nepotřebuje žádného jiného zasvěcování." Biskupové rozhodli, že těm, kdo se účastní zasvěcení mají být odepřeny svátosti, pokud svůj omyl neodvolají před ^(svědky.) knězem a 2)

V Brazílii horečně pokračují v přípravách na 36.eucharistický kongres, který se bude konat v červenci t.r.v Rio de Janeiro. Kongresový stadion bude rozšířen o další 100.000 ^{by měl být postaven v blízkosti kongresu} čtverečních metrů; v Sao Paulo se 3.000 majitelů aut nabídl, že zdarma zavezou do Rio de Janeiro účastníky kongresu.

Saigonu ^{ve jichž množství} Z ~~xxxx~~ se dovídáme, že počet uprchlíků ze sev.Vietnamu ^{ne jichž množství} překročil 700.000. V Anglii dokončil jeden benediktin překlad svěžitopisu sv. Terezie od Jež. do ruštiny "Dějiny duše" budou rozdávány mezi ruskými exulanty a podle možnosti šířeny i v zemích za železnou oponou. Sv. Terezie je sice ^{západní} světící, mezi pravoslavným věřícím lidem je však velmi oblíbena. Jí je též zasvěcena Pap.kolej pro výchovy bohoslovců pro Rusko Rusicum. ~~xxxx~~

Indičtí biskupové k situaci
od 11. do 16. února

V Bangalore v Indii konala své zasedání výkonný výbor indického episkopátu;

^{Zasedání} za předsednictví ^{ab} bombayského arcibiskupa kard. Graciana. V závěrečném svém prohlášení biskupové se radují z nesmírného pokroku, který Indie učinila od dne vyhlášení své samostatnosti, a to po stránce ekonomické i sociální; biskupové též s radostí vidí, s jakou iniciativou se jejich vlast účastní práce za udržení míru ve světě. "Také katolíci přispějí ze všech sil, aby byly uskutečněny velké plány, jichž se podjala ústřední vláda i vlády jednotlivých států, zvláště na zvýšení obecného blahobytu a zlepšení situace na venkově".

"Přes všechny těžkosti, z nichž některé jsou vážné a těžko se dají vyřešit, pokračují biskupové, přes všechny ^{obavy, které mezi katolíky vzbudily} (pobouření vůči cizím misionářům a útoky některých náboženských sekt, bylo by nesprávné říci, že se katolíci v Indii netěší náboženské svobodě, nebo že se na ně spoluobčané dívají podezřívavě, nebo že jsou osamoceni." Biskupové zde připomínají výroky četných vedoucích osobností o katolické Církvi, opakují ^{Mil} ujištění, že indičtí katolíci jsou významným prvkem národa, ale pak pokládají za nutné ozvat se proti jistým skutkům, které jsou v rozporu se zmíněnými výroky předních osobností. "V některých částech Indie katolíci a jejich kněží jsou terčem neustálých protiventství, žijí v strachu a nejistotě. Bojíme se, že tato trapná situace způsobí ná jistými skučnami obyvatelstva neprospívá národnímu životu a má špatný vliv na naši pověst v zahraničí. Indie nikdy neprojevila nepřátelství vůči nikomu, právě naopak dokázala své bratrství vůči všem lidem. Bude-li Indie pokračovat na této cestě bratrství, bude ^{ou} milovat ještě více její občané a bude ve vážnosti i mimo své hranice. ^{musí} musí tedy být uvolněno ono napětí, jež existuje v některých částech země". Indičtí biskupové končí své prohlášení slovy povzbuzení ~~ke~~ katolickým laikům: Jejich povinností jako katolíků i jako Indů je šířit znalost křesťanských ideí v politickém, sociálním a ekonomickém světě. Indie potřebuje všech svých občanů, aby se ubírala ^{správnou střední cestou} ~~xxxxxx~~ mezi kapitalismem a komunismem, mezi tím čemu říkají revoluce a reakce, mezi západním pojetím života a primitivismem. Je úkolem laiků přivést k vítězství spravedlnost a lásku ve vztazích sociálních, stejně jako zásady mravouky v záležitostech státních: národních i mezinárodních."

Ve svém prohlášení ~~tedy~~ biskupové mluví o slovech úcty a vděčnosti předních indických osobností vůči práci katolických misionářů. Uvedeme dvě svědectví: ^{Prakasa byl přítomen v ~~Madrasu~~ v ~~Madrasu~~ Madrasu}

2 nejznám. dok.: Guvernér ~~Madrasu~~ ^{Madrasu} otevření nové kat. nemocnice Bethesda. "Jsem vděčen kat. misionářům, že založili tuto nemocnici; vykonali tím velkou službu naší zemi. Jako kdysi Ježíš uzdravoval nemocné, tak dnes uzdravují a pomáhají trpícím jeho učedníkům v Indii. Jménem indické vlády vás ujišťuji, ^{pravil} pravil k misionářům a řeh. sestram, že můžete klidně vykonávat svůj apoštolát. Konáte Boží dílo. Učíte ^{lidi co} ~~svat~~, ~~jak~~ třeba dělat, aby na světě bylo opravdu lépe. Jsme vám hluboce vděční za v se, co konáte." ^{Práci kat. misionářů spravedlivě} ocenil a ^{odsoudil} ^{útoky} ^{protě} ^{nim} ^{fakulty} Děkan ^{politických věd} na universitě v Nagpur, Dr. Asirvatham. "Indie, ^{pravil} pravil Dr. Asirvatham na kongresu ~~katolických věd~~, se skládá z vyznavačů ^{mnoha} náboženství, ^{proto} proto Indie nemůže protěžovat žádné náboženství, a všichni občané mají stejná práva vyznávat a šířit své náboženství". Dr. Asirvatham též ^{od-} ^{soudil} ^{ty,} ~~že~~ ^{podle nichž} ~~že~~ být Indem znamená být vyznavačem hinduismu; Indická kultura je složena z mnoha prvků, také křesťanství a evropský západ podali svůj přínos. Dr. Asirvatham se pochvalně zmínil o nezištné práci cizích misionářů, bez níž by Indie byla ještě chudší než je nyní. Je snadné říci, že se několik misionářů dalo strhnout svým nadšením, ale obžalovat je všechny z podvodů nebo z nedostatku loyality vůči Indii, ~~že~~ znamená "kousat ruku, která nás živí". Říkat o nich, že nicí indickou kulturu, je námitka nepodstatná, protože ^(je) ^{tolik} mínění, ^{co} ^{je} indická kultura, ^(kolik) ^{je} ^{hlav}"

To bylo několik poznámek o životě Církve v Indii.

9. března slavila duchovní rodina sv. Jana Bosca a všichni ^{přatelé} salesiánského díla svátek sv. Dominika Savia. Štíhlý, patnáctiletý chlapec, "slabého těla, ale s dušou toužící po čistém obětování se nejněžnější lásce Kristově", tak jej charakterisoval Pius XII., když jej 12. června m. r. prohlásil za svatého. Málo ~~že~~ ^{se}

toho dá říci o životě sv. Dominka Savia: chodil do školy, hrál si s kamarády, byl veselý, ale to vše konal s nevídanou vnitřní bohatostí, již se naučil v duchovní škole Dona Bosca! "Raději smrt než hřích", bylo heslo malého Dominika. U ^{trůnu} ^{Božího} ^{nechť} ^{se} ^{nyní} ^{přiblíží} ^{na} ^{všechny} ^{salesiánské} ^{oratoři} ^{ukazuje} ^{cestu} ^{ctnosti}. A svou přímluvou ať urychlí příchod dne, kdy všechny naše české oratoře se znovu naplní radostným jásotem čistých chlapec-kých srdcí, které, jako Dominik si umínila raději zemřít než se dopustit hřichu.

"milhlí"

toho máj potom a von mladěm ^{knížel} ^{sal. kapel a}

---Dobrý pastýř-pro kněze dnešní promluvu Sv. Otce Řím.
kněžím a--list/Sv. Otce našim Biskupům.

- Dnes ráno-zas po měsících-nastal živý ruch v příbytku papežově. Tisíce kněží dostalo se cti papežské audience.;-z nich bylo 300 římských farářů a jejich náměstků,-150 postních kazatelů a přes 500 kněží, účastníků kursů: Za lepší svět.

Audience byla v sále Klementově; zúčastnili se jí i kardinál vikář Města Říma (card) Klement Micara se svými náměstký Msgr Traglia a Msgr Cunial.-Přesně o půl desáté vstoupil do sálu Sv. Otec uvítán vřelým potleskem. Usednuv na trůně proslovil řeč pastoračního obsahu, jež byla vysílána Rozhlasem Vat.

Papež Pius XII na počátku své řeči vzdal díky Bohu za to, že mu bylo popřáno i tohoto roku promluvit k farářům a kazatelům římské diecése. Na to rozebral dvojí aspekt ap. činnosti: obnovu jednotlivců a obnovu kolektiva. Podáváme zde hlavní myšlenky jeho řeči-

1./"K obnově jednotlivců - pravil Sv. Otec- je třeba diskretně začít, vytrvale pokračovat a odvážně dojít cíle. Jedná se o nastolení přerušovaných styků; proto je nutno jemně se přiblížit vzdálené duši, vzbudit v ní ztracený zájem a naučit ji znovu řeči, třebaš už zcela zapomenuté. Jedná se o pravý mír mezi člověkem, který se zříká své zloby, a mezi Bohem, který ho přijímá s nekonečnou dobrotou a nesmírnou něhou.

To se nepodaří obyčejně hned. Kněz se setkává s chladem, vlažností, ba i s nepřátelstvím. Tím se však nesmí dát odradit od další ap. snahy, nýbrž má být neúnavný a vytrvalý. Nesmí se zaleknout a stát se kořistí úzkosti, i když agonie tichonoci se zdají věčnými.

III. Třetí známkou heroismu je naprostá oddanost apoštolátu. Jak už jsem tolikrát připomenul - pravil Sv. Otec kněžím- v Církvi vane Duch sv. a volá k heroismu, k úplnému oddání se ideálu. Mezi trny pohanického světa často puší nesčetné, svěží a vonné květy. To jsou vyvolené duše všech věků a všech ^{stavů} (řádů). Přáli bychom si, aby kněží se nebáli poukazovat na nejvyšší vrcholky svatosti. Mnoho duší ~~(se)~~ upadlo do tenat světa, poněvadž věřili, že tam najdou splnění svých tužeb a přání. Místo toho okusí nepolgoje, pochyb, smutku a setkávají

vají se s nedůvěrou a nenávisť. Proto buďte odvážní, ujměte se těch duší a veďte je jemně, ale pevně ke Kristu Pánu. Ukažte jim, že jen u něho najdou pokoj, víru, radost, naději i lásku. Jen tak že najdou život. - doporučoval Sv. Otec kněžím ve své dnešní řeči. *ve čtvrtě 10.11*

2./ V druhé části své řeči mluvil papež Pius XII. o kolektivní obrodě. Zde kladl kněžím na srdce nejprve ~~šláhat~~ seznat potřeby a sčítat síly.; dále varoval před povrchností, jejíž neblahé účinky se jeví na všech odvětvích i v apoštolátě; zvláště pak se mají vystríhat individualismu.

Když poznáme, že výsledky nejsou úměrné vynaložené energii a odříkání, máme se tázat, zda nebojujeme příliš na svou pěst, roztržiti, nesjednoceni. (Tu) Je třeba skoumat apoštolát ve světle pravé spolupráce. To je dnes jednou z nejvyšších naléhavostí apoštolátu kněží i laiků: spolupráce. - Vše, co podniknete pro vzájemnou spolupráci, bude požehnáno námi, bude požehnáno Bohem - pravil nejvyšší pastýř, vzýváje požehnání Marie Panny, pod jejíž ochranu už dříve svěřil tento svůj hlas, volající k procitnutí.

----- obsah pastor. řeči, kterou Sv. O. pronesl dnes 1/000 kněžím římské diecése

inimici na stěnu...
Další zprávy:

Hned po audienci, poskytnuté řím. farářům Sv. O. přijal členy slavné výpravy, která došla 18.-31. VII. m. roku druhé nejvyšší horu světa v pohoří KARAKORUM - vrcholky K 2. - a to vůdce výpravy prof. Ardito Desio a další muži vědy: prof. Graziosi, Ant. Marussi, Bruno Zanetti. Byli mezi nimi i Alpinisté, lékař a film. operátor. Sv. Otec blahopřál všem ke zdaru výpravy a odevzdal jim pamětní stříbrnou medaili. Vůdce výpravy zas věnoval papeži Piu XII. stříbrnou reprodukci vrcholku K 2 a svou novou publikaci: Dobyť K 2.

U příležitosti liturgického svátku sv. Kazimíra Westm. kardinál Griffin adresoval polským katolíkům své poselství, v němž prozradil, že byl vyzván skupinou polských vlasteneckých kněží, aby intervendoval u anglické vlády v eminentně politické otázce Pařížských úmluv. A dodal: "Kom. vláda žádala od katol. episkopátu to, co vůbec nepřipouští ve své vlasti t. j. vměšování se do politických záležitostí. List, který mně byl zaslán, jsem dosud nezodpověděl, poněvadž byl podepsán také knězem, který byl stůžen kan. tresty." napsal k Grif v pos. pol. *Konu*

----- List Sv. Otce do ČSR. -----

11. 9. 1955 Papež Pius XII. psal našim biskupům, vlastně jen odpověděl - a to jen dvěma; ostatní mu nemohou ani psát.

To u příležitosti mírové výzvy, zasílané z ČSR biskupům Francie, Německa a Itálie. Také do Vatikánu přišel přípis, podepsaný 2 biskupy a dostal se do rukou Sv. Otce. V odpovědi se připomíná, jak Sv. Otci leží na srdci mír mezi národy, ovšem pravý mír a že ví o jejich těžké situaci a o obtížích, v nichž se Církev nachází. A v počítává, co ho tak bolí.

Je to ^{to} důstojný list nejvyššího, milujícího Otce, který nezapomíná ani neopustí biskupů ^{ani} věřících. Nechť se dostane všude ve známost.

Proto jej čtete znova v plném znění. *Zhl. adresována bi. 4. Augustin Jan. Čechákovi, kř. biskupovi Třebíčskému, app. adm. kř. úřadu - Mgr. Jan. Rákosí, bi. v Brněnské, Zhl. adresováno proskriptivním stát. sekretariátu. Č. 11. 9. 1955.*

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

42
33
35
110

Dnešní náš pořad věnujeme výročí korunovace sv. Otce Pia XII. Uslyšíte
pásmo: Šestnáctý rok pontifikátu Pia XII. Zvukové záběry jsou z archivu vat.
rozhlasu.

X Zvony: ... *Průběh 2. čísla 7/39. 1*

Tu es Petrus - Ty jsi Petr a na té skále vzdělám svou církev. Před 20 sto-
letími pravil Ježíš rybáři Šimonovi tato slova, jemu odevzdal klíče svého
království, svěřil mu kormidlo lodičky své Církve a kázal pást beránky i
ovce svého stáde. Ty jsi Petr, voláme slovy papežského moteta k 260. nástu-
pce Šimona Petra - k Pia XII., který před 16 lety po prvé vystoupil na papež-
ský trůn a byl nesen lodí vatikánské basiliky za neutuchajícího jásotu
křesťanského lidu. Ty jsi Petr, na tobě, na této skále již 16 let spočívá
Kristova Církev a brány pekelné ani jí ani Tebe nepřemohou. Kolik to vzpo-
mínek je spojeno se zlatou tiarou, již ^(k ní patří) nosíš, vzpomínek radostných i bolest-
ných neboť každá radost a bolest dítěte bolí a zachvěje i srdcem Otce, sva-
tého Otce. Jako letí před naším zrakem dny posledního roku, dny
v tělesného utrpení ^{a vnitřních} dnů obětí a modlitby; a mění se v jednu úpěnlivou mocnou
^{Dom nus conservet eum...)} prosbu Bože Pia XII. žehnej nám a zachovej.

12. března 1954. Na vatikánských budovách vlají prapory: bílé a žluté. V six-
tinské kapli celá Církev děkuje Bohu za papeže kterého se jí dostalo, a mu
vyprošuje sílu, požehnání shůry. V auditoriu Piova paláce je vzpomenu-
dobročinnosti Pia XII. za ^{právě uplynulý} rok, ke všem trpícím a potřebným pomoci.
Pius XII. však přítomen není. Právě před několika dny byl stížen nemocí. Než
není nečinný, v modlitbě a oběti připravuje Církvi řadu vzácných darů:

25. března je uveřejněna encyklika ^(vznesení stam) o panenství "Sacra Virginitas". Několik
dní předtím, na svátek sv. Josefa se rozhrnula záclona u okna soukromé pra-
covny sv. Otce, a v něm bílá postava Kristova náměstka. Evviva il Papa, volaly
desetitisíce radostí a nadšením. A podobné scény se opakovaly 2. dubna, po
pobožnostech za Umlčenou církev ve svatopetrské basilice, a pak vždy, kdyko-
liv se ^(prostranství) na nádvoří zaplnilo věřícími.

Na velikonoční neděli sv. Otec po prvé promluvil ke svým dítkám. Pax vobis,
pravil k nim s vnější loggie basiliky a přál jim pravý velikonoční pokoj,
který svět ani dát ani vzít nemůže.

Od toho dne se sv. Otec považuje za usdraveného. Zdraví franc. pout Přátel gregoriánského zpěvu, svým požehnáním zakončuje mezinárodní sjezd chórových zpěváčků Pueri Cantores, 2. května sestupuje po prvé do svatopetrské basiliky, aby udělil audienci italským dětem a 16. května zakončuje rozhlasovým poselstvím kongres švýcarských katolíků.

Pak přišly dny svatořečení: triumf pokorného papeže Pia X., ^{sv. pout} ~~jenž~~ Pius XII. ^{sv. pout} ještě ^{sv. pout} sloužil ve vatikánských úřadech; ^{sv. pout} oslavení 5 pionýrů víry a apoštolátu patnáctiletého Dominika Savia, mučedníka Petra Chanely, lidového misionáře Kašpara del

Bufalo, exulanta Josefa Pignatelli a řeh. sestry Marie Křížované di Rosa.

Pius XII. jakoby zapomněl že byl nemocen: apoštola germánských národů Sv. Bonifáce

okružním listem Ecclesiae fastos, 6. června jakoby posvětil vynalez tlevisé kamerami se a před jejími ~~řadami~~ obrátil ke všem západoevropským národům postupně

v 5 světových řečech. Na nádvoří sv. Damasa pozdravil italské dělníky, účastníky mezinárodních gymnastických závodů, rozhlasem zakončil oslavy sv. Terezie v Lisieux, sv. Řehoře v Salernu, sv. Anny v Bretani, a den co den v poledne a večer zdraví alespoň s okna ty, jež nemohl přijmout v audiencích.

31. července ^{sv. pout} odjíždí na své letní sídlo do Castel Gandolfo. Než i prázdniny semění v dny práce: dvakrát za týden se do nádvoří papežského paláce nahrnou

tisíce turistů a poutníků ze všech světadílů. Vždyť ^{ne} byl v Římě kdo nevidel sv. Otce, nevyslechl jeho otcovská slova a ~~neřikal~~ ^{odnesl sb} jeho požehnání.

Se zvláštní láskou přijímal muže vědy a k nim mluvil: ^{sv. pout} odborníci v dětské ^{sv. pout} lékařské společnosti obrně, v dějinách lékařství, geofysiky, účastníky ^{sv. pout} (mez. kongresu)

dělníci z Barcelony, mez. organizace práce, italští právníci. ^{sv. pout} atal ...

^{sv. pout} a na ty, jež stihlo neštěstí ^{sv. pout} na trojici nezapomínal sv. Otec: jeho soustrastný telegram a materiální pomoc ^{sv. pout} poslal do Iraku, Řecka, Německa, Rakouska, Československa, Maďarska. ^{sv. pout} Děti

^{sv. pout} celého světa naučil nové modlitbě za mír, k rozvážnosti a smírnému vyřešení všech mezinárodních problémů vyzýval státníky, bez ustání volal k modlitbám za mír a za ty, kdo trpí protivenství pro spravedlnost.

16. rok pontifikátu Pia XII. byl rok mariánský. I Pius XII. přispěl k oslavení Neposkvrněné: Bez počtu bylo obrazů a soch P. Marie, jež požehnal, byly určeny do kostelů i do dělnických dílen. 14. mar. svatyň povýšil na basiliky 28 obrazů a soch bylo s jeho svolením korunováno zlatou korunou.

Pronesl významné alokuce o mariánské úctě a o mariologii: k Dcerám P.M. Ne-
 poskvrněné, k mar. sodálům, k mariologickému kongresu. Prostřednictvím svých
 legátů a svého hlasu ^{auktoritativně v jeho jménu} byl přítomen mariánským sjezdům katolíků Belgie, Francie
 Argentiny, Kanady, Španělska, Filipin, Indie peru. Zvláštními odpušky obda-
 řil rodiny, které se společně modlí růženec. 1. listopadu, kdy oslavy mar. roku
 dostoupily vrcholu Pius XII. korunoval zlatou korunkou obraz P. M. Z'chranky-
 ně římského lidu, ^{poslal} odevzdal pamětní medaili ^{na} praporům předních mar. míst -
 mezi jiným ^{in honorem P.M.} (svatohostynské a staroboleslavské P. Marie - a vyhlásil nový lit.
 svátek P. Marie Královny a ^{již od chvíle vydil církev z obřadů} :

27. listopadu se Pius XII. vrátil z Castel Gandolfo do Vatikánu. Chtěl být
 přítomen závěru mar. roku a se všemi silami se věnovat řízení Petrovy lodi*
 ky, kterou mu Bůh svěřil. Prozřetelnost však rozhodla jinak: ^{sv. Pius svou onemocnění} přišly dny úkos
 ti, modliteb všech lidí dobré vůle, aby nám Pán našeho Velekněze uzdravil.
 A Bůh úpěnlivé modlitby vyslyšel
 Pius XII. s lůžka nemoci zdraví své Římány i celý svět ^{W. Ru} žehná a svým Zdráva-
 uzavírá rok
 Maria ~~kaměť~~ Neposkvrněné:

Na Štědrý den alespoň krátce blahopřeje k vánocům celé lidské rodině,
 a o několik dní později posílá světu své vánoční poselství: prosí a zapřísá-
 há všechny, aby od koexistence v strachu a omylu se povznesli ke koexistenci
 v pravdě, jež jediná umožní mírové a pokojné soužití národů a států, v míru
 spravedlivé, který opravdu zasluhuje toho jména. Leden a únor prožil sv.
 Otec v ústraní a v klidu, jaký zasluhuje jeho vysoký požehnaný věk, v klidu
 který je věnován vyřizování záležitostí Církve a modlitbě za všechny jeho
 děti, zvláště za ty, kdo trpí pronásledování, protože věří vele a opravdově
 v Krista. Několikrát jako min. rok pozdravil věřící na svatopetrském náměstí
 a včera ve čtvrtek udělil dokonce audienci římským farářům a postním kazate-
 lům a dal jim vzácné pokyny pro jejich pastorační práci.

16. rok pontifikátu Pia XII. končí a 17. rok začíná v Sixtinské kapli: za
 přítomnosti kardinálů, dipl. sboru akreditovaného u Vatikánu a nejv. vatikan-
 ských osobností a samého sv. Otce bude zazpíváno děkovné Te Deum, jež se
 současně změni v prosbu Domunus conservet eum...
 I my se alespoň v duchu spojíme s jásavými tóny sboru Capella Iulia s na-
 ším českým Bože Pia XII. žehnej nám a zachovej. I nám Čecům ho Bože
 zachovej.

38 X

37.50

3930 X

74

4230 X

--Nedělní zvony--^eDuchovní promluvu^e na paměť^e korunovace Sv. O.

Upozorňujeme--Tuto neděli 13.3.

Zprávy:

16¹ výročí korunovace panujícího papeže P^{ia} XII. bylo dnes slaveno v kapli Sixtinské za přítomnosti vznešeného Velekněze. Byl obklopen 18 kardinály, dále patriarchy, arcib. biskupy a jinými hodnostáři římské kurie. V kapli, zdobené freskami Michelangelovými, byli dále přítomni ^{abst. u k. Holců} dipl. sbor^a věřící, pokud mohli najít místo. Sv. Otec přišel k 10. hod do auly paramentů. Odtud pak ozdoben papež. pláštěm a tiarou na sedia gestatoria se (v průvodu) ubíral mezi hodnostáři a 2 řadami věřících, kteří ~~ho~~ uvítali Náměstka Kr.. -poprvé zas po jeho nemoci při slavné ceremonii-nadšeným potleskem. Na počátku obřadů Sv. Otec přijal pbedienci kardinálů, kteří jeden podruhé poklekali před papežem a přijali od něho amplex. Mši sv. celebrouval první kardinál, jmenovaný papežem Piem XII, a residující v Římě-Ben. Alojzy Masella. Sv. Otec sledoval z trůnu mši sv a při Introit a pozdvíhování sestoupil a poklekl. Při nej⁶⁰. Oběti Capella sixtina zapěla pod taktovkou Lorenze Perosiho 6 hlasů mši Jana Croce; ^{abst.} a Oremus pro Pontifice nostro a Tu es Petrus. Obřady byly zakončeny ap. požehnáním Náměstka Kristova.

^{latín.} Blahopřejný telegram, uveřejněný pod obrazem Sv. Otce ve vatik. listě dnes zní takto: "Zachovej, prosíme tě, o Kriste spásu lid^{stva}, nejvyššího kněze Pia XII, jemuž jsi ráčil svěřiti tak význačný úkol -usmířiti jakožto Otec - bratrské národy-roz^{padlé} vzájemným nepřátelstvím- v jednom pravém trvalém míru."

* Papežská Akademie věd vyslovila svou soustrast k smrti Sir Alex- Fleminga, nositele Nobelovy ceny za lékařskou vědu. Sv. Otec, jak známo, zařadil tohoto objevitele penicilinu mezi 75 členů ^{řep} Akad. věd, která tvoří podle statutu Pia LX. vědecký senát sv. Stolice. Význačný vědec přišel častěji do Říma. Byl přijat Sv. Otcem a zúčastnil se Stud. Týdne o biologickém problému rakoviny, který se konal v sídle akad. věd v zahradách Vatikánských. Zesnulý vědec zaujímal v lůně Akademie ~~48~~ křeslo č. 48. --Dnešní 1° Osserv. R. načrtlo v dlouhém článku široký profil vědců. Vzpomnělo, jak srdečně Sv. Otec přijal význačného bakteriologa a kterak dlouho spolu rozmlouvali o použití a vývoji penicilinu. Sv. Otec věnoval tehdy sir Flemingovi pamětní medailli svého pontif. 1945, na níž byla zobrazena ^{scéna evangélie} Milosrání ^{marie}

 Hrst myšlenek k postní obnově.

Křt. J. Jedním z nejpůsobivějších sborů řeckého Sofokla začíná těmi-
 to slovy: "Kéž by mi bylo dopřáno mít úctyhodnou čistotu tvých slov
 a všech Tvých skutků!"-Sbor pokračuje chválou mocných zákonů věčn-
 ných, v nichž se obráží paprsek božství. Nábožensky založený starově-
 ký básník toužil po úplnější, dokonalé spravedlnosti, než je ona
 lidská, po takové životní formě, jež by zrcadlila nesmrtelné idee
 a byla provázena ~~jejich~~ zalíbením ^{bystře}. Tak však jen dosáhnout oné vise,
 která je od nás tak vysoko a tak daleko? Starověký mudrlec mohl
 spoléhat jen na své slabé síly. Viděl krásu a zároveň i nekonečnou
 vzdálenost ideálu. Proto věšel hlavu. Byl to úkol příliš ~~vážný~~ nesnadný.

A To bylo vždy vroucí tužbou tolika duchů: uvést ve styk, v kon-
 takt lidský svět člověka a ^{svět} Boha, aniž by se směšoval jeden s druhým,
 povznést slabé vědění a nepatrnou lidskou moc nad její síly k to-
 mu nejmocnějšímu. To bylo tužbou tolika duchů. A to byla skutečnost.,
 kterou nám přinešl Kristus Pán.

Ve světle těchto snah, ať už zjevně vyslovených neb skrytě žá-
 daných osoba Kristova nabývá zvláštního významu. Je soudcem a záro-
 veň hlavou těch, kteří hledí k nebi nikoliv už s třesením. Mohou se
 vzpínat až k nebi. Jejich výstup vyžaduje ovšem ~~vynaložení~~ vynaložení síly
 a řekněme hned- i násilí. Není to však smutná podívaná na šelmu, ~~z~~
 která se bezmocně vzpíná v kleci. Ono úsilí a násilí, to je ustavič-
 ná askeze k dosažení dokonalého života. Křesťan si musí jaksi násil-
 lí činit, aby připravil terén pro přijetí Slova Božího. Musí rázně
 zakročit vůči tyranům a modlám, které se usadily v jeho duši a zmoc-
 nily se jeho mšlené a chtění. Tak to žádá Kristus Pán. Jeho slova
 jsou jednoznačná a neodvolatelná: " Nenazývejte ~~se~~ ~~někdy~~ se uči-
 teli, neboť jeden je učitel váš, a vy všichni ^{jak já} bratři. Nenazývejte ni-
 koho otcem- pokračoval- neboť jeden je otec Váš, jenž je v nebesích.
 Nenazývejte se ani mistry, neboť jeden je ~~M~~istr váš- Kristus."

Nemáme tedy nikoho nazývat Otcem ani Mistrem- těmito nejvznešen-
 nějšími názvy lidskými, abychom nezastiňovali oné velké pravdy, že
 všechny lidi shromažďuje v jedné rodině Otec nebeský. - Jeden je
 Mistr Váš. Jsou duše, jimž vládne jedině Slovo Boží; jimž ~~je~~ je úpl-
 ně přítomen. On jim pak vnuká pravou moudrost. Mít jednoho Mistra

a následovat Ho-toho vždy bylo třeba a zvláště v dnešním století eklekticismu, který se spokojuje s mnoha, třebaš navzájem si odporujícími poučkami.

Takovými byli vždy učedníci Kristovi. Hle definice křesťanů, kterou stanovil apologeta na rozhraní 3 - 4. století: "My křesťané se klaníme jednomu nejvyššímu Bohu a Pánu prostřednictvím Krista Pána. Bůh křesťanů se zjevil v Kristu" - tvrdil ^{apologeta} (a rozlišoval své náboženství od jiných forem pohanského ~~u~~ náboženství, kultu).

Ne bezdůvodně liturgie tohoto postního týdne se často vrací ke Kristu jaké k jediné směřodatné hodnotě a opakuje: "Kristus je cesta, Pravda Život." - A když se ho židé tázali: Ty kdo jsi? odpověděl: "Jsem vůbec to, co vám mluvím. Mluvím ve světě, co jsem slyšel od Něho." / J_o, 8:25/. - Ženě pak, která přerušila jeho řeč onou známou větou: "Blahoslavený život, který tě nosil, a ~~blaho~~ prsy, kterých jsi požíval, - odpověděl: Ovšem blahoslavení, kteří slyší mé slovo a zachovají je."

Kristus Pán právě proto, že je Slovo Otcovo, tedy všemohoucí jako Otec, může působit na každé srdce, není-li zcela necitelné. Vkládá vně kvas, který nejprve působí nespokojenost, neklid a steska touhu po novém, lepším životě. A zvláště v tichu mluví Pán.

Středověký mystik takto popisuje duši, která je připravena slyšet Boží hlas: "Pravá samota duše je ta, která stojí bez pohnutí jako vysoká hora vůči závanům větrů... Tato nepohnutost a pevnost duše činí duši podobnou Bohu". - Mystik dále líčí sladkost, kterou okouší duše, dotčená oním hlasem, - sladkost, která obsahuje v sobě vše, co krásného a velkého je v malém světě člověka. >

Hlas Boží je skrytá moudrost /mocným a moudrým tohoto světa; je však dána pokorným. Je to moudrost ducha na rozdíl od nauky lidské. Lidská moudrost končí bolestí, věda ducha počíná bolestí a stoupá k dokonalé radosti.

A dále: Nebe se spojuje se zemí jen když to nízké a hmotné si žádá, ~~žádá~~ vyšší formě a touží se povznést výš. To je podmínkou onoho spojení.

O tom, co se děje nahoře po ~~spj~~ dosažení onoho spojení, řecký básník nemůže nic říci. My však můžeme, ba musíme o tom mluvit. Stačí se tážat těch, kteří šli tou cestou. Všichni souhlasně veleblí pokoj duše, který je plodem uklidňující víře nebe, Boha. - My jsme uvěřili a spočinuli jsme v Kristu. - tak to dokonale vyjádřil citovaný apologeta.

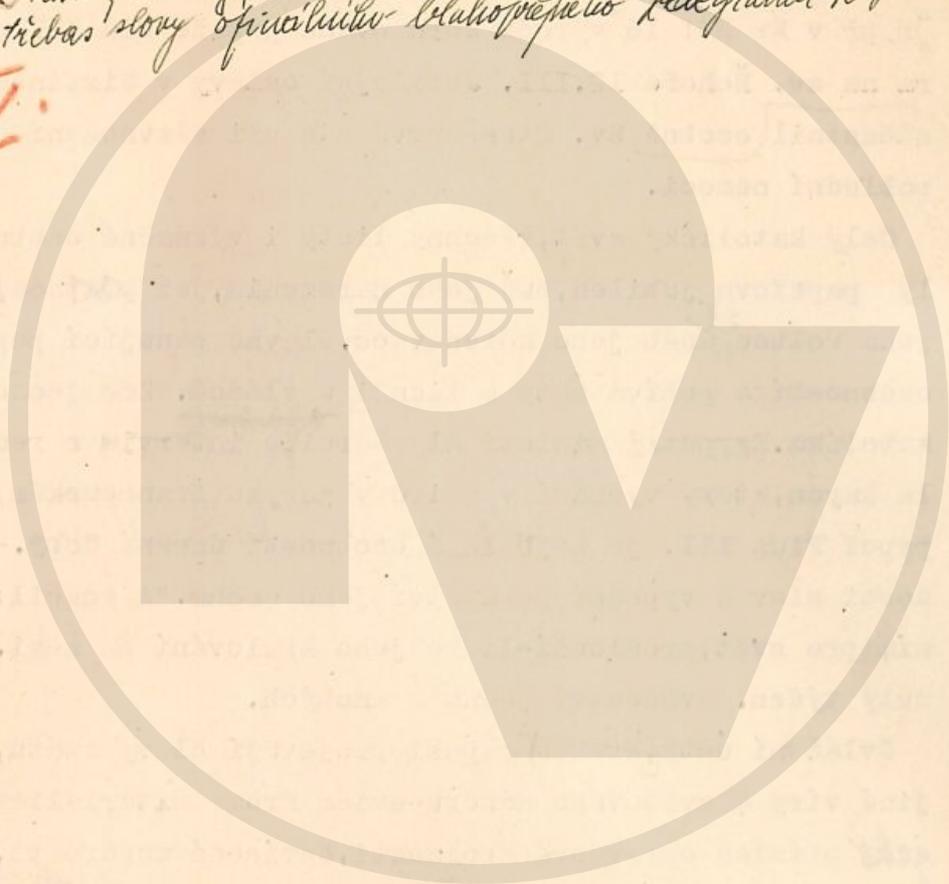
— duch - promluva — *Průhlední - Karel J. Mělo* —

učení, papírový uvození a lasty

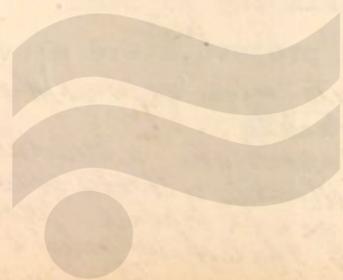
*Kai však nuřit pilklady a texty? Raději rejmout kuce a čerovat 70ⁿ a vyjasňovat
romubelutia lodily Petrony, čili, ~~nebo~~ ^{se} sobě 'náša' s^ořt od něho celkov
se naděje - třeba slovy ofinculivů bluhopřepičio telegramu K jub ^{všech} ~~čestnému~~ jubileu
Jeho*

IV.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes v neděli v poledne svatý Otec Pius XII. pozdravil s okna své soukromé pracovny tisíce Římanů a poutníků z ciziny, kteří se shromáždili na svato-petrském nádvoří. Všem udělil své apoštolské požehnání.

16. výročí ^(papežské) korunovace Pia XII. bylo oslaveno ^(v Lateranu) v sobotu děkovnými bohoslužbami v Sixtinské kapli, kde se ^(pamětně) též uchovává koberec zobrazující ^{B/} Spasitele, jak primát. Mši svatou bylo přítomno uděluje sv. Petru ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ 18 kardinálů, členové dipl.

sboru akreditovaného u sv. Stolice, a nejvyšší vatikanské osobnosti, a také sám sv. Otec, který ^(mu) tato ceremonie ^(anž) naposled před dvěma roky. Cestou do Sixtinské kaple i nazpět do papežských komnat byl sv. Otec ^(gen.) radostně ^(př.) pozdravován tisíci věřících. Byla to jakoby prvá ^(gen.) audience sv. Otce, od listopadu min. roku,

^(ai ne) kromě audience udělené ve čtvrtek římským farářům a postním kazatelům. Něco po dvanácté pak sv. Otec s okna své pracovny ještě naposled pokynul Všem, kdo očekávali jeho požehnání na nádvoří. Bylo jich tam přes deset tisíc.

Sv. Otci přšla blahopřejná poselství a telegramy k výročí jeho korunovace téměř z celého světa. Zmínky zasluhuje telegram presidenta it. republiky Einaudiho, pres. něm. republiky Hessa, pres. filipinské republiky Magsaysaye a blahopřání sekretáře arabské ligy ^(Abdel Khalek Harmany). Všichni ve svých slovech zvláště vyzvedají úsilí Pia XII. aby ve světě byl zachován mír, a přejí hodně zdaru jeho práci za sblížení a sbratření mezi národy.

^(v basilice Notre Dame) V Paříži se koanlo v sobotu slavné Te Deum ^(jeho staré výročí oslavě a korunování) za svatého Otce. Byl přítomen osobní zástupce pres. republiky, dále ap. nuncius, arc. kard. Feltin, ^(náměstek) ^(místě Paříže) náměstek primátora, gen Guillaume a všichni členové dipl. sboru.

Péči římského výkonného výboru mezinárodních kongresů laického apoštolátu bude sloužena v pondělí v kostele Al Gesu zádušní mše sv. za sl. Yvonne Poncelletovou. S. Yvonne Poncelletová, zakladatelka laické společnosti Mezinárodních pomocnic v misiích, tragicky zahynula při havarii belg. letadla 13. ~~XXXXXX~~ února. Mši sv. bude sloužit sekretář posv. kongregace šíření víry Msgr Sigismondi. Ke cti italské misionářky sv. Františky Cabrini byla před několika lety založena v am. městě Chicagu nová městská čtvrť pro ty chudé, kteří by si sami domek postavit nemohli. Čtvrť bude mít letos 1925 domků.

Na nejvíce navštěvovaných turistických místech západního Německa se objevily plakáty s nápisem: "Turisté, nezapomeňte, že je neděle". Plakáty byly ^(vyvěšeny) péčí akce lid. misionáře, jezuity P. Leppicha.

Ve velké aule římského universitního ústavu P. Marie Nebevzaté promluvil janovský arc. kard. Siri na "téma" "Dvě vánoční poselství sv. Otce 1942-54". Kard. Siri zdůraznil právní a sociální význam poselství, které se dá shrnout ve 2 bodech: nutnost právního řádu, jenž aručuje důstojnost a svobodu lidské osobu a nutnost ~~XXXXXX~~ ekonomii do řádu lidského, plnějšiho a více organičtějšího povšit

V dnešním našem pořadu ~~xxix~~ vám přečteme český překlad listu ^{(který} státní sekretariát ^{J. Svatosti Pia XII.)} ^(a kusky komentář) poslal dvěma biskupům Československa. Nejdříve několik zdraví

V listopadu min. roku byla předními církevními osobnostmi z Československa poslána ^{kat} biskupům a hodnostářům na Západě mírová provolání, s žádostí aby tito pozvedli svůj hlas a veškeru svou autoritu proti nebezpečí nové války. Podobné provolání spolu s osobním listem bylo zasláno též Svaté Stolicí. Bylo podepsáno dvěma biskupy, p. biskupem Čárským, apošt. administrátorem z Košic, a p. biskupem Píshou z Hradce Králové. Oběma biskupům odpověděl státní sekretariát jeho Svatosti Pia XII. dopisem tohoto znění:

Slyšeli jste doslovný překlad listu, který státní sekretariát J. Svatosti poslal dvěma biskupům Československa, p. biskupovi Čárskému, ap. administrátoru v Košicích a p. biskupovi Píshovi z Hradce Králové.

Připojíme kusky komentář:

Jsme vděční svatému Otci za tento list, který je novým důkazem jeho mimořádné lásky a pastýřské starostlivosti o náš věřící lid a jeho biskupy. Otcovské srdce římského Velekněze ^{- jako jemu sluší} se strachuje o naši mládež, vystavenou vážným nebezpečím bezbožectví. Svatý Otec ví o příkořích, které musejí snášet naši biskupové, kněží, řeholníci i prostí laikové, protože neoblomně slouží Kristu a jeho Církvi. Apoštolské požehnání a modlitba Kristova viditelného náměstka na zemi budou jim jistě potěchou a posilou.

V listě státního sekretariátu se praví mimo jiné, že není třeba připomínat, jak sv. Otci záleží na tom, aby byl uchován a upevněn spravedlivý mír mezi národy, mír, který opravdu zasluhuje toho jména. Jeho práce o mír je s dostatek ^{i v našich zemích} známa, i když zlí lidé nedovolují mluvit o činnosti sv. Otce a mít s ním svobodný styk, i když zakazují uveřejňovat jeho poselství, listy a encykliky, i když bezbožecká propaganda šíří spisy, plné pomluv, urážek a lží proti svatému Otci, chtějíc ho představit ~~světu~~ jako nepřitele míru a podněcovatele války. Svatý Otec ví o těžkostech svých dítek a o jejich věrnosti vůči němu. A s druhé strany i jeho věřící jsou přesvědčeni o jeho upřímné a otcovské starostlivosti o blaho

všech národů bez výjimky, o blaho celé lidské rodiny. Jeho myšlenky ^{w. Pac} jsou cogitationes pacis, myšlenky pokoje, jehož uchování, obnovení a upevnění byl věnován celý jeho dlouhý a požehnaný pontifikát.

Kristův viditelný náměstek na zemi má však na mysli spravedlivý pokoj. Pokoj, který zaručuje ^{každému} vše nač kdo má právo: člověk, sociální třídy, národy. Opus justitiae pax - Mír je dílem, ovocem spravedlnosti, tato slova si zvolil Pius XII. za své heslo, a ve znaku má holubici míru.

Svatý Otec má na mysli pravý pokoj, budovaný ne na vzájemném strachu, nýbrž na vzájemné úctě. Mír, jenž má svůj základ ^{ne} na nenávisti, nýbrž v Bohu a jeho příkázáních. "A proto nedovedou zaručit mír narodům, ty organizace a ti lidé, kteří neuznávají duchovní hodnoty, kteří popírají samého Boha, lidé, kteří nemají v úctě Boží zákon, kteří znásilňují svědomí a rozněčují nenávist - a jejich mírová propaganda budí podezření, je pochybné hodnoty"... tak to pravil Pius XII. ve svém posledním vánočním poselství.

Ano, my katolíci jsme pro mír, pro spravedlivý mír, pro mír, který zasluhuje tohoto jména. A za tento mír, jenž je darem Božím, se modlíme a pracujeme pod vedením našeho svatého Otce, viditelného náměstka Ježíše Krista Knížete pokoje, (Pia XII.)

To byl náš komentář k listu ^{který} vatikánského státního sekretariátu ^{zaslal jím} ~~svatost~~
 n. Pa Pia XII" poslal dvěma biskupům Československa.

Poslední odkaz Paul Claudela: Před dvěma lety sestavili ve Francii zajímavou serií gramofonových desek. Rada prominentních osobností vypráví, co by chtěli říci lidem v poslední čtvrthodince svého života. P. Cl. podává přehled myšlenko ^{jeví vznik na Pp. A: 23. únor} vého vývoje své doby. Končí, že ~~že~~ nikdo není tak chudý, aby nemohl vykonat něco dobrého pro své bližní. Končí těmito slovy: "Já, stařec, stojící na břehu života chci říci všem toto: "Nebojte se. Bůh existuje. Bůh existuje a je silnější než vše na světě. Naše ochrana proti silám temnoty, to nejsou přirozené a vědecké prostředky, nýbrž bílá postava římského velekněze s žehnajícíma rozpjatýma rukama, jak jsem ho viděl v Římě. On volá proti pekelné šelmě "Až sem. Dál nesmíš. Dál nemáš vstupu!" - Nebojte se. Bůh existuje."

^{man ten} ~~to byla slova p. od Paul Claudela.~~

(Jako učenci odkryli ve hmotě nevídané síly, tak i v člověku jsou skrytu nové zdroje energie. Nevystoupí na venek násilím, nýbrž svobodnou rozumnou vůlí.)

--Uml. C.--list lurdeského biskupa o C. v mlčení.

Zprávy:

Podle zpráv došlých od kardinála Tomáše Thien, arcib. z Peking, který žije nyní v exilu v USA, bylo ~~na~~ posledním rok~~ě~~ v jeho diecési uděleno jeden milion sv. přijímání a bylo zapačmenáno 155 konverzí. V arcidiecési Pekingské v Číně zůstalo 77 domorodých kněží. Kardinál Tien, z Číny vyobcovaný, žije nyní v ústředním domě misionářů S.V.D.-Verbistů, k e kteréžto kongregaci náleží.

V posledních dnech ve Warszawie se konala schůze vlasteneckých kněží polských. Bylo jich celkem 250 i s laiky.. Mezi jiným, bylo ~~schváleno~~ schváleno vládní opatření o zrušení theol. fakult v Krakově a ve Warszawie; ^{místo uil byla} a ^{útvorena} theol. ~~fakult~~ Akademie v Bielanech na periferii Warszawy. Skupina vlasteneckých kněží polských si vytýčila velké cíle spojit všechny farnosti polské v jeden Svaz 10.000 členů kleru a zaujalo nepřátelský poměr postoj vůči některým bisk. úřadům, seminářům a řádům.

Nyní přetkne dopisy dopisů našich spol. z:

Z dopisu posluchače uprchlíka: "Mezinárodní situace se vyjasní, až i politika bude postavena na morální základ. Příčinou napětí není ~~pena~~ zápas o nějaký ostrov, je to zápas o celý svět, protože je to zápas ideologický. -Jedině Církev to pochopila a zaujala v názorovém zmatku pevné a nekompromisní stanovisko. A proto také bude vítězné.. Jen povzbuzujte domov a informujte je o tom, co ve svobodném světě katolíci podnikají, aby si pak zase zásluhy Církvě ~~u/~~ nepřisvojil někdo jiný."

^{Román} ~~jin~~ uprchlík Dr. JU, který nyní studuje výtvarné umění nám píše: "Čím dále tím více poznávám, že veškeré filosofování po staletí je jedním řetězem lidského bloudění a plahočení, není-li zaměřeno na věčné, nadpřirozené pravdy čili nevede-li k Bohu a k jeho zjevenému učení. Filosofie má užitečný smysl jen jako ancilla theologiae - pomocnice theologie. Tímto nepopírám přirozenou skutečnost; uznávám ji pouze na jejím patřičném místě v celkovém řádu Božím. Touž zásadu nutno aplikovat i na výtvarnictví. Z tohoto postoje se vyřeší všechny otázky, pokud lidský rozum je s to je postihnouti."

- dopisy dopisů z našich spol. - uprchlík -

Uprchlíkům vhlavně v Rakousku a Německu je anonymně zasílán ubohý, hektografovaný časopis zv. Hepnd. Jeho účelem je dělat náladu mezi uprchlíky pro návrat do ČSR. Podle všeobecného mínění je zhotoven v Praze, odtud pašován do Rakouska a rozesílán jednotlivým uprchlíkům. Kdo by byl tak naivní a sedl na lep kom. vábničkám?

Včera 13. III. ve velké aule Angelika měl přednášku v rámci cyklu Rusko /a západní svět - prof. ^{pop. Orient. ústav, Kollár 4. koraly.} Josef Olšr. Mluvil na téma: Rusko a Kristus t. j. o pronásledování Křesťanství a o stálosti ruských křesťanů. Uvedl, že ještě dnes po 37 letech komunist. vlády existuje v SSSR as 25.000.000 živých křesťanů. Měří svůj odhad podle počtu 25.000 $\emptyset$ kostelů, které slouží veřejnému kultu; to znamená tolikéž farností s průměrným počtem 1.000 křesťanů. Taková stálost je až překvapující u Církve národní, jakou je církev orthodoxní. Avšak euchar. Kristus tam stále s nimi sídlí a je to země velké úcty nep. Rodičky Boží. ++

Pastýřský list o Umlčené Církvi.

Počátkem Postní doby biskup z Tarbes a z Lourdes Msgr Theas napsal pastýřský list o U. Církvi. Psal jej sice svým diecesánům, prošel však celým světem. I l'Osserv. R. jej (uveřejnilo) ofisklo.

Mluví o ^{postavení} pronásledování křesťanů a o pronásledování Církve pod jejím komunistickým. Jeho ^{part. listy} Autor má přímé doklady z Číny, kde působilo a odkud bylo vyhnáno nejvíce francouzských misionářů. Komunistické cíle a metody jsou ostatně všude stejné. Podáme hlavní myšlenky z listu, který napsal biskup toho města, které si Nep. Panna zvolila za své sídlo.

Církev v mlčení - Umlčená Církev - toho výryzu užil nejprve papež Pius XII. ve svém vánočním poselství r. 1951. Označil tak Církev, jejíž ruce jsou spoutány a rty sevřeny. Jsou ^{to} vskutku širé národy země, kde národy jsou tak přidušeny a spoutány - za železnou a bambusovou oponou. Ona opona není však tak vysoká, aby přes ni nemohly přejít mnohé ty vzdechy. U. C. se přece jen dá slyšet, i když jen zlomkovitě.

Tam v těch zemích, kde komunismus uchvátil moc, Církev musí mlčet. Nesmí však mlčet Katol. Církev ve svobodném světě a vůbec

svobodný svět. Leckde tisk svobodného světa neví o milionech uvězněných a (mučených) křesťanů za své náboženské přesvědčení. Takové mlčení je nectí, ba zradou. Činí z těch úmyslně mlčících spolčovníky. Dnes je třeba zahájit a organisovat křížové tažení pravdy. Jde o to, aby byla uvedena ve známost stránka dějin, která je psaná krví-doslovně krví. Je nutno stavět před oči křesťanů otřesné mučednictví Církve, mučednictví za jejich Církev, Věřící v Evropě a v Asii jsou stejně jako my spoluúdy téhož tajemného Těla Kristova.

Z naší strany nezájem, lhostejnost a mlčení bylo by totéž jako zapření, odmítnutí křesťanské solidárnosti a jednoty Církve. Dobře to vyjádřil student ^uschinghaiské university Aurora: "Nežádáme si úcty, poněvadž víme, že náš boj je společným bojem celé Církve. Celá Církev vždy triumfuje, když dobývá vítězství ne čistě lidská, v nichž chybí kříž, nýbrž když vítězí utrpením a krví čínských křesťanů. Bratři katolíci v celém světě-vzkazoval čínský student- jsme hrdi, když jsme voláni složit svědectví, jsme hrdi na to, že jsme avangardou týchž vašich nadějí."

Pastýřský list lurdského biskupa pokračuje: ⁷ Rozdíl mezi mučedníky minulých dob a mezi dnešními mučedníky. Mučedníci prvních staletí šli na popravu, ^{isté} ovládající plně své duševní vlohy, jsouce si vědomi až do posledního vzdechu věci, kterou zastávali. Prolévali krev naprosto svobodně, když odmítali kult césarů k vůli kultu pravého Boha. Až do konce slavně prohlašovali první článek Credo a radovali se, že mohou umřít za své vyznání pravého Boha. Proto jejich krvavé svědectví budilo obdiv křesťanské obce. Tato pak uchovávala všechny podrobnosti jejich mučení a skonu, aby je mohla odevzdati dalším generacím.

Dnešní mučedníci jsou zbavováni této aureoly, neboť byli nejprve zbaveni lidské důstojnosti. Křesťané, kteří vycházejí z komunistických galejí a staví se před své soudce, nejsou celými lidmi. Obludná technika z nich učinila ubohé tvory bez svého vědomí a vůle. Aby odňali ^{svým} ~~jejich~~ oběť všem, všem, velikost a slávu, učinili je směšnými. Dnes vyznavači jsou zredukováni na pouhé automaty, které žádají milost za přečiny, jichž se nedopustili. Vyznávají je tařka spontánně. Nikdy ještě nebylo tak hlubokého ponížení

člověka. Zde máme důkaz, jak věda bez svědomí vede k zničení člověka. Je to věda prokletá.

Přes to však nemůže odnati veškeru výkupnou cenu oněch obětí. Křesťan, který jde do vězení nebo do konc. komunistického tábora, zná los, který ho čeká. Uvažuje a přijímá onen výrok Isaiáše proroka: "Jsem červ země a nikoli člověk." Svou vírou přijímá onu degradaci, která mu hrozí a vzdává slávu Bohu. V řádu zásluh jeho duševní poprava, přijímaná předem s velkou láskou, má třeba větší cenu než poprava (takové) Cecilie, Anežky, Blandiny, (také) Cypriána neb Polykarpa. Nejsou-liž tyto děje mučednické před Pánem krásnější než ony zlaté legendy křesťanů prvních staletí?

Msgr. Theas odhaluje dále taktiku komunistů: "Je nesnadno ji definovat - praví - poněvadž přibírá různé formy, někdy i zcela opačné. Jsou však vždy pokrytecké. Zničení veškerého náboženství je cílem komunismu, - to je jisté. Tento cíl je však někdy doznán a jindy nikoliv. Komunismus někdy vztyčuje prapor náboženské svobody, zatím co všemožně usiluje o zničení víry v Boha. Někde zavírá kostely a jinde je zas buduje. Protináboženská organizace však zůstává táž. Cíl se nemění, jen taktika je elastická. V křesťanské zemi, dřív než víru zardousí a ponenáhlu zotročí, komunisté přesvědčují lid, že jsou naprosto tolerantní. Na to pak prohlašují: Je třeba svrhnout jeho Církev, neboť je spjata s kapitalismem, - je nepřítelkou lidu a vlasti. - Proto komunismus usiluje o Církev národní a organizuje skupiny vlasteneckých kněží, podřízených více moci civilní - to se rozumí - než hierarchii církevní.

Nepřítel vniká do Církev, pozvolna. Zdržuje se přímého brutálního útoku, byl-li by neúčinným nebo nevhodným. Všude i v nejposvátnějších oblastech - zbavuje Církev síly tím, že ji rozdvouje a rozkládá. Rozklad přichází pomalu, ale jistě. Část (Tepí se) v kostele na liturgických úkonech, když se současně zabránil křesťanské výchově dítek a když Kat. Akce je odnata vedení biskupů a tím i Duchu svatému.

Komunisté ^{té} hlavně míří na kněžstvo a snaží se je odloučit od biskupů a Náměstka Kristova. Dobře znají zřízení Církev a bod, který je třeba udeřit a jej zničit, kdyby to bylo možné. - "Zanech Církev a my ti necháme Boha" - hlásají moderní pronásledovatelé a vědí: Jestli zničí Církev, jedinou strážkyni víry, že pak jistě nastolí atheismus. Co se stane v takovémto ovzduší s křesťany? - Duch sv. však Církev neopustí, - ujišťuje lurdský biskup ve svém pastýřském listě, který jde světem.

M. Př! Jistě si řeknete: Lurdský biskup zná dobře naše poměry a správně vystihl situaci. - Ví to však i celá Církev a nedá se obelstít jako tolik křesťanů před tím aneb tolik státníků. 2./ Celá Církev je odhodlaná k akci - ke kolektivní společné akci na záchranu před tímto rudým nebezpečím, - na záchranu ubohých obětí - křesťanů, kteří bojují v mlčení o své bytí.

--slyšeli jste l. část pastýř listu lurd. bi. o C. v mlčení.

36
26
14
47
123

-zprávy z katol. světa-dořpisy uprchlíků-posluchů ^{vačků} a na okraj nové knihy: Kultura na scestí.

Ruše Zprávy z Vatikánu

Dnes ráno se shromáždila posv. Kongregace Obřadů k poradě o zahájení beatif. procesů Basilia Ant. Moreau, zakladatele kongregace sv. Kříže a Frant. Faá di Bruno, zakladatele SS pomocných od sv. Zity. --Titíž kardinálové a preláti skoumali rovněž zprávy revisorů-theologů o spisech ctih služeb B. Šimona Valadier, minority a zakladatele Misijních SS Františkánek /a ~~bratř~~ Ondřeje Bessette, bratra z kongregace sv. Kříže.

Právě Životopisná data služeb. Božích:

1./ Basil Antonín Maria Moreau, zakladatel kongregace sv. Kříže : se narodil v diecesi le Mans ve Francii r.1799. Byl z chudé rodiny; vysvěcen na kněze dal se na učitelskou dráhu. Spolu s místním biskupem založil hospic ^{pro} chudé kněze. R.1835 převzal řízení ústavu bratří sv. Josefa. ^{pro vydání ústavu} Když se k němu připojilo více kněží, Ant. Moreau přeměnil ^{oba} ústavy na kongregaci sv. Kříže. Byl jejich l. gen. superiorem a zemřel r. 1873 ve věku 74 let.

2. sluha Boží, jehož proces byl právě uveden, je Frant. Faá di Bruno, světský kněz, zakladatel SS pomocných SS od sv. Zity. Narodil se v Alessandrii v Itálii. Nejprve nastoupil vojenskou dráhu a bojoval u Custozy po boku krále Karla Alberta. Později studoval v Paříži přírodní vědy. Vrátil se do Turina jako univers. profesor věnoval se horlivě skutkům lásky. Ještě jako laik založil zmíněnou kongregaci Ss. sv. Zity. Na radu don Bosca se stal knězem ~~1/1888~~ ve věku 52 let.. Zemřel r. 1888

Další kandidát blahořečení je kněz minority, zakladatel ~~SS~~ Mis. SS Františkánek Šimon Valadier. Narodil se ve Francii r. 1842. Procházel širé kraje a kázal slovo Boží.. R. 1875 založil kongregaci Františkánek a po 6 letech zemřel ^{muž} právě když kázal lidovou misi.

4. kandidát blahořečení je ~~Kanaďan~~ bratr laik z kongregace sv. Kříže Ondřej Bessette.. Nar. se, 1845. Po 40 let vykonával v klášteře nejnižší služby. Vřele uctíval sv. Josefa. Jeho horlivostí povstala v Montréalu oratoř sv. Josefa, jež se stala centrem úcty Snouvence P. Marie. Ještě dnes existuje onen grandiosní ústav. Pokorný, skromný, muž velké modlitby-Ondřej Bessette zemřel r. 1937.

--zpráva o 4 služeb. Božích, jichž proces byl dnes zahájen- *Salmů* V Norsku byl zřízen ap. Vikariát. Sv. Otec povýšil ap. prefekturu v sev. Norsku na Ap. Vikariát; je nadále veden kongregací sv. Rodiny--Papež Pius XII současně jmenoval ap. Vikáře v sev. Norsku P. Jos. Wembera tit. biskupem.

V dnešním pořadu uslyšíte zprávy z kat.světa a komentář: "Čínští hosté."

Dnešní L'Osservatore Romano přináší dekret posvátné kongregace šíření víry, jímž se vyhrožuje církv. trestem exkomunikace, vyhražené zvl. způsobem Sváté stolici, knězi Janu Křtiteli Ly-ovi, býv. generálnímu vikáři nankinské arcidiecése v Číně. Kněz Jan Ly, jak čteme v dekretu, slovem i skutkem jednal protž rozkazům apoštolského internuncia a v posledních dneš propagoval mezi katolíky hnutí, jehož pravým cílem bylo rozdělit katolíky, tím se provinil proti církv. práva kanon. 2331 par.2 a 2334 par.2. Dekret byl vydán již 1. února 1952, a byl sdělen knězi Janu Ly a omezenému kruhu osob. Protože však kněz Jan Ly neuznal svůj omyl a Posvátná Kongregace šíření víry upozorňuje na tento dekret všechny věřící. L'Os. Romano ve svém komentáři též poznamenává, že je možné, že kněz Jan Ly mezitím upadl do dalších církv. trestů pro své chování po 1. únoru 1952.

V témže vatikánském denníku též čteme text modlitby sv. Otce Pia XII. pro XV. italský eucharistický kongres, který se bude konat v městě Lecce v již. Itálii od 29. dubna do 6. května.

V Berlíně ~~xx~~ dnes končí sjezd katolických ^{informačních} kancelářů. Kromě zástupců 8 evropských států je přítomen i delegát ze Sp. států severoamerických a z Brazílie. Berlínský biskup Msgr. ^{Weskan} upozornil delegáty na jejich úkol seznamovat svět se situací Církve a věřících v zemích za žel. op.

V Lisabonu byl s nadšením přijat návrh, aby na památku stříbrného jubilea patriarchy kard. Cerejeiry byla postavena čtvrt domků pro chudé rodiny. Byl též podán návrh, aby každé dítě, které chodí na hodiny katechismu vědaro ~~xx~~valo jako dar svému patriarchovi jeden escudor; t. j. ^{Whelici} Také k této sbírky bude použito k postavení několika ^{rodin} domků.

V Argentině zuří boj proti katolickým školám. Asi 80 jich stojí před zrušením, protože řeholní ^{sestry} nesmějí vyučovat a laičtí učitelé mají být přeloženi na státní ústavy. Z týchž důvodů další kat. školy nebudou pravděpodobně otevřeny začátkem nového školního roku, t. j. v Argentině v dubnu.

Apoštolský vikář z Bui Chu ve Vietnamu poděkoval anglickým katolíkům za den modliteb, který konali ve prospěch jeho věřících. Msgr. Pham ^{Nyc Chi} praví ve svém děkovném poselství, že počet uprchlíků ze Severu na Jih brzy dostoupí jednoho milionu, a že jediným důvodem k tomuto velkému exodu na Jih je touha uchovat si náboženskou svobodu.

17. března 1865, tedy právě před 90 lety došlo k objevení potomků starých japonských katolíků. K nově postavenému kostelíku v Nagasaki přišla skupina 15 lidí. Ze jsou v katolickém kostele, poznali podle sochy P. Marie, dále protože správce kostela o sobě řekl, že je poslán římským biskupem a konečně že tento kněz žil v celibátě. Podle těchto tří vlastností, tak se to odevzdávalo z generace na generace, poznají ty, kdo jednou přijdou na ostrov, aby pokračovali v díle sv. Františka Xaverského a jeho duchovních synů.

Stockholmská diecése zaujímá celé Švédsko. Koncem m. r. čítala 18.000 věřících. Počet kněží vzrostl za posl. rok o 6, 4 přišli z ciziny a dva domácí byli vysvěceni na kněze. Jeden P. Larå Rooth je ^{první} švédský jezuita po reformaci. Švédští katolíci vynikají svou úctou k P. Marii, jež bývala kdysi ochránkyní švédského království.

"Čínští hosté"

V článku s tímto titulem popsal francouzský jezuita P. Bonnichon v únorovém čísle *Etudes* způsob, jakým komunistická Čína přijímá své hosty, jimž otevřela jednu ze svých bran: Sibiř nebo Hong-Kong. P. Bonnichon je odborník ^(v Číně žil 23 let) ledna v čínském právu; do ~~XXXX~~ 1951 byl děkanem právnické fakulty katolické university Aurora v Šanghaji, ~~XXXX~~ a po deseti měsících v žaláři byl v dubnu 1953 z Číny vypovězen. Nyní je profesorem na papežské universitě Gregoriáně v Římě.

Čínský host, rozumí se samo sebou, že jen pozvaný vládou, po celou dobu své návštěvy nezakusí obvyklých starostí cestovatelů. Od okamžiku příjezdu až ke chvíli odjezdu ^{mu} ~~je~~ o vše postaráno: o byt, stravu, ^{jakoukoli} má svého průvodce, ^{z kterýchkoliv} který mu poskytne všechny nutné informace. Host je slavnostně přivítán, oslavován a nezapomene se ani na návštěvu zábavného či sportovního podniku. Návštěvník se musí jen nechat vodit, musí se jen dívat, čím vším jeho hostitel disponuje. Bylo mu dopřáno navštívit bez nadsázky nebeskou říš, řekne si nakonec. Mnoho toho vidí čínský host: Peking, jedno z nejkrásnějších měst světa, moderní hotely, ^{romantická} nové dráhy, továrny - a vše to, kam ho jeho průvodce zavede, a co bylo těsně před příchodem upraveno tak, aby na hosta ^{zapůsobilo nejlepším} ~~hlubokým~~ dojmem: r. 1952 v době Pekinského mírového kongresu ^{na př.} byly narychlo vráceny do kostelů, přeměněných v taneční sály, (sochy svatých, řeholní sestry měly návštěvníkům říci, že jejich novicky jsou na poli.

Aby každý zrakový dojem měl opravdovou cenu, je třeba srovnání a konfrontace. Velká část hostů však neviděla a nezná Čínu starých dob. Jejich průvodce jim ji vylíčí jako zahrnutu v tmářství feudalismu anebo jim prostě zamlčí, že celá Asie je již 50 let na cestě horečného rozvoje. ~~XX~~

Pozorovatel, který má otevřené oči a dovede srovnávat, dovede učinit prosté a správné závěry již z pouhého pohledu na dopravní prostředky, na ulice, tržiště, oděv a obuv chodců. U bran obchodů uvidí dlouhé fronty, v nichž stojí lidé již od tří hodin ráno, aby konečně dostali svůj skromný příděl rýže, mouky či oleje. Na to jim dávají právo potravinové lístky. Všimne si, že

výkladní skříně jsou prázdné, že motorových vozidel je méně a méně a že je ^{velký} ~~roste~~ počet rikší, vozíků tažených lidmi, že lidé nosí místo kožené obuvi zase obuv plátěnou.

Návštěvník bude přítomen mohutným slavnostem ^{naše byly} ~~nakomandovaný~~ režimem. Bude svědkem nepopsatelného, dobrovolného nadšení a velkých ovací na počest nových bohů: Mao Tse Tung, který zatlačil Budku, Stalin ^{blý} ~~se~~ ^{(hvězdě u} ~~se~~ ^{podobá)} ~~Sirink~~ atd. Smysl toho všeho nám obajsní slova kteréhosi funkcionáře k studentům katolické university v Šanghaji: "U nás jsou všichni spokojeni. ~~xxxixknnk~~ ^{odpírá pokroku} A jestli mezi vámi někdo není spokojen, znamená to, že ~~xxxxxxx~~ ^u a že se nechce nechat osvítit pravdou. Je to podezřelá osoba."

Nejlepším zdrojem informací by byl svobodný ^{něco ležně} rozhovor se zástupci jednotlivých sociálních tříd. Čínskému hostu ~~to~~ nesmí ani napadnout. Neslušelo by se přece, aby "domácí host" se vyptával zaměstnanců svého hostitele, jak se s nimi zachází. Ostatně čínský hostitel má jednu velkou výhodu, a host nepřeklenutelnou překážku. Je to řeč. Průvodce, tlumočník je zde právě proto, aby bděl, aby se host něco nedověděl. A běda, kdyby se tento chtěl obejít bez tlumočníka. Kterýsi kanadský žurnalista začal mluvit latinsky s čínským katolickým knězem. Po chvíli přestal, ne že by nevěděl dál, ale proto, že ^{lucitě} (tlumočník) se ~~osopil~~ na kněze: s cizincem se mluví jen čínsky, i když "tlumočil", snad otázaná osoba řeč cizince zná. A tlumočník je na to, aby ~~xxxxxxx~~ ^{od prvního klu} nejednou něco úplně jiného. A ještě něco. Ani nečekejte upřímnou odpověď, i když snad čínsky rozumíte. Nejmenší kritika znamená zločin proti režimu: sabotáž, kontrarevoluci. Řekne-li obchodník, že dříve bylo sukno lepší, stačí to, aby byl zatčen. V srpnu 1954 byl odsouzen na smrt horník ^z Tangshanu ^{kritisoval} protože ~~xxxxxxx~~ dvě ruské stroje", t.j. neřídil se návodem k užívání.

^{Čínský} Lidovědemokratický režim současně buduje dvě Číny: jednu ~~na tisícileté~~ zemi Hanů; druhou "ukázkovou, výstavní", která se bude ukazovat cizincům, vymyšlenou Čínu, jakousi novodobou fata morgana, o níž se chce, aby byla přijata jako něco samozřejmého. To je ten "Pekinský zázrak", nad nímž žasnou a o nějž se nadarmo pokoušejí Indové či Japonci.

Velká misie v Benátkách.

Mikrofony benátské rozhlasové stanice vysílaly poselství benátského patriarchy kardinála Roncalli, který odovský zval všechny benátčany k účasti na Velké misii, ~~kte~~ bude se konat ve 40 farnostech a to ~~od~~ od 20. III. - 3. IV. Dávat ji budou misionáři - kněží a ~~al~~ laici ze společnosti: Pro civitate Christi - Za Křesťanskou obec - v Assisi. -- Misionáři budou přivítáni na nábřeží degli Schiavoni, odkud vyjde kající průvod do basiliky sv. Marka. Tam bude misie zahájena kardinálem Roncalli; on sám ponese velký křucifix. -- Na programu misie je návštěva hřbitovů, zasvěcení dítek, zvláštní kursy pro jednotlivé stavy a gen. shromáždění v 10 okresech města. Budou uspořádány i vnější ~~pr~~ manifestace jako: jako představení o křesť. tajemstvích - křížová cesta a kázání na náměstích.

Témata II. světového kongresu pro laický Apoštolát.

Stálý výbor mezinár. Kongresu pro laický Apoštolát konal schůzi v místnostech Ital. Kat. Akce, při níž duch. rádce Msgr. Achille Glorieux oznámil téma II. mezinár. kongresu pro laický Apoštolát, který se bude konat v říjnu r. 1957. Hlavním tématem kongresu bude: Laici v krizi moderního světa, jich zodpovědnost a školení.

Toto všeobecné téma bude rozděleno v několik bodů: 1. / Poslání Církve v dnešním světě. - 2. / Úkoly dnešního světa: překážky evangelisace a osud evangelisace v různých zemích. - 3. / Poslání laiků - v Africe, Asii, latin Americe, v Americe sev., - ve světě anglosaském v Evropě a vůbec v světě. 4. / Formace laického Apoštolátu: vzrůst křesť. života mezi laiky dnes - velká výchovná centra - přínos ap. hnutí k formaci laiků. .... To byla *zpráva o přípravě kongresu II.*

Na okraj : Církev a svoboda světa.

Letošní postní kázání v Nôtre Dame v Paříži má znovu P. Riquet T.J. a to o pravé svobodě: Své konference ^{vedl} zahájil takto: Středověký mnich Petr de Blois zvolal: "Jsou 2 věci na světě, které je třeba hájit až do krve: spravedlost a svoboda. -- Je třeba rozumět tomu - pokračoval kazatel - co chceme hájit a získat. Lidé, kteří ochotně nasazují svůj život, aby uchovali svobodu a dávají přednost smrti před otroctvím, aby zůstali svobodní, dobře uvažovali o problémech, o nichž filozofové pochybovali.

Papežská akademie věd uspořádá koncem dubna Studijní týden. Jeho předmětem bude ~~problém mikroelementů~~ ^{mikroelementů}, t. j. těch chemických prvků, které se vyskytují jako živiny (živné látky) v ne^čtrném ~~tisíciném~~ množství v rostlinné a živočišné substanci. Přítomnost těchto ~~mikroelementů~~ ^{mikroelementů} byla dosud pro biology otazníkem. Teprve v posledních letech bylo učiněno několik objevů, které jejich funkci částečně objasnily. Studijní ^{ho} týden Papežské akademie věd, ~~jehož~~ se zúčastní nejznámější odborníci v tomto oboru, ~~čnce~~ přispět k dalšímu poznání mikroelementů, a zvl. vztahů mezi půdou a jejich výskytem v rostlinách a u živočichů, ~~své relace přihlásilo~~ ^{z přihlásilo se vyjím vztahem} již 11 vědců z USA, Francie, Německa, Švédska, Anglie, Holandska a Finska. ~~Zasedáním studijního~~ ^{Zasedáním studijního} týdne bude předsedat papežský akademik José Albareda Herrera, profesor edafologie a ředitel Ústavu pro ~~pedologii~~ ^{pedologii} - půdoznalectví - v Madridě. Studijní týden Papežské akademie věd bude zahájen 25. dubna v letohrádku Pia IV. uprostřed vatikánských zahrad, kde je sídlo Akademie.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Je sice pravda, že žádný filosof nepopíral, že všeobecné přesvědčení o svobodě lidstva tu jest a že jí nutno ^{svobodu} najít. Avšak ona všeobecná víra a láska lidí po svobodě ~~nebyla~~ jim nepřekážela v stanovení systémů a teorií, ~~z nichž~~ ^{z nichž} plyne, že svoboda ~~je~~ ^{byla} nemožná a illusorní. - "Jsme jako korouhvička na střeše-pravil Spinoza, otáčí se po každém větru a věří, že je svobodná vůči těm závanům."

Připusťme, že idee o svobodě jsou různé - pokračoval kazatel z N.D. a sobě odporující, nutno však uznat, že jen málo problémů se tak hluboce lidstva dotýká a ^{způsob} vyvolává nejživější reakce. Tím spíš konfrontace 2 pojmů: Církev a svoboda, poukaz na C. jako na svobodu světa je otázkou nejakutnější. - To pravil úvodem konferencier P. Riquet, když začínal svá postní kázání v ~~předplně~~ ^{plně} katedrále N.D. v Paříži. a dodal: "C. Ježíše Krista nám dává a uchovává podstatnou a pravou svobodu a není jiné svobody. Svoboda v doméně časné jest její následek; C. jest její zárokou."

Přípravy na Mezinárodní Eucharistický Kongres v Rio de Jan.

36. Mez. Eucharistický kongres bude letos v překrásném městě Rio... 18.-24. VII. Pro tuto slavnost je upravováno ohromné náměstí. Brazilské úřady dokonce odsťraňují část hory sv. Antonína a házejí jo do zálivu Guanabara; tak 10.000 m³ ~~stroje~~ ^{stroje} denně přenášejí do moře, aby prostranství bylo co nejdříve hotovo. - Stejným rytmem jde i duchovní příprava. Ve všech brazilských kostelích se koná od min. července sv. Hodina. Miliony výtisků této pobožnosti umožňuje věřícím ji konat i tam, kde není kněze. A to vše za dosažení nejhojnějších milostí pro zdar kongresu. - Po celé zemi se konají eucharistické kongresy, ať už krajské, diecesní nebo farní. V hlavním městě Rio.. byly ve všech 109 farnostech pořádány sv. misie, aby byl oživen křesťanský život. - Dále všemi prostředky propagandy se umožňuje a zvyšuje účast na mši sv. - při tamějším nedostatku kněží. A jiný druh iniciativy: Modlitba růžence v rodinách, k níž se shromažďují přátelé a sousedé a prosí P. Marii o obrodu hlavního města. - Během kongresu bude patero výstav: misijní, katechetická, církv, umění, ^{výstav} charity a o výchově mládeže. --- 20. ledna - bylo tam vysoké léto - o svátku patrona země sv. Šebastiana kardinál Camara celebrouval o půl noci mši sv. na sjezdovém náměstí za účasti presidenta republiky, členů

parlamentu, senátu, vojenských a civilních úřadů. Bylo to první

parlamentu, senátu a civilních i vojenských úřadů. Bylo přítomno asi 1.000.000 věřících; sv. přijímání bylo tehdy podáno na 200.000. Ze Sao Paulo 3.000 majitelů automobilů nabídlo, že budou zdarma převážet účastníky kongresu. Odhaduje se, že asi 2.000.000 lidí se zúčastní závěrečného průvodu ke cti Euch. Krále.
---zpráva o přípravě..

*veliká
množství* / Komentář Vat rozhl: Boj o školu v Bavorsku.

V mnohých zemích se rozpoutal boj o katol. školu. Tak i v Bavorsku, v zemi ze 3/4 katolické. Tam nová vláda předložila osnovu zákona o školním vzdělání učitelů. Tato předloha však byla zamítnuta největší stranou-křesťan-sociální, která je nyní v opozici.

Oč se jedná v tomto zápase? Nikoli přímo o konfesijní školu. Nikdo se neodvážil ji napadat. V Bavorsku je velká většina škol konfesijních katol. a evang-přes 90 procent. Boj se vede v první řadě o vzdělání učitelů. Dnešní vláda usiluje o zřízení jednotného typu ~~školy~~ učitelů, ústavů či akademií místo dosavadního dvojího typu ústavů katol. a neutrálních. Má být zavedena jednotná neutrální učitelská akademie, kterou by povinně navštěvovali všichni kandidáti učitelství s možností náboženského vzdělání.

Naproti tomu katol. lid a jeho zástupci v parlamentě žádají, aby učitelé konfes. škol byli v tom duchu vychováni už v učit. ústavech: tedy aby byla nejen možnost nábož. výuky, nýbrž aby i jiné předměty: dějiny, literatura a pedagogika byly v tom duchu přednášeny (~~s nikoli v duchu liberálním~~)-v tom duchu, v jakém budoucí učitelé mají vyučovat.

Otázka není tak jednoduchá, neboť se dotýká konkordátu, uzavřeného ~~ještě~~ mezi sv. Stolicí a Bavorskem r. 1924, který ještě sjednal nynější papež jako nuncius v Mnichově. Tam článek 5. mluví o vzdělání učitelů, které odpovídá charakteru nábož. škol. Předloha zákona je tedy v rozporu s platným konkordátem. Proto ap. nuncius v Německu Msgr Munch protestoval proti této osnově, kterou ~~chce~~ zavést liberální a sociálně-dem. koalice. ~~že tedy~~ Podle konkordátu C. má právo určit všeobecný ráz učitelského vzdělání. Naproti tomu liberální koalice chce o tom jednat -jak říká: přátelsky- se sv. Stolicí až ~~teprve~~ po schválení navrhovaného zákona.

Je zde zřejmá snaha zliberalisovat školní vzdělání všech bavor. učitelů. Je totiž známo, že téměř všichni učitelé stát. škol v Bavorsku jsou liberálové; ze 26.000 jich je 22.000 organizováno v liberálním učit. Svazu. --Boj není dosud skončen. Katolíci však jsou na stráži. Právo je na jejich straně. Brzká budoucnost ukáže, kdo zvítězí. ---To byl kom. Vat.R..

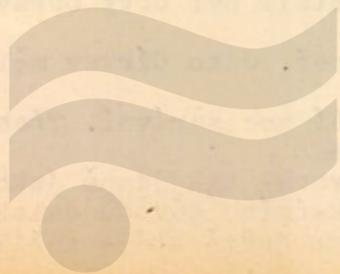

Koncil Efský: Ke nejvyššímu stupni sv. Petra, a vymaní se pravomocí a do úst
dělá a sv. na velk

(1453)

Koncil Florentský: Prohlásuje, že křesť. církev a římský papež
mají veškerou moc nad celou církví, že římský papež si nástupce v.
Petra, svědčí apoštolskou, a je vše a učitel všech křesťanů. A v. je sám,
soudcem, papež má vše v. Petrus dává nás v. Papež J. K. em. v. všem
mox, past, v. a spravovat celou církev."

Formus: Než autorita je tak velká, že nikdo se nemůže opřít od našich v. splodit!"

ústav pro studium
totalitních režimů

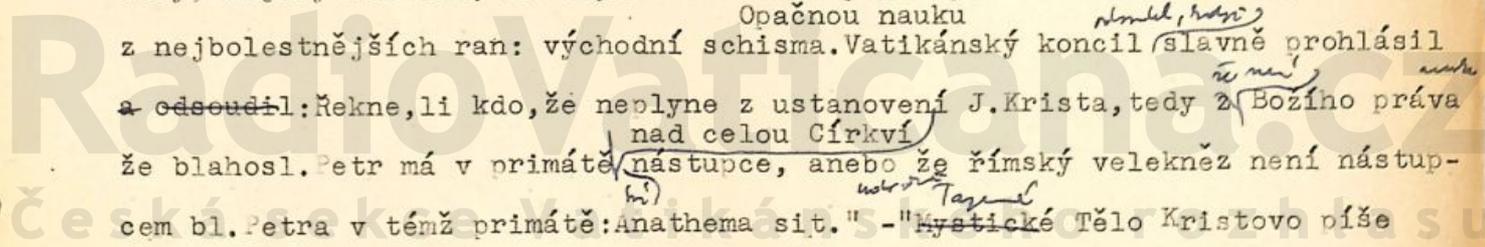
vání. Bylo těžké z katakomb řídit církev. Přece však již v této nejstarší době najdeme zřejmá svědectví zvláštní úcty, již se těšila římská církev

A sami římscí biskupové se ~~na xx to~~ odvolávají, ^{že on také učil a psal. mag. p. p. p.} a její biskupové. Před chvílí jsme si uvedli jméno sv. Klimenta, třetího nástupce sv. Petra. Svou autoritou napomíná nespokojence v Korintě. Sv. Ignác Antiošský ^{hen} nazývá církev města Říma "prokathymene tes agapes," ^{t. j. Církve} předsedkyní v společenství lásky, a jasně prohlašuje, že ona má právo vést jiné církve

ve víře. ^{Rodle} (Koncem druhého století) sv. biskup Irenej ^{lze pravou nauku} ~~nalézt~~ nalézt v Římě, protože tamější církev je nejvznešenější, nejstarší, všem známá, založená sv. Apoštoly Petrem a Pavlem, kteří ~~ve~~ ^{ve} Římě mučednickou smrtí stvrdili svá kázání. ^{že je to dáno divně příměru r. církve a vřetětu křesťanů} Sv. Štěpán, kolem r. 257 rozhoduje spornou otázku křtu heretiků, papež Viktor slavení Velikonoc ^{božího spásy} A Tertullián, již bludař montanista hledí předsvědčit své současníky, že primát byl dán Petrovi jako osobní privilegium, tedy se brání uznání primátu římských biskupů. A tak bychom mohli uvést ještě další svědectví: sv. Zesima, Bonifáce, Celestina, který posílá svého legáta na sněm do Efesu, sv. Lva Velikého, Mikuláše I. proti Fociovi, lva IX. proti Michaelu Kerulariovi atd. ^{Ambrož krátce shrnuje: Ubi Petrus ibi Ecclesia} A sv. ~~xxx~~ ^{nilavhu} Petra patří k základním dogmatům ~~xxx~~ římský papež je nástupcem sv. ~~xxx~~, ^{prémase mce} přemase mce

víry; dějiny nas učí, že omylem na tomto poli byla učiněna Církvi jedna z nejbolestnějších ran: východní schisma. ^{Opačnou nauku} Vatikánský koncil ^{slavně prohlásil} a odsoudil: Řekne, li kdo, že neplýne z ustanovení J. Krista, tedy ^{Božího práva} že blahosl. Petr má v primátě ^{nad celou Církví} ~~nástupce~~, anebo že římský velekněz není nástupcem bl. Petra v témž primátě: Anathema sit. " - "Mystické Tělo Kristovo píše Pius XII. v encyklice Mystici Corporis," má být z vůle svého zakladatele viditelné, a proto je naprosto nutné, aby očima všech byla viditelná i jeho hlava, jež by řídila společnou práci všech údů k dosažení stanoveného cíle. Touto viditelnou hlavou církve je zástupce J. Krista na zemi, římský velekněz, neboť Božský spasitel rozkázal Petrovi a jeho nástupcům, aby byli jeho zástupci na zemi, a aby viditelně konali dílo spásy křesťanské obce."

Zakončeme náš rozhovor slovy ruského filozofa Solovieva, který jako mnoho jiných upřímným studiem círk. dějin přišel k přesvědčení, že římský biskup je nástupcem sv. Petra a hlavou pravé Kristovy Církve: "Uznávám za nejvyššího soudce ve věcech víry toho, jehož uznávali sv. Irenej, sv. Dionysius, Jan Zlatoustý, Cyril, Ignác Antiochenský a jiní, totiž apoštola Petra, který žije ve svých nástupcích, který zaslechl nad sebou slova páne: Ty jsi skála, na této skále vzdělám svou církev. Utvrzuj ve víře své bratry. Pas ovce mé, pas beránky mé".

M. Mandel

-Nedělní zvony ^{ukázk} papež.dokumentů a ^{nedělní} duch prohluvu.

Zprávy:

V poledne o svátku sv. Josefa se shromáždilo velké množství lidu na náměstí svatopetrském. ^{jako málokdy} Přišli ze všech částí města; početné skupiny dělníků a poutníci z celého světa. Všichni ^{toužebně} očekávali, až se Sv. Otec objeví, aby mu mohli projevit svou synovskou oddanost. O půl jedné se otevřelo okno soukromé pracovny Sv. Otce, jenž pak ^{chvilu} odpovídal otcovským gestem na nadšené ^{duševně} provoňování zástupu. Nakonec ^{napět dímá} Sv. Otec udělil všem přítomným své ap. požehnání.

Msgre Rhodain, ředitel Kat. Franc. pomoci obdržel list od stát. sekretariátu. V něm se mu sděluje, že Jeho Sv. ^{ot} zná dobře fyzické i mravní zkoušky tisíců Vietnamských uprchlíků, které Msgre Rhodain navštívil v Indočíně jménem pařížského arcibiskupa. Sv. Otec dále vyslovil své uznání ^{pro} širokému hnutí na pomoc uprchlíkům, jež ^{postalo} ve Francii, a chválil zvláště onu hluboce křesťanskou iniciativu, s níž jednotlivé diecése adoptovaly každá ^{sv} jeden ^{uprchlík} tábor. List končí: Tato iniciativa ukazuje ještě jedenkrát, jak silná jsou duchovní pouta, která spojují daleko za hranice a oceány všechny syny Boží.

Také v Rakousku se šíří činnost mravní propagandy pomocí letáků.

Tak na ulicích města Salzburgu se objevily velké plakáty s nápisem: Žije Bůh a menšími literami: Uctívej ho. - V následujících dnech přijde jiná serie - jakoby veřejné kázání: Kristus Tě vykoupil - miluj ho! - Jsou připraveny další letáky: Pokoj a svoboda - skrze sv. zpravěd. - Církev, tělo a království Kristovo. - Radost velikonoční a pod.

Ve Francii se započalo s ohříváním kostelů pomocí ultrafialových paprsků. Už při stavbě kostelů jsou ^{jsou} lampy vhodně vřazeny do struktury ^{část} stěn. 2 lampy stačí ohřát prostor velký 400 m³.

37

22

31

25

127

ústav pro studium
totalitních režimů

Papež Pius XII o velikosti sv. Josefa.

Svatojosefský den 19.III. byl slaven v Itálii jako zasvěcený svátek; v kostele byly bohoslužby slavnější než v neděli a venku byly konány průhody, zvláště v některých čtvrtích, slyoucích úctou sv. Josefa. ^{Všem Josefům, našim spoluhlasičům, včetně blahoslavených.} Všem čtitelům sv. Josefa-úryvek proslovu sv. Otce katol. mužům: "Nebylo nikdy muže, ^{- pravil sv. -} tak blízkého Spasiteli domácímí ^{svazky}, vztahy každodenními, duch harmonií a božským životem milosti-jako sv. Josef z rodu Davidova, ale pokorný dělník rukou. Je patronem Církve universální. Jak byste ho tedy i vy neměli zvolit za svého nebeského ochránce? Představili jste nám cíle svého Sdružení-pokračoval Sv. Otec-Svěřujeme vás i vaše snahy, naděje i vaše zkoušky otcovské lásce sv. Josefa ^{zrovna jako} mocné přímluvě jeho snoubenky, nejčistší Panny-Matky Boží Marie-pravil Sv. Otec před léty ^{mi} slavně ^{stul} audienci-italským mužům K. Akce.--Takové je smýšlení papežů všech staletí o tomto ^{všech}, každého jednotlivě ^{světi} a zvláště chudých, slabých a pronásledovaných.-sv. Josefa.

Nyní: Na okraj Boje za mír.

A zas se bojuje za mír. Kněží, i věřící u nás podpisují různá prohlášení. Píší listy na všechny strany. "Také zemědělci podpisují výzvu světové Rady míru"-to je ^{to} titul jednoho článku ve vašich novinách. I do Vatikánu došel jeden list toho druhu- s podpisy 2 biskupů; a Sv. Otec odpověděl prostřednictvím stát. sekretariátu. Přečteme znovu některé věty z tohoto dokumentu .:-----

Duchovní promluva IV. neděli postní.

Dnešní IV. neděle postní je zvana Laetare, neb už polovici postní doby máme za sebou. V evangeliu Kristus Pán vystupuje jako divotvůrce; ~~ten~~ zázračně rozmnožuje 5 chleba ječných a sytí zástup veliký-5.000 mužů, nepočítaje v to ženy ani děti. Tehdy lidé uzřevše div, který Ježíš učinil, pravili: "To je jistě ten prorok, který má přijíti na svět."

Víc však než ^{jen} prorok je Ježíš. Čteme-li evangelium, vidíme, že Ježíš mluví a jedná nejen jako sebe větší člověk nýbrž jako Bůh, vyšší nad všechny tvory. Nazývá se nejvyšším zákonodárcem jako Bůh sám, Skrze Mojžíše Bůh ustanovil St. Zákon a Ježíš ustanovuje zákon evan-

gelia: "Slyšeli jste, že řečeno bylo starým, já však pravím vám.." tento řečnický obrat se vine celým horským kázáním. (Tolikrát jej Ježíš opakuje). Jeví se jako suverenní pán nad zákonem; vlastní autoritou jej ruší, lépe řečeno doplňuje zcela nezávisle ^{novou} jako ten, jenž jej ustanovil.

Jeho moc je bezmezí. Ježíš odpouští hříchy. Je to výsada, příslušející jen Bohu, neboť Bůh je hříchem urážen. "Buď dobré mysli, odpouštějí se ti Hříchové tvoji" - pravil Ježíš ochrnutému, když jej k němu přinesli. Na důkaz této své moci tvoří div: "Abyste veděli - pravil - že Syn člověka má moc odpouštět hříchy - dí ochrnutému: Vstaň, vezmi lože své a jdi do domu svého."

Ježíš tvoří zázraky vlastní silou. Neprosí před tím Boha, jako to proroci činili, nýbrž jediným slovem, jediným úkonem své vůle uzdravuje neduživé, rozmnožuje chleby, utiňuje rozbouřené vlny, vyhání zlé duchy a křísí mrtvé. Jeho moc je tak velká, že chce přijít (že chce přijít) na konec časů ~~žít~~ v oblacích soudit veškeré stvoření. Všechna moc je mu dána na nebi i na zemi. Jako Otec i on slibuje život věčný těm, kteří ho následují. Tato slova, tato činy představují nám Ježíše jako rovného Bohu; nejvyšší božská moc je v něm, má Boží podstatné vlastnosti a nejvyšší hodnotu.

Pečlivě rozlišuje, když učí své učedníky modlit se; nikdy nepraví: Náš Otec, nýbrž ~~tec~~ váš - můj Otec.. Vy pak když se modlíte, říkejte: Otče náš. Toto rčení poukazuje na podstatnou různost mezi ním a ostatním lidstvem. On je syn Boží svou podstatou, nikoli jen adoptí. Jeho osobní poměr k Otci má ráz jedinečný. Jen božský původ jej vysvětluje. --- V celém svém veřejném životě Pán Ježíš zjevuje a prohlašuje, že jest jedno se svým Otcem. To je jeho poslání, k tomu cíli směřuje jeho učení, proto koná zázraky; tu pravdu vštěpuje svým učedníkům.

- 14 Toto svědectví Ježíšovo o ~~jeho~~ božství klade základy pro naši víru. Víra v božství Ježíše Krista je vskutku podstavou našeho duch. života, je kořenem našeho ospravedlnění, jistým prostředkem k dosažení vrcholů svatosti.

Víra tak potřebná zvláště pro vás, dr. př., kteří žijete a trpíte pod atheistickým materialismem. Vždyť jinak byste si museli zoufat při pohledu na to, co se děje. Všichni cítí pravdu toho, co se tolikrát hlasitě opakuje: Jen víra mne drží a sílí mou naději. - Víra v Boha, jenž řídí svět, víra v Krista, jenž nás vykoupil, je zárukou práva, konečného vítězství pravdy a mravního řádu. - Proto složíme svou důvěru v jednorozeného Syna Božího a posílíme znovu svou víru. Padněme na kolena před Ježíšem a naše srdce nechť mluví, ~~asi~~ takto: "Ježíši Kriste, vtělené Slovo Boží, přišel jsi k nám s nebe, vyznávám, že jsi pravý Bůh. - Věřím tvým skutkům, Tvým slovům, věřím, že jsi jedno s Otcem. Věřím, že jsi vzkříšení a život. Věřím to vše, a klaním se ti a zasvěcuji tě službě všechny, co jsem, co mám, celý svůj život. Věřím, posílím ti." 78 v. u. m. b.

V rámci dnešního vysílání uslyšíte referát o knize "Čeští benediktini a pokřesťanění Ruska", a pak poznámku "Pius XII. a atomová vláka". ^(zpráva z Říma a z kat. světa) Dříve něk.

O atomových zbraních ^{n. Pius} mluvil Pius XII. ve svém velikonočním poselství min. rok. Prál tehdy celé lidské rodině pravý velikonoční pokoj a ^{velik.} upřímnou radost. Tomuto pokoji nejvíce brání strach z nové světové války a z hrůz zítřka, vydaného na pospas novým ničivým zbraním a neslýchanému násilnictví. Pius XII. měl při těchto slovech na mysli atomové zbraně a atomovou válku, schopné zničit veškeren život živočišný i rostlinný a pohřbit vše, co člověk vykonal. "A tak před očima zděšeného světa stojí jako přízrak ohromné zkázy nesmírná území, která se stala neobyvatelnými a neúčelnými pro člověka". Sv. Otec se dotýká i možných ^{následků} biologického rázu, a nebezpečí, které může mít atomový zákrok na potomstvo postiženého člověka, jako jsou chorobné změny, dědičné nemoci a zrudnosti. "Pokud je na nás, ^{prožil dost. Pius XII.} neustaneme usilovat, aby prostřednictvím mezinárodních úmluv byla účinně zakázána a vyloučena atomová, biologická a chemická válka - mimo oprávněnou spravedlivou obranu. Ale ptáme se: Jak dlouho budou lidé zavírat oči před spásonosnou září, která vychází z Kristova zmrtvýchvstání, a [budou místo toho] očekávat bezpečnost od vražedných oslňujících září nových válečných zbraní? Jak dlouho budou stavět své nenávostné a smrtenosné plány proti přikázáním lásky a příslibům života, jež přinesl božský Spasitel? Kdy poznají vládcové národů, že mír nelze budovat na zoufalém a vzájemném strachu, nýbrž na křesťanské zásadě vše objímající lásky, a především na spravedlnosti, s plným vědomím usku-
tečňované, ne však vynucované; a na ^{duvěře} upřímné a nepředstírané? Kdy konečně přijde den, že moudří tohoto světa obrátí podivuhodné objevy skrytých hmotných sil výhradně k mírovým účelům, aby tak poskytl člověku ěacinou pracovní sílu, která pak zmírní bídu na světě a napraví nerovné zeměpisné rozdělení zdrojů přírodního bohatství a práce, a aby nabídli lékařské vědě a zemědělství nové prostředky, a národům nové prameny k získání blahobytu". Těmito slovy odsoudil ^{Pius XII.} (ve svém velikonočním poselství) moderní válečné zbraně. Volal k oběma táborům v něž je dnešní svět rozdělen, aby mezinárodními úmluvami byly tyto zbraně zakázány.

a aby i dřívejší úplné zavřeli k M. Křesťanů lidstva.

Svatý Otec je si však vědom, že mít tyto smlouvy nestačí. Lidé je musí zachovávat, musí si uvědomit, že ^{bez} dobrovolné spravedlnosti, bez upřímné důvěry a vzájemné lásky nebude nikdy na světě bezpečnosti, ^{ani míru} zmírnění světového napětí ani ^{trvalého} míru. ~~xxxxxxx~~ Pius XII. tedy považuje problém atomových zbraní za ^{hlavní} jeden aspekt problému míru, a ~~to~~ ^{ten} spravedlivého míru; míru, který opravdu zasluhuje toho jména. Opus justitiae pax: Mír je dílem a ovoce spravedlnosti - tak si to zvolil za heslo Pius XII. když ^{v prosinci 2. hol. války} ~~zasedl~~ ^{zasedl} na stoliči Petrova. Mír budovaný na vzájemné úctě. Mír, jenž má svůj základ ne v nenávisti vůči určitým třídám spoluobčanů, nýbrž ^{na} Bohu a ^{na} jeho přikázáních. Tento mír je hodnota duchovního rázu, pravil Pius XII. ve svém ván. pos. ^{hol. války} "A proto nedovedou zaručit mír národumy organizace a ti lidé, kteří neuznávají duchovně hodnoty, kteří ^{odstraní} ~~odstraní~~ úzkostný pocit strachu, lidé kteří nemají v úctě Boží zákon, kteří znásilňují svědomí a rozněčují nenávist. Jejich mírové úsilí a mírová propaganda je vždy ^h ~~poc~~ ^h pocí ~~ného~~ ^h rázu. ^h Je dokonce možné, že tato jejich propaganda je záměrně ^h ~~prá~~ ^h ~~váděna~~ ^h jako vhodný tah, který má jen ^h ~~jitřit~~ ^h ~~a mást~~ ^h mysl druhých." ^h ~~Tolik~~ ^h ~~o mírové~~ ^h ~~propagandě~~ ^h ~~těch kdo~~ ^h ~~popírají~~ ^h boha a duchovní hodnoty.

Ano, my katolíci jsme pro mír, pro spravedlivý mír, který zasluhuje toho jména. Za tento mír, jenž je dar Boží, se modlíme a pracujeme pod vedením našeho svatého Otce Pia XII. viditelného náměstka J. Krista, Knížete pokoje.

To byl náš komentář: Pius XII. a atomové zbraně.

^{sobota} nyní ještě upozornění. V ~~úterek~~ ^{sobota} 26. března se dožívá 50 let litoměřický biskup ^{salomon} ~~Mszre~~ ^{salomon} Štěpán Trochta. ^h ~~Naše~~ ^h ~~příští~~ ^h ~~nedělní~~ ^h ~~vysílání~~ ^h bude věnována ^h ~~mu~~ ^h ~~ve~~ ^h ~~den~~ ^h ~~jeho~~ ^h ~~50tých~~ ^h ~~narozenin~~ ^h ~~nezapomeneme~~ ^h ~~na~~ ^h ~~našeho~~ ^h ~~moderního~~ ^h ~~vyzna~~ ^h ~~vače~~ ^h ~~modlitba~~ ^h ~~atd.~~ ^h ~~v~~ ^h ~~modl~~ ^h ~~itb~~ ^h ~~ě,~~ ^h ~~zvl.~~ ^h ~~k~~ ^h ~~P. Marii~~ ^h ~~Pomocnici~~ ^h ~~křesťanů,~~ ^h ~~již~~ ^h ~~pan~~ ^h ~~Biskup~~ ^h ~~Trochta~~ ^h ~~horlivě~~ ^h ~~uctíval,~~ ^h ~~a~~ ^h ~~jíž~~ ^h ~~zasvětil~~ ^h ~~svou~~ ^h ~~diecési.~~ ^h ~~a~~ ^h ~~jeji~~ ^h ~~osudy.~~

slyšeli jste referát ~~xxxxxxx~~: Čeští benediktini a pokřesťanění Ruska.

^{svatí} Vysílali jsme jej jako vzpomínku na naše české ^{svatí} ~~benediktiny~~ ^{svatí}, v předvečer ^{svatí} ~~svátku~~ ^{svatí} jejich sv. Otce Benedikta.

ústav pro studium
totalitních režimů

Podobně jako včera, ^{tal} také dnes v poledne sv. Otec Pius XII. s okna své soukromé pracovny ^(jím své ap. požehnání.) [pozdravil] věřící shromážděné na svatopetrském náměstí, a udělil

President libanonské republiky Chamoun, který vykoná tento týden svou oficiální návštěvu v Římě, bude přijat ve zvláštní audienci též sv. Otcem/pres.

Na římském Kapitolu se konala dnes ráno oslava 100. výročí smrti it. filozofa, theologa a přír. vědce ^{dp.} Ant. Rosminiho. Oslavám byl přítomen pres it. republiky Einaudi, primátor města Říma a gen. předst. kongregace kněží Rosminiánů. Chamoun je katolík.

Francie se ^{naple se} zúčastní ^{dvěma} filmy 4. Ho mezin. festivalu nábož. filmu, který se bude konat koncem dubna ve Vidni. Prvý film má ^{jedna's žlutý díle} název "Les Chiffonniers - Kamarádi z Emauz a je ^{abbé Pierra} historie apoštola pařížské chudiny a všech ^{tež} kdo nemá vlastní střechu nad hlavou. Druhý film je ^{ni' uaw} Pain vivant - Živý chléb; ^(Jho učinit kral' puvine, ille) mší svatě. Scenário tohoto filmu napsal známý franc. kat. spisovatel Francois Mauris

Am. kat. časopis The Register referuje, že bezbožeckému komunismu se ani po 38 letech tyranie nepodařilo vyrvat ze srdce ruskému lidu jeho lásku k Bohorodičce. Poslední statistika moskevského pravosl. patriarchátu uvádí asi 260 milostných obrazů P. Marie, uctívaných v Rusku. ^{Bohorodičce} Její ^{Bohorodičce} obraz trůní v ruských rodinách na čestném místě. Lásku k Bohorodičce je jeden z nejpevnějších svazků, jež pojí katolíky s jejich odloučenými bratry; a mnozí ^{ještě} doufají, že

právě tato úcta přivede ruský lid k jednotě s Římem. Ruská Církev též zná ^(prvou část) a se modlí ^{andělské} pozdravení a nejstarší křest. modlitba Pod tvojí ochranu ^{oblíbenějším} patří k nejkrásnějším modlitbám pravoslavných věřících.

Biskup ze Smyrny v Malé Asii Msgr. Descuffi oznámil, že P. Maria Efeská vykonala zázračné uzdravení. St. Jana Koury onemocněla změknutím páteře a lékaři se vzdali veškeré naděje. 19. srpna 1951 se napila ^{něco} vody z pramene u efeské svatyně P. Marie a hned následujícího dne se cítila naprosto uzdravena. Uzdravení bylo potvrzeno röntgenovými paprsky. 4 z pěti ošetřujících lékařů ^{dním záko} prohlásili, že náhle uzdravení během 4 hodin se nedá vysvětlit přirozeně.

Orgán poslédké kom strany Trybuna luđu poslala svým předplatitelům nástečný kalendář. Tento kalendář zná jen dva křesťanské svátky Vanoce a Velikonoce. Jako svátky jsou označeny den smrti Leninovy, založení strany, atd. Svátek sv. Petra a Pavla je den dělníků v zbrojním průmyslu, svátek sv. Barbary jen Den horníků.

Na Aljašce byla založena nová řeh. kongregace Oblát ^{du} P. Marie Sněžné. Prvé 3 eskymácké dívky, novicky, byly slavnostně přijaty ap. vik. Msgr. Glesso ^{dním záko} něms. J.

---Uml. Církev--komentář Vat.rozhl o vídeňské mírové výzvě.

Zprávy:

Skupina výše 30 novinářů z USA byla dnes přijata Sv. Otcem. Byli to vydavatelé, redaktori a komentatori 250 listů z N.Y., N. Jersey, Ohio, Texasu, Pensilvanie, Virginie, Illinois, Arkansas a jin. států USA. Konají studijní cestu po Evropě a Blízkém Orientu a zastavili se v Římě. O půl 12 měli audienci v malém trůním sále. Nejprve předse-

da skupiny přednesl Sv. Otcí projev oddanosti, načerž papež Pius XII. anglické odpovědi ^{se nypřece knínil, že} před slovem, uvedeným v žádosti o audienci Sv.

Otec musel kapitulovat i ^{na} těchto mimořádných okolnostech, že totiž jeho požehnání bude ohromnou pomocí pro jich nesnadný úkol.

"Vskutku-pravil Sv. Otec- hledat pravdu a zůstat jí neochvějmě věrni ve všem, co máte říci a psát, není snadné. Je to však cennou službou a povinností, jíž jste vázáni vůči tisícům a milionům osob, na něž vaše slova mají vliv. Věčná pravda a věčná spravedlnost má být vaší oporou a vašim vůdcem", končil sv. Otec svůj proslov amer. novinářům, jimž udělil své ap. požehnání.

Denník Frankfurter Allgemeine Zeitung referuje o prudkém útoku sovět. učitelského časopisu ^{ostře útočí} TRUD ^{vstřívale} na ruské rodiny, které ^{činně} vzdorují atheisticému kursu na sovětských školách. ^{čiv. uč. činnosti} První výrok malé dívky:

"Ve škole nevěřím v Boha, ale začínám na něho myslet, když se vrátím domů." - a to po 38 leté nepřetržité atheist. výchově, dodává frakf. denník, ^{žal} a klade ath. komunismu, jenž opírá svou propagandu o vědecké hodnoty - tyto otázky k zodpovězení: "1./ Co je ^{vlastně} věc? -2./

Jak vysvětlíme vnitřní soudržnost atomů? -3./ Jaký je původ kosmických paprsků? -4./ Jaká je příčina ohromné rychlosti mlhovin? -5./ Jaká je přesná podstata proteinu? -6./ Jak funguje lidská paměť? Konečně 7./

Jak vysvětliti vývoj oplozené vajíčka k úplnému organismu? - Zajisťte otázky, na něž ath. materialismus nedovede usopokojivě odpovědět.

ústav pro studium
totalitních režimů

Komentář Vat. rozhlasu: Vídeňská výzva míru.

M. J. M. M. M. Dne 19. I. t. r. Světová Rada míru vydala výzvu z Vídně proti přípravě atomové války. Národy jsou vyzývány, aby organizovaly společné akce proti vládám, "které připravují válku; a myslí tím ony, jež se staví za pařížské Dohody.

Za tímž účelem výkonný výbor (svolal) Rady míru na měsíc květen 22-29. V. velké světové shromáždění představitelů mírových sil. *v Itálii* V těchto dnech probíhá rozsáhlá podpisová kampaň Vídeňské výzvy. Minulý týden se sešel výkonný výbor Rady míru, aby rozproudil tuto kampaň, která probíhá snad už ve 40 státech. V Číně prý už podepsalo tuto výzvu 200 milionů lidí, v Itálii 3 miliony atd. Ve státech pod komunistickou tyranii je zajisté (každý nucen podepsat, ke komu sběratelé podpisů přijdou.

Oč tu vlastně jde? (tak se snad tážete?) Odpověď plyne z povahy a cílů "Světové Rady míru. Co to je za organizaci? Světová Rada míru - to je její poslední název. Onen původní byl "Světový výbor míru", který po přenesení ústředí do Paříže se ustálil na Radě míru. Ústředí se konečně stěhovalo do Vídně, kde se usídlilo bez povolení rakouské vlády a tam se nazývá Weltfriedensrat.

Heslo "mír" si *ustavila* osvojila Kominforma, když se *ustavila* vytvořila r. 1947. Její úřední orgán má název: Za trvalý mír - za lidovou demokracii. "Svět prý je rozdělen na 2 tábory. První je ten, k němuž patří mírumilovní lidé, druhý imperialistický tábor tvoří váleční štváči. Tak heslo: mír pozbylo pravého původního smyslu a stalo se politickým heslem kominformistů. Tím se má získat co nejvíce přívrženců sovětské politiky. Podobně jako "Lidová demokracie" znamená v marxistickém slovníku diktaturu komunistické strany, tak i jejich mír znamená bezpodmínečný souhlas se zásadami sovětské politiky.

Výše zmíněné komunistické hnutí pořádalo už několik kongresů. První r. 1948 v Polsku ve Vratislavě, kde se konal t. zv. "světový kongres intelektuálů za mír. Už tehdy to byl jen náter *nejen vlády* politický. Ve skutečnosti *to* ~~to~~ *to* mírové hnutí bylo zcela pod kontrolou komunistickou. *nejen vlády* Za se tam mluvilo o 2 táborech a že lidé *musí* bojovat proti válečným štváčům. R. 1949 byl svolán t. zv. Mírový kongres do Paříže. Když však francouzská vláda odmítla udělit visum předním kom. propagandistům z východu,

- o tom, jak se ubíralo v amer. seriálu o papeži P. XII.
 --komentář Vat. rozh.: Povinnosti katolíků vůči uprchlíkům.

Zprávy:

V pátek 25. III. Sv. Otec přijmē ve zvláštní ^{ofici} audienci presidenta republiky Libanonské Canila Chamoun s celou jeho svitou. Význačným hostům budou vzdány všechny patřičné pocty podle Vatik. ceremonielu.

Tyto dny se konal v Aja v Holandsku kongres mezinár. katol. Organizací. Účastníkům kongresu Sv. Otec zaslal-prostřednictvím st. sekretariátu list. Sv. Otec mezi jiným chválil katolický smysl, s nímž členové organizací prokazují Církvi služby, což je podstatné pro každý katol. počin. -Pius XII obzvláště zdůrazňoval spolupráci s episkopátem v jednotlivých zemích, a dodal: "Biskup pod autoritou Řím papeže-má plné poslání učit, spravovat své věřící a zvláště předsedat všm apoštol. dílům. Všichni zodpovědní činitelé v katol. organizacích mají skytnout svému biskupu plné informace, začez pak biskup převezme zodpovědnost." -Pius XII. dále upozorňoval členy katol. organizací, aby považovali za velkou čest, že mohou být služebníky Církve." -List byl podepsán Msgr. dell' Aqua, substitutem stát, sekret. a byl adresován předsedovi sjezdu p. Bern. Jousset.

Ústřední výbor Kat. Akce v Argentině zaslal svým členům poselství vzhledem k zvláštní situaci v zemi. V Argentině, jak známo, se situace přiosťruje. Posledním činem hlavy státu bylo zrušení téměř všech církv. svátků. Zůstal jen Boží Hod vánoční a Nový rok. Za to všechny národní a peronistické svátky byly ponechány. -Ústřední Výbor varu- je členy Kat. Akce, aby se nevměšovali do politiky, za to však aby byli pevní ve vyznávání Kat. víry. -"Současné obtíže-tak se praví v poselství-nemají nás zdržet od apoštol. činnosti, maopak mají ji vzpružit. Církev unoversální má příslib nepřemožitelnosti, což však nelze říci o světském ^{Zřízení} řadu." -Poselství pokračuje: "Musíme umocnit naši spiritualitu, věnovat se horlivěji modlitbě, a hledět si svátostného spojení s Kristem, studovat ožehavé problémy: nábož, výuky, manželské rozluky, rozšiřovat slova evangelia, hlas Sv. Otce a biskupů. -Krev mučedníků je semenem křesťanů., pravil už Tertulián. Krví nutno rozumět i pronásledované a utrpení. Ač jsme nepřivodili

tuto dobu zkoušky, přec jí blahořečíme, poněvadž je Bohem seslaná."-
tak končí poselství argentinské K. Akce.

Dnešní l Osserv. R. otiskuje řeč, kterou měl Alexander Wiley 2.III. před americkým senátem na počest papeže Pia XII. Senátor-nota bene nekatolík- načrtl živý obraz vládnoucího papeže, jeho stnosti a jeho historické dílo. Privil mezi jiným: "Je mi radostí a vyznamenáním, že mohu dnes adresovati této velké (hlavě duchovní) přání své osobní- a jsem jist- i všech mých kelegů v senátě a kongresu. Dlouhá bolestná nemoc Pia XII. znepokojila nejen všechny ty miliony věřících Katol. Církeve, nýbrž všechny lidi, kteří ocenili jeho vznešené snahy k zachování světového míru, svobody a duchovního života. Všechny jeho historické výzvy hlavám národů k uvarování obětí 3. světové války, dojaly veškero lidství."

Jeho svatost papež Pius XII- pokračoval senator Wiley- je člověk velký a pokorný- slabý a mocný. Je nejvyšším hlasem Katol. Církeve. Jeho hlas však mluví v universálních pojmech a proto mu rozumějí všichni věřící mužové a ženy. Nejvyšší velekněz je dědicem bohaté tradice mnoha staletí, má však vybraný smysl k zvláštním potřebám moderní doby! -- V dalším býv. předseda výboru zahraničního výboru nastínil životní data, úkoly práce Eugena Pacelli a připojil jednu epizodu! Když ruský diktator Jos. Stalin na jedné mezinárodní konferenci se tázal: kolik divisí má papež. - Tento zpravený o tom odpověděl: "Řekněte mému synu Josefovi, že se setká s mými divisemi na druhém světě." - Tato zvláštní odpověď zvilému nepříteli- pokračoval senator. - vrhá zvláštní světlo na pokoru a soucit, pochopení a lásku velké duchovní hlavy. Snad vystihuje kráče boj Krista proti antikristu. V každém případě vyslovuje postoj tohoto služebníka Božího, který se nebojí 175 ruských divisí ani atomové bomby ani síly komunismu v světě. - "Kéž Božská Prozřetelnost popřeje Jeho Svatosti Piu XII. ještě mnohá a mnohá léta pro blaho lidstva." - končil senator Wiley svou řeč v amer. senátě 2.III. t.r.

†† rezignace
totalitních režimů

Vzpomeňte si, vy šťastnější, kdybyste byli na jejich místě a museli utíkat s ranečkem do ciziny, jakého přijetí byste si tam přáli, jaké pomocné ruky byste ~~žád~~ se nadáli? To tedy číňte i jim! Zejména buďte shovívaví, neposuzujte je přísně a promíjejte jejich poklesky a hlavně-jednejte s nimi bratrsky! *Povíj*

Je pravda, že mezi uprchlíky je procento těch, kteří opustili vlast z dobrodružných úmyslů, ~~ale dokonce i před zaslouženým trestem~~. Snad se mezi nimi objeví tu i tam nějaký agent, vyslaný komunisty. To vše radí k opatrnosti, nikoli však k paušálnímu odsuzování. Uprchlictví je sociálně nepřírozený zjev, vytváří zvláštní mentalitu, ^{je} stane se normálním časem a láskou; nejlépe ovšem návratem, na nějž nedočkavě čeká každý uprchlík.

Nejlepší morální vzpruhou je pro uprchlíky náboženství. Kněží jsou vždy s věřícími. S nimi přechali a poslouží jim duchovní útechou už v táborech a též i v cizích zemích, kde se ~~často~~ utvoří větší skupiny a osady a kolonie. Všude tam je organizována duchovní správa. Jen v Londýně je aspoň 20 polských kněží a v celé Anglii jsou kaplanové ~~z mnoha~~ ~~19~~ národností: Rusínů, Čechů, Maďarů, Jugoslovanů, Litevců i Lotyšů atd. Uprchlíci se shromažďují v kaplích a kostelích, zpívají své písně, slyší kázání jako doma, slaví své svátky a modlí se společně za domov. Církevní vrchnost v různých zemích celkem podporuje krajanskou duchovní správu, neboť ^{Každý ví, že} asimilace s prostředím není hned možná. (Dojde k ní, ale až v dalších pokoleních.)

Nejvíce se však ujal svých rozprchlých dítek Sv. Otec, který zvláště ^{konstitucí} ~~listem~~ Exul Familia r. 1953 dal krajanským duchovním správám ^{církevně} právní podklad. Podléhají přímo konsistoriální kongregaci v Římě, která ustanovuje národní duchovní správce a jejich kaplany. V USA Ukrajinci mají dokonce své biskupy, nemluvě ani o Polácích, kteří jsou v emigraci už od r. 1939.

Kostel je všech uprchlíků velkou útechou. Zkoušky a strádání vedou k Bohu. ^{depressionně} ~~Opš~~ všem zas nepochopení a ~~živost~~ nízká životní úroveň ^{působí} i v duchovním ohledu.

Jeden obrázek z bible je ^{všem} uprchlíkům nejmilejší- útěk sv. Rodiny do Egypta. Mají jej stále před očima. ~~Ž~~ Tato svatá uprchlická Rodina oslazuje jejich úděl jako už po staletí. Pravým katolíkům zas uprchlíci ^{všem} přítomní sv. Rodinu a lásko jim ~~vnu~~ ^{vnu}knou, jak se jí odvděčit.

Proc byla odsouzena La Quinzaine?

5. února t.r. uveřejnil vatikánský denník l'Osservatore Romano dekret Posvátné kongregace Svatého Oficia, jímž se katolíkům zakazovalo číst francouzský čtrnáctidenník La Quinzaine. Zákrok sv. Stolice vyvolal na mezi katolíky západě poměrně malou reakci, snad až na některé časopisy ve Francii, ~~amém~~ viděli v něm slovo Církve, jež jako pravá matka varuje, a když dívky nechtějí slyšet, i trestá. Neboť i ~~vůči~~ francouzským časopisům La Quinzaine církev varovala, a to ústy francouzského episkopátu, a teprve potom zakročila římská kongregace. Daleko větší odezvu, která se ostatně dala očekávat, vyvolal dekret sv. Stolice, v táboře ~~xxxxx~~ ^{tých, kteří si říkají} pokrovní katolíci, jak na západě, tak i ^{na východě} (v zemích ovládaných komunisty).

Dekret totiž tvořil další odsouzení jejich názorů.

per pravou. 40 R.
Cas. La Quinzaine byla odsouzena ze tří důvodů: 1. Nebral ohled na rozhodnutí a směrnice církevní autority, a ~~ji~~ veřejně kritisovala její rozhodnutí; čas. totiž neuposlechl trojího napomenutí franc. biskupů, posl. z 11-3 -54
2. La Quinzaine systematicky ignorovala sociální nauku Církve, anebo alespoň tvrdila o ní, že pro dnešní dobu nestačí; 3. La Quinzaine hlásala nesprávné ideje stran apoštolátu mezi dělnickými masami a stran spolupráce katolíků s komunismem. Tyto ideje byly v přímém rozporu se závěry encykliky Pia XI. proti komunismu Divini Redemptoris, ^{22. 1937} a byly vedeny pokušením, zaujmout místo hierarchie v úkolu zajistit přítomnost Církve ve světě.
Čes. zítřka. ~~xxxxx~~ Sociální a pastorační příručka, kterou franc. biskupové vydali svým kněžím min. roku. Tento třetí důvod ~~vyvedá~~ ^{vede} t. zv. pokrokovou linii časopisu, i když La Qui. se nikdy pokrokovou nenazvala. Svět si již zvykl na název pokrokový katolicismus. ^{myslke jim} ^{ne jedné křesť.} ^{období kdy byl prof. inženýr} Jsou to ti, kdo chtějí zůstat katolíky, ~~ale při tom smířit se s dnešním stavem lidstva,~~ proniknout do komunistického světa, proměnit jej zevnitř a přivést jej ke křesťanství. Úmysl jistě vznešený, ^{chvalhodný} ^(křesť. křesť. dle světa) lidé upřímní a odvážní. Ale východisko je nesprávné. ^{kon. patro list. fakt} ~~Přijímajíce marxistický pohled na dějiny,~~ zřikají se křesťanského pohledu na dějiny a vstupují na oblast bezbožického totalitarismu, který se nedá oddělit od komunismu. Fakta to dokazují, ale právě ti lidé, o nichž mluvíme, tato fakta nevidí.
Lze učinit z komunistů křesťany, nikdy však nebude možno pokřtít komunis

Arnal 4. 20

Církev to prohlásila nesčetněkrát. (Pokrokoví katolíci staví svůj úsudek nad soud věčné, Boží Církev).

Základní omyl jejich je, že svět nemůže vyjít z liberalistického kapitalismu leč ^{prosofordemistick} (sovetský komunismus), a zapomínají, že i kapitalismus učinil ^{zahr} (jako do osobní svobody, žitní úrovně a práv dělníka za posl. půl století velké změny, takže po mnohé stránce, je situace ^{delnicků pod} západních dělníků lepší než komunismem. Jistě, jsou ještě stále temné skvrny a zlořády, ^{komunismus je} které třeba vymýt, ale nic nedokazuje, že se z nich lze vymanit jen komunismem. ^{zapat} Ustatně, velká většina západních dělníků ^{nevěří.} se tomuto řešení upřímně brání a slibům komunistického dělnického ráje)

Odsouzený časopis La Quinzaine napadal svět řízený liberalistickým kapitalismem a pranýřoval zločiny kolonialismu. Dálo se tak s ^{uprostřed} velkomyslností o níž nelze pochybovat; byla to však velkomyslnost slepá. La Q. naprosto mlčela útlaku, jakož oběti jsou dělníci v marxistickém kolektivismu, mlčela o pronásledování katolíků v komunistických zemích, ^{volalo u} (jakoby neviděl ^{duševní smrti} v nelidskosti ^{v nelidskosti} la ruský kolonialismus vůči satelitním zemím, ^{ani tento kolonialismus} a brutálnosti ^{snad nikdy nepřijala marxistické principy; protože však} převyšující jakýkoliv kolonialismus, který dějiny znaly. La Quinzaine ~~nikdy~~

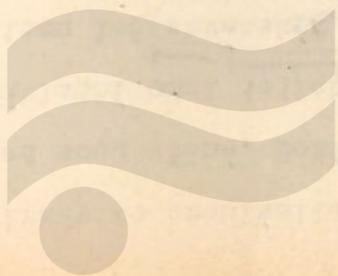
ve skutečnosti její postoj byl totožný s marxismem, časopis ^{opřel} vstěoval nepřímou marxismus do srdcí svých čtenářů, franc. katolíků, kteří toužili po nutných sociálních reformách a si byli vědomi velkých úkolů plynoucích z roztržky mezi Církví a dělnickou masou. Francouzští biskupové varovali ^{na toto nebezpečí;} (když však jejich hlas nebyl slyšen, zakročila sama svatá Stolica.

Jak odpověděla na dekret sv. Oficia časopis La Quinzaine? Již v následujícím čísle prohlásila redakce, že se podrobují rozhodnutí, a že časopis ^{a to z důvodů náboženských,} přestane vycházet. ^{to rozhodnutí} Toto rozhodnutí nebylo odvoláno ani na schůzce vedení časopisu s jeho asi 1.000 přátel v paláci de la Mutualité v Paříži, 2. března. ^{Polysme} slova odp. redaktora prof. Chatagnera: "Nemám v úmyslu vracet se k našemu jednomyslnému rozhodnutí, že náš časopis přestane vycházet. (Nechceme ^{naprosto} být orgánem opozice v Církvi. Bylo zapotřebí, aby nám byla dána tato příležitost ^{osvědčit} přede všemi ^{naši} neochvějnou věrnost Církvi. Tento náš loyální úkon víry a poslušnosti nechť učiní konec jakýmkoliv pomluvám. Podrobili jsme se ne z důvodů politických, nýbrž náboženských. Naše svědectví Církvi by nemělo smyslu, kdyby se dalo mimo Církev."

Prátelé časopisu La Quinzaine budou jistě i dále upozorňovat veřejnost na potřeby, nesnáze a těžkosti velkého počtu křesťanů, kteří žijí ve světě práce. Přejí si ~~vypracování~~ vypracování solidní pastorálky dělnictva a větší uvědomení si křesťánských hodnot, jako jsou práce, osobní svoboda a záchrana společnosti. A nepochybujeme, že jejich poslušnost Církvi a dobrá vůle za vedení Ducha svatého bude východiskem nových cest v apoštolátu mezi odkřesťaněnými dělnickými masami. "Čím více budeme věrni Kristu a Církvi, tím snáze najdeme tyto cesty"

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý archanděl Gabriel, jehož svátek Církev zítra slaví, je patronem telegrafie, tele^{fonie}grafie, televise a rozhlasu; ^{je} nebeským přímluvcem všech kdo pracují v těchto oborech. Tak to stanovil sv. Otec Pius XII. brevem z 12. ledna 1951; svatý Gabriel totiž přinesl lidskému pokolení pohříženému v temnotách beznaděje, touženou zvěst Vykoupení.)

"Každá dobrá věc a každý dokonalý dar přicházejí shůry od Otce světél", začíná sv. Otec své breve. Moudrosti Boží se tedy můžeme obdivovat i v dílech lidí, ve všech těch vynálezech, které lidé učinili, mezi nimiž jistě k nedokonalejším patří telegraf, telefon, televise a rozhlas! Užívá-li se jich k špatným účelům, mohou způsobit velkou škodu, ale naopak jejich správné užívání může být lidstvu velmi prospěšné; mohou sloužit k podpoře a upevňování jednoty mezi lidmi, mohou zušlechťovat jejich život a velmi přispívat k šíření kultury a znalosti svatých pravd víry.

"Proto svatá Matka Církev nejen že se nikdy nestavěla proti lidskému pokroku, nýbrž naopak vždy její chránila a co nejvíce podporovala, neboť ~~x~~ každým novým poznatek a každý nový objev nás vede k poznání a uznání Boží moudrosti a moci" (Aby tedy Pracovníci v technických vymoženostech dosáhli tohoto vzneseného cíle, sv. Otec jim rád dává zvl. patrony a ochránce pro jejich práci. Pracovníkům v rozhlasu, televizi, telegrafii a telefonii sv. Otec dává sv. arch. Gabriela; který...)

Nechť tedy sv. arch. Gabriel přináší toužená slova síly, naděje a důvěry i vám, pohrouženým v temnotách beznaděje, utěpení a slávy.

To byla naše poznámka: Sv. Gabriel, patron rozhlasu.

24. března 1905, před 50 lety, zemřel Julius Verne. Je známý svými fantastickými romány a svým opěvováním možností moderní techniky. "Álo je však známo, že ~~xxi~~ vždy zůstal hluboce věřícím katolíkem, a že často veřejně

vyznal svou víru a důvěru v Boží prozřetelnost. Zvl. tak učinil na konci své knihy; "všem, kdo se domnívají, že vynálezy techniky dovedou se nikdy nepodaří" vše ~~xxi~~ pravil toto: "Člověk nikdy nemůže změnit řád ve světě. Ten zůstane vždy takový, jaký ho jednou stanovil Bůh Stvořitel."

--Dobry pastyř--zprávu o novém theol. knihách a komeňář o

školské otázce v Bavorsk

Zprávy:

1) 2) 3)

V článku o krizi v anglické labouristické straně poslední 1' ústo
Osserv. R. praví, že její příčiny jsou hlubší než jen osobní roz-
pory. Hlasy toho druhu se aspoň stále silněji ozývají. Je to kri-
se socialismu vůbec. ^{MA} její původ se v marxistickém učení samém,
v němž byli školeni exponenti socialismu ať ve Velké Británii či
jinde. To jim překáží v plněném hodnocení faktu, že komunismus znameá
smrt demokracie a že tedy jest se proti tomu brániti. Z toho vy-
plývá hluboká roztržka v linii strany, když je třeba vyvoditi
praktické důsledky, které ukládá tato nutnost. +

Sociální poselství papežovo.

U příležitosti XVI. výročí korunovace Pia XII. ústřední výbor ^{ital} K.
Akce mužů vydal cennou publikaci pod názvem: Sociální poselství
papeže Pia XII. Měl to být ~~je~~ hold oddanosti velké rodiny apoštol-
ských mužů svatému Otci. --Na tomto díle, které osvětluje různé
stránky sociálního učení, jak je Sv. Otec hlásal v 16 letech svého
pontifikátu, pracovali význační theologové, veřejní pracovníci,
odborníci a umělci. --Kardinál Pizzardo odevzdal cenný svazek Sv.
Otcí na důkaz synovské oddanosti Církvi a Sv. Otci se strany vědců
aaterů, kteří tam přispěli a projevíli tak svoji příchyllost ke
Katol. Akci mužů.

Hlavní témata, pojednávána v této nové publikaci jsou vysoce
důležitá jako na př.: Církev a soc. otázky - Lidská osoba - Manžel-
ství - Výchova - stát - Mezinárodní řád. - Přirozené a pozitivní
právo - Svoboda - Demokracie - Soc. spravedlnost - Spravedlnost a lá-
ska - Vlastnictví - Práce - zemědělský stav - Průmyslové závody -
Emigrace - Mír - Křesťanská obec - Za nový svět. atd.

K těmto zásadním tématům se v knize pojí jiné časové otázky ja-
ko třeba: Spojená Evropa a pravá mír - Živnostenský stav - Funkee
tisku - Pravá demokracie atd. --Autory hlavních článků jsou čelní
funkcionáři Kat. akce mužů jako Msgr Urbani, prof Gedda, Msgr
Angelini - prof Maltarello a jiní.

Tento dokumentární svazek skytne členům K.A. jakož i všem kat-
laikům pravé poučení, obnoví jejich horlivost v apoštolátě pro
sociální Království Kristovo, za jehož uspršení Sv. Otec vynaklá-
dá všechny své energie. --- Zpráva o nové publikaci:--

M. spol! Soc. otázka, její spravedlivé řešení je jedním z nej-
důležitějších úkolů dnes. --ak odpadne hlavní záminka kom. propaga-
ce a je tu hráz proti utopistickým snahám kolektivistů. Na řešení
soc. otázky do důsledků naléhá papež Pius XII zvláště ve svém po-
sledním vánočním poselství: " Nesplnili by svou povinnost... str 6.

- Kom. - Brevu

34 Bar
17 44.
53
104

Zprávy :

1
Dnes dopoledne Sv. Otec byl už podruhé přítomen postnímu kázání, které měl ^{v trůnním sále} ve Vatikáně ap. kazatel ~~Otec~~ Kapucín ^{Pf} Clement St. Maria in Punta. Přítomni byli kardinálové, četní preláti římské kurie.

Dnes o půl jedné v poledne Papež Pius XII., udělil ap. požehnání z křesťanské své soukromé pracovny věřícím, kteří se shromáždili na náměstí svatopetrském. Bylo mezi nimi i 2000 amer. námořníků. Rovněž zítra ^{na svátek Zvěstování P. Marie} v poledne udělí Sv. Otec ap. požehnání.

Zítřejší oficiální návštěva presidenta libanonské republiky Camila Chamoun u Sv. Otce byla uvítána vatikánským listem v delším článku, v němž je vyjádřeno uznání a přání pro vznešené poslání země a mírumilovných snah Libanonu. L'Osserv. R. píše mezi jiným: "Státy neb lépe řečeno národy, ať jsou katolické neb s křesťanskou kulturou či se zvyky a obyčeji náboženskými, jichž vůdcem je upřímná víra v Boha a jeho Prozřetelnost, -vidí ve sv. Stolci uznanou duch. autoritu; výraz náboženských hodnot/ctností ducha, mírových ideálů, spravedlnosti a ~~lasky~~ bratrství, jež jsou základem spolutěžení mezi národy a jich plodné spolupráce. Jejich představitelé jsou ve Vatikáně -ne tak velmi vítanými hosty- jako spíše pravými občany oné velké vlasti, členy té velké lidské rodiny, kterou římský pontifikát vždy objímal s universální láskou. --Dvě charakteristické okolnosti dodávají zvláštní váhy vznešené návštěvě u papeže Pia XII a to: výměna diplom. zástupců a členství Libanonu v Organizaci Spoj. národů, kde Libanon je platným činitelem míru. --To píše dnešní L'Osserv R. před zítřejší návštěvou Lib. pre sidenta u Sv. Otce.

ústav pro studium
totalitních režimů

26
53
34
113

V rámci dnešního nábožensko vzdělávacího pořadu si pohovoríme o "smyslu hierarchie v katolické Církvi". ^{si poslechněte} Dříve zprávy vat.rozhlasu.

Svatý Otec Pius XII. přijal dnes ráno v slavnostní audienci presidenta libanonské republiky Dr.Kamila Chamouna s chotí. Podle tradičního ceremoniálu vyhrazeného hlavám státu president Dr.Chamoun byl uveden špalírem palatinské a šlechtické gardy ~~na~~ a za doprovodu všech členů papežského dvoru do malého trůnního sálu, kde na svého vzácného hosta čekal sám sv.Otec. V krátkém rozhovoru přál pres.Chamoun sv.Otci hodně zdraví, aby ještě dlouho mohl řídit Kristovu Církev k dobru všech lidí dobré vůle. Sv.Otec pravil že se zvláštní láskou vzpomíná na libanonský ^{rod} ~~rod~~, v jehož veřejném životě zaujímají katolíci odpovědné postavení. Celému národu i jeho vládcům přál sv.Otec hodně zdaru a život v opravdové ^{vnitřní i zevnější} ~~vnitřní~~ míru. Pres. libanonské republiky odevzdal sv.Otci na památku vzácný ^(vykládaný) ~~kríž~~ z cedrového dřeva. ~~XXXXX~~ Po audienci se pres.Dr.Chamoun ^č doprovodem odebral do svatopetrské basiliky, ^{holu} ~~č~~ vykonal krátkou pobožnost u hrobu knížete apoštolů.

V poledne sv.Otec Pius XII. pozdravil s okna své soukromé pracovny tisíce Římanů i poutníků z ciziny, kteří se shromáždili na náměstí sv.Petra.Sv.Otec odpovídal na radostné projevy synovské úcty svým apoštolským požehnáním.

Nejstarší člen Posvátného kolegia kard. Alexander Verde se dozívá v neděli 90 let. Kard. Verde, který je arciděkanem patriarchální basiliky P.Marie větší, byl jmenován kardinálem před 30 lety papežem Piem XI.

Také v ^{holu} ~~holu~~ Holandsku konají katolíci velkou pomocnou akci ve prospěch vietnamských uprchlíků, kteří opustili komunistický sever, jen aby ve svobodě a v pokoji mohli žít podle své víry.Podobné pomocné akce se konají i v Anglii Německu a v Belgii.Čeká se, že v nejbližších týdnech dostoupí počet uprchlíků jednoho milionu.

Německá kat. tisková kancelář KNA přináší zprávu, že Paul Claudel, který zemřel 22.února, krátce před svou smrtí odeslal svému vydavateli poslední opravy nové knihy "Mám rád Písmo svaté". Písmo svaté tvořilo denní předmět studia a rozjímání ^{"Marie u Bthé"} Paul Cladela-básníka a veřícího katolíka.

Španělská národní rozhlasová síť bude vysílat po celý ^{le} ~~přítí~~ týden kurs duchovních cvičení ~~pro nemocné~~, a pro ty, kdo jsou nepřetržitě zaměstnáni. Exerciční promluvy budou vysílány o půl dvanácté dopoledne.Podobně byla vysílána kázání Milostné noveny k sv.Františka Xaverského.

Bývalý vicepresident korejské republiky Pavel Kim Sung ^(který) ^(požádal, aby) zemřel 18.února) byl před smrtí pokřtěn. Žádušní mši svatou sloužil v seulské katedrále sám ap.vikář Msgr Ro. Modlitby se modlily ^{brzy} korejsky a okolostojící mu odpovídali. Přítomní pohané a budhisté byli tím hluboce dojatai. ~~XXXX~~ Vicepres. Sung byl předsedou demokr.strany, známé svým protikomunist.postojem. R.1951 se stal vicepresidentem, ^{republiky} ale brzy se musel ze zdravotních ^{mi} ^{duvodu} ~~duvodu~~ vzdát

^{mysl}
Církev a hierarchie ^{kul. kul.}

^{řím.} Kristus sám založil Církev, ^{tím, že} protože apoštolům a mezi nimi zvláštním způsobem ^{v. petrovi} odevzdal pravomoc nad svým královstvím. Církev však měla trvat až do

skonání věků, proto apoštolův zkládáním rukou a modlitbou k Duchu svatému odevzdali veškeru svou moc - svým nástupcům: biskupům, mezi nimiž nástupcem sv. Petra ^{v římské} je římský biskup, papež. ^{Je} ~~Saká~~ tedy hierarchie - církevní vrchnost - objímající římského velehněze, biskupy a jejich pomocníky kněze, apoštolského, ano božského ^(historie) původu. Vždycky v Církvi ^{hierarchie} byla; nikdy nebyla Církev jen společností náboženských nadšenců, v níž by jediným zákonem byla vnitřní ^(truhla) vnuknutí; třeba je pravda, že vnější forma hierarchie se měnila, vyvíjela a přizpůsobovala okolnostem v nichž Církev žila.

Neboť hierarchie ^{ne} je přirozená věc v každé společnosti, ^{ne} v společnosti náboženské. ~~Tak~~ musí mít svou autoritu, aby zaručila řád a řídila dosažení stanoveného cíle. Církev má být společností kultu; jako v každém početnějším shromáždění musí být někdo, kdo by se o tento kult ~~to~~ staral a jemu zasvětil všechny svůj život, též protože většina věřících je zcela ^{upravená} zaujata svými denními zaměstnáními. Odtud vznik kněží, služebníků oltáře. ^{ale} ~~S druhé strany,~~ ~~ani~~ věřící nemají ^{ani} možnost ani čas věnovat se hlubšímu náboženskému studiu, aby sami odhalovali obsah zjevení, aby dovedli odpovědět na nové životní otázky. Někteří se tedy musí věnovat ^{vyhledání} tomuto studiu a sdělit ^{svat} druhým plody své práce - učít se. To platí o jakékoli náboženské hierarchii.

Jako však Církev nelze pochopit bez jejího vztahu ke Kristu, zakladateli, tak ani nelze pochopit smysl katolické hierarchie bez Krista. Kristus nejen Církev založil, on v ní žije, je její mystická hlava, po všechny věky až do skonání věků zůstává s ní jako její Vůdce; ~~kteřý sám učí, posvěcuje, řídí.~~

^(kterou ustanovil) Činí tak skrze hierarchii - papeže, biskupy, kněze. - Kdykoliv tito vykonávají úkony moci, jež jim byla svěřena, je to činnost ^(neviditelného) samotného Krista; ~~je~~ pomocí viditelných nástrojů, Kristus sám učí, posvěcuje a poroučí.

^{sd: učí, posvěcovat a mluvit} Tento úřad byl dán lidem: lidem s jejich slabostmi, křehkostmi a přednostmi. osobními názory, jako je má každý člověk. ^{řídí} Nezbožňujeme tyto lidi,

(Jen za jistých okolností - ~~u nás~~ ~~o nás~~)
i když jednají správně a jsou bezúhonných mravů, ~~ne~~ jsou nástroji
činnosti Ježíše Krista mezi námi - jeho učení a jeho vůle : jimi k nám
přichází Kristus. A tak i zde v hierarchii stejně jako v celé nauce o Církvi
~~syntedi~~ ~~vi~~ nalézáme) ~~prvku~~ prvku viditelného a neviditelného. Hierarchie není
překážkou náboženského života a volného styku křesťana s Kristem; je jako
závoj, jenž zakrývá činnost samotného Krista; jsme v čase víry, zkoušky. A
naším úkolem je poznat Krista, i když se skrývá, abychom ho jednou viděli
tváří v tvář kdy bude Kristus ve všem.

~~Katolík~~ Katolík svou hierarchii ~~miluje~~, má ji v úctě a je jí poslušen. ~~Uctí je;~~
tak jako ~~neužívá~~ k profánním účelům posvěcený kalich. Je jí poslušen,
zvl. když mluví na místě Božím; ví, že tehdy jimi k němu mluví sám Kristus
"kdo vás slyší mne slyší, kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá". A láska katolíka
nepochází z potřeby lidské opory a pomoci, ani ze strachu z osobní inicia-
tivy; je to ochotná vůle podrobit se samotnému Kristu, setrvat v jeho osvěcu-
jící a posvěcující vlivu, poznat, co si Kristus žádá. "e pravda, úcta a po-
slušnost hierarchie může být někdy těžké; hierarchií totiž vztupuje do na-
šeho života Kristus se svým křížem, umrtvující starého tělesného člověka
ale přinášející pravou svobodu dítek Božích novému člověku, duchovnímu.

Je tedy pro nás hierarchie viditelný Kristus a její nejvyšší článek : římský
papež viditelný Kristusův náměstek.

Pravomoc, která byla dána členům hierarchie, si křesťanské myšlení rozdělilo
na tři oblasti: moc učitelskou, kněžskou a královskou, soudcovskou.

Úkolem učitelského úřadu je uchovat neporušený poklad víry, uchránit jej
veškerého kazu, učit věřící, varovat je ^(aby) nezbloudili, pomáhat ^(aby) ve své víře
rostli. Význam tohoto úřadu učitelského chápe jen ten, kdo zná důležitost
víry v životě křesťana. Abyste hierarchie tento svůj úkol splnila, dostalo se
jí zvláštního daru neomylnosti, ačcťž

^{kněžské} Kněžský úřad vykonává hierarchie především při udělování svátostí: jim kněž-
ským je svěřena Eucharistie, střed bohoslužby a zdroj života Církve, a oni
kněží jí rozdávají věřícím, svolávají svátostného Krista na zemi. Hierar-
chie je nositelkou této kněžské moci: Jen ona ji dovede sdělit dál:
ti, kteří ji dostali v plnosti, biskupové, biskupům anebo ~~ž~~ (dát na ní)
účast kněžím a jáhnům.

17 --Nedělní zvony -- Duchovní promluvu *o nedělní svatosti*

Zprávy:

Kardinál Alex. Verde, arcikněz liberiánské basiliky St. Maria Maggiore se zítra dožívá 90.let. Zasloužilému hodnostáři blahopřál Sv. Otec vlastnoručním listem. Kardinál Verde se narodil v St. Antimo v ^{r. 1865/}Itálii. Kardinálem je od r. 1925.

Dnešní l'Osserv. R. uvěřejňuje text spol. pastýřského listu argentinských biskupů, k němuž připojuje tento komentář: "Dokument biskupů je jasnou a pevnou pobídkou věřícím, aby se nestali kořistí úkladné a stále ^{se/}šířící kampaně. Je také nepřímou výzvou veřejné moci, od níž se žádá jen spravedlivost t.j. ^{respektování} uznání oněch práv, které dosud byly uznávány a nyní jsou až v teorii nebo v praxi ~~napadány~~ potlačovány. Z listu je také patrné, že se ^{vykonává} na věřící materiální nátlak, aby jednali proti svému svědomí. V každém případě naši bratři v Argentině si vezmou k srdci napomenutí biskupů a budou následovat slovo apoštolovo: "Bděte, buďte pevní ve ve víře, chovejte se mužně a zachovejte při všem lásku." - *podle P. B. P. k. malý listu A. G.*

Arcibr. k účtům Utrpení Páně v kostele ^{Sancta} Scala v Římě má velký úspěch se zbožnou praxí, kterou nedávno započalo. Každý čtvrtek se sejde celá skupina na centr. ^{Campitane} hřbitově; tam v kapli nejsv. Svátosti recituje přesne o 4 hod. 15 desátků růžence s litaniami k Panně Marii a modl. za zemřelé. Tato pobožnost vábí i mnohé jiné věřící a ^{cizí} poutníky, kteří tento zbožný obyčej chtějí zavést ^{své} ve svých domovech.

V Mnichově byl rozhodnutím ordinariátu utvořen seminář pro vzdělání laických katechetů pro celé Bavorsko. Teoretické i praktické kursy potrvají 2 léta; vyžaduje se pro přijetí středoškolské vzdělání.

V kostele sv. Fraňt. Xav. v Oña v Indii bylo dne 24. III. vysvěceno 27 jesuitů. Téhož dne bylo v Indii ordinováno 22 domorodých kněží, 3 američané a jeden Španěl.

Tradiční pouť ze všech bavorských diecesí přibývá do Říma ^{se bude konat} 11. dubna-18 dubna. ^{Poutnice} [Zdrží se] přes Bílou neděli, aby vzdali hold 56 čínským mučedníkům, kteří budou blahořečeni 17. dubna.

37

34

3

32

110

+

Duch. promluva na Svätou neděli.

Dr. přátelé !Začneme sohotným textem Isaiáše proroka-slavným ujištěním, za nějž se Církev plně staví: "V době milosti vyslyším tě a v den spásy pomohu ti..učiním tě smůvou lidu, abys řekl věznům: Vyjděte- a těm, kteří jsou ve tmách: Ukažte se"-Hlas dobrého pastýře v dnešní epištole zvěstuje dále svojí nekonečnou lásku: "Může se zapomenout na své dítě žena? A byť i ona zapomněla, já přece nezapomenu tebe." Je ^{Krásně je} tu vyznačen motiv vykoupění a utrpení Páně. ^{la} Potud text této soboty.

Na to 5. neděle ^{světelně} postní uvádí nás do nejposvátnějšího a nejtragičtějšího úseku církevního roku-tempus passionis-údobí utrpení. Spasné tajemství kříže vyvstává před námi ve svém hořkém a vítězném majestátu. -"Bratři, Kristus vystoupiv jako velekněz budoucích statků-skrze vlastní krev vešel jedenkrát provždy do velesvgtyně, zjednav vykoupění věčné..Proto je prostředníkem nové ^{kajíc-}úmluvy, aby skrze smrt, podstoupenou za vykoupění přestupků, obdrželá zaslíbené dědictví věčné ti, kteří jsou povoláni v Kristu Ježíši Pánu našem". Tak sv. Pavel v dnešní epištole nastiňuje profil neposkvrněného a věčného našeho Prostředníka.

Obdržel od svého Otce nebeského posláni, které nutně přivedilo nepřátelství hříšníků;-posláni, aby vydal svědectví pravdě, zvěstoval vysvobození a vykoupění, aby ulevil jhu skličéných a soužených. Kdo by se toho mohl beztreštně odvážit? Ten jistě musel proti sobě popudit egoismus, nenávisť, fanatismus, nevěru a materialismus ničitelů pravdy a lásky.-Ježíš svým životem a smrtí měl zničit hřích a proto mčnosti zla se rozpoutaly a vřhly se na něho. Byl to boj přímý a osobní, boj lži, pokrytectví, nenávisť, závisti proti svatosti. Tato bouže nemohla jinak skončit. Otec svěřiv Synu takovou missi, zavětil jej smrti. Jen smrtí mohl být Ježíšův boj s hříchem skončen a pravého vítězství dosaženo. Proto Ježíš zůstane symbolem všech svědků pravdy, těch, kteří podstoupili muka a smrt pro pravdu, právo, pro ducha a duchovní svobodu. Pro tyto hodnoty trpěl Ježíš první, proto trpěl víc. -"Postávejte a považte, je-li bolest vaše jako bolest moje!"-tato slova leckde vepsala na křížích zbožnost ~~lidu~~ křesťanského lidu.

Jeho utrpení bylo nesmírně těžké. Nejen proto, že pil kalich bolesti. V bolesti ještě není nic Boha nedůstojného. Ježíš však musel pít kalich bolesti, naplněný a podaný mu hříchem. Není takovou záhadou fakt, že jsou na světě hrozná požára, bouřlivé vichřice a pustošící nemoci, ale že jsou lidé zvrhlí, krutí a bezcitní, kteří působí bolest sobě i jiným. Nejsou jen předmětem strachu, nýbrž i ošklivosti a ~~nízkých~~ odporu. A hnusnou tíhu tohoto břemene nese služebník Hospodinůn Ježíš. Jeho vznešené tělo, jeho čistá duše musela se ponořit v onen kal hrůzy. Že hříšníci musejí pít kalich hříchu, je přirozené. Když však nevinný pije kalich těch nízkých a zlovlných, to ~~těžko chápeme~~ je *ak přirozené*.

Ten, jenž byl sám bez hříchu-odloučen od hříšníků, jimi pronásledován, zůstával s hříchem a proto opuštěn od Boha. Jeho duše noří se v smutek. Láska jeho srdce však přemohla úzkost zahrady Olivetské a smrtelný odpor proti lidskému hříchu. Osamělost, hora Olivetská a Kalvarie jsou vrcholky jeho života. Sám Ježíš shledal své poslání tak těžké, že na konec nakloniv hlavu^z/volal se vzdechem úlevy: Dokonáno jest.

Tím však potřel naši nepravost a smazal naše zločiny. Vzal na sebe trest, který nám vrací pokoj. Jeho zsiností jsme byli uzdraveni. Obětoval se, poměvadž chtěl. Jako beránek veden na zabití, jako ovce vůči tomu, jenž ji stříhá; neotevřel úst svých.

Jeho smírná obět nebyla bez užitku. Zprofanovaný obraz Boží v duších zaskvěl se zas vyšším světlem. Ježíš splatil jedenkrát pro vždy ono znesvěcení; podal za ně plnou náhradu, zaplatil cenu viny.

Proto i když by před našima očima plynuly potoky krve, nedáme se mýlit, neklesáme na mysli, když jsme viděli lásku svého Božského Prostředníka. I kdyžby všichni lidé se vysvlékli ze své lidskosti, a staly se šelmami, budeme stále neochvějně věřit ve svatsot. Jsme vykoupeni. Jeho světlo osvítilo lidi Bohu podobné. Jeho obět přemohla nepravost. Je jako pramen života, z něhož plyne božská milost, život Božích dítek. Vyvěrá z jeho obětní krve, obmývá duši z hříchu. Opravdu byl dán na vykoupení za mnohé.

"Proto veleben budiž Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista. On nás zahrnul s nebe všemi možnými dar^y duchovními, protože jsme spojeni s Kristem. K vůli němu vyvolil nás, abychom v jeho očích byli svatí a nepoškvrnění. /Ef., 1, 3/

Dnešní náš pořad věnujeme litoměřickému biskupu Msgru Štěpánu Trochtovi, který se včera dožil 50 let. Uslyšíte dva obrázky: Msgr Trochta ve vzpomínkách svých nejbližších. "Dříve ^{ve svých} zorávy z kat. světa."

V sobotu 26. března se dožil 50 let jeden z prvních českých salesiánů, litoměřický biskup Msgr Dr. Štěpán Trochta, ~~dněs trojicí kdesi v komunistickém žaláři~~. Všichni ti chlapi a jinoši, kteří byli vychováni jeho přesvědčivým slovem, zářivým příkladem a hřejivým ^{ne ve pod. mstě i} teplem jeho vpravdě otcovského srdce všichni přátelé salesiánského díla, ~~všichni~~ věřící litoměřické diecése v duchu jistě zaletěli za mříže komunistického žaláře, aby ~~mu~~ ^{mu} poděkovali za jeho lásku, ^{ho} ujistili, že není sám, že oni jsou v duchu s ním.

Vzácného syna české matky, vychovatele chudiny, jenž chlapcům českého národa obětoval celý poklad svého nevšedního vzdělání, svých schopností a své lásky, kněze Kristova, nástupce svatých apoštolů, hrdinu v pravém smyslu slova, který pro svůj národ a pro sobě svěřené duše ~~mekáně~~ proléval krev již v koncentráku v Mathausenu - toho ^{hromilí} odsoudili na 25 let do těžkého žaláře.

Msgr Štěpán Trochta se narodil na Valašsku, z chudé zemědělské rodiny. Studoval na arcibiskupském semináři v Kroměříži, pro nemoc matky však musel studia přerušit a pomáhat doma. ^{hoř. vata} Potom se mu přece jen ^{dasilo} podařilo dokončit studia, ^{at} v rodině sv. Jana Boska v Itálii. Na kněze byl vysvěcen r. 1932.

Mladému, nadšenému knězi se ^{ve vlasti} pak otevřelo dalekosáhlé pole obětavé činnosti. Po boku P. Ignáce Stuchlého se P. Trochta stal spolubudovatelem českého salesiánského díla. Přišla okupace. 1. června 1942 byl Dr. Trochta zatčen.

Pankrác, Terezín, Mathausen a Dachau, to byla zastavení jeho křížové cesty. Dobrotivý Bůh však nedopustil, aby jej nacisté připravili o život. Spojenecká vojska zamezila vyvraždění vězňů, a Dr. Trochtovi vzešla jitřenka svobody. Vrátil se do Prahy 23. května 1945, v předvečer svátku P. Marie Pomocnice křesťanů, jako by na důkaz její mateřské ochrany. P. Trochta se pustil znovu do práce. Jeho národ a zvl. mládež, skauti, toho potřebovali.

Zvláštní poctou pro české salesiánské dílo a zároveň nevšedním projevem důvěry k Dr. Trochtovi bylo jeho jmenování na litoměřický biskupský stolec 29. září 1947. 16. listopadu byl vysvěcen na biskupa v katedrále sv. Víta na Hradčanech a 23. listopadu se ujal vedení své diecése.

Opuštěnými severočeskými kraji začal proudit nový náboženský život; kostely a fary znovu otevřeny, nové komunisty sester se usadily v býv. německých kláštarech, diecéšní seminář obnoven, došlo k zřízení ústavů pro pozdní povolání a pro výchovu laických katechetek. Uvědomělí katoličtí laici se hlásili všude z spolupráci. ^{V kamé} V knoužcích ^{mi deže} byla vychovávána křesťanská mládež. Všem chtěl být Msgr Trochta dobrým pastýřem.

Snad právě proto musel být komunisty odstraněn. Zprvu mu jen hrozili.

"Trochto, z nacistického koncentráku se ti podařilo dostat se ven, ale z toho našeho se ven nedostaneš", hrozil mu jeden z jeho dachovských spolupráčků, který zapomněl, co ^{pro ně} kdysi ^{hate} Štěpán udělal. Hrdinné srdce Msgra Trochty se však nezaleklo. "Snad ještě rok budeme moci pracovat, a potom? Pánu Bohu poručeno", ^{říkal} předověděl v r. 1948. P. Marii zasvětil svou diecési, a jí

svěřil její osudy. Pak nastala ^{její} nová křížová cesta. R. 1949 ^{obsazena} Střežen, kontrolován, ^{proskudován - i narkomanický} a pan biskup se stává vězněm. ^{Zůstal klidný, zachraňoval co se dalo alespoň na čas zachránit. Pro svůj mimořádný takt byl pověřen svými kolegy biskupy aby vedl jednání s vládou, Komunisté se snažili} Zůstal klidný, zachraňoval co se dalo alespoň na čas zachránit. Pro svůj mimořádný takt byl pověřen svými kolegy biskupy aby vedl jednání s vládou, Komunisté se snažili

ho vydávat za kolaboranta, podrazit mu nohy ^{v křehké} na veřejnosti; ani ^{řádně a} na provokace se Msgr Trochta nedal ^{uvést} ze svého klidu. Viděl marnost svého poslání, a tužil odvetu. ^{mi kromě} Tou byl ^{ro} sudek minulého roku. 25 let žaláře. Spionáž, ^{organizace} tajných seminářů atd. ^{illegální} Jeho styk s Vatik. byl nazván: starost o Římu věrné kneze

Byl odsouzen, protože se nedal získat pro plány komunistů - protože byl věren Bohu Církvi a národu.

Nechť mu Bůh svou milostí zachová nadpřirozený optimismus, jež vyzařoval když byl na svobodě. Nechť je mu útěchou, že na něj mnoho oddaných lidí denně vzpomíná v modlitbě.

401
Mám na svém pracovním stole fotografii. Je ještě z doby, kdy nebyl biskupem ba dokonce ještě ani ředitelem salesiánského ústavu v Praze Kobylisích. Monsignor se na této fotografii, v prosté salesiánské klerice, docela upřímně směje, tak směje, jak jsem jej již nikdy později neviděl se smát. Pán opravdu zkusel svého služebníka. Koho Pán Bůh miluje toho křížem navštěvuje", říkali jsme doma. A jej, jistě jako záruku své velké lásky - vyvolil k nošení kříže, který je nad všeliké lidské pomyšlení těžký.

Papež Trochta
Často s ním hovořím, když se dívám na jeho tvář na té malé fotografii. Neznali jsme vás, Excellence, jinak než jako stavitele, obnovitele a zachránce. To nebyla jen pověst, která vás předcházela; to byla skutečnost tvořivé síly Ducha, jímž jste byl veden. V Praze jste stavěl a obnoval, zachraňoval jste a křísil z mrtvých v Litoměřicích. Bohužel, vše co bylo rozestavěno, co mělo být uděláno, zůstalo nedokončeno, poněvadž vaše ruce byly spoutány. Ale i pouta slouží tomuto dílu. Litoměřická diecese má stále svého biskupa a pastýře. Třísté výročí založení litoměřického biskupství, které budeme letos slavit, nebude ve znamení duchovní smrti, nýbrž ve vědomí velikosti víry a věrnosti pastýře i stádce. Nic nebylo ~~pokřteno~~ ^{krřeno}. Právě naopak. Právě v tu chvíli, kdy vás Excellence pokořili, trýznili, odsoudili, začalo se ^{noví} tajemné dílo obnovy. In cruce salus. V kříži je spása. A tyto těžké dny jsou příslibem zítřejších žní.

Modlíme se, abyste se z nich brzy radoval.

Váš úsměv na mé fotografii je tak šťastný, tak přirozený, plný jistoty. Nemám o Vás ani trochu strachu. Pán si vás ochrání pro slávu budoucích žní.

Slyšeli jste dva obrázky: Msgr. Trochta ve vzpomínkách svých nejbližších. ^{letošního}

Oba tyto obrázky byly uveřejněny v prvním čísle salesiánského věstníku, ^{v Itálii.}

který ~~xxx~~ své přátele a dobrodincům posílají čestí salesiáni z Messiny

Naše posluchače, přátele salesiánského díla ještě upozorňujeme, že po celý ^{od} příští týden, 27. března až do 2. dubna obětují salesiáni, chovanci a spolu-

pracovníci z celého světa své modlitby a oběti za pronásledovanou českou inspektorii. Následující týden je věnován vzpomínce za inspektorii slovenskou. Spojte se i vy v modlitbě o pomoc a sílu, kdo dnes nesou Kristův ^{pro ty} kříž. ^{kríž,}

~~xx~~ Učitelé na kat. školách v jižní Africe prohlásili svým zaměstnavatelům ^{kol.} misionářům, že budou učit dál, i když jejich plat měl být snížen. Katolické školy se totiž octly ve velké finanční tísní, protože vláda hrozí zastavit jakoukoliv finanční podporu, jestliže se nebudou řídit zákony ~~o xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ rasové segregaci. *střety* *placit*

Dnes v poledne sv. Otec Pius XII. ^{s okna své soukromé pracovny} pozdravil ti-
síce Římanů a poutníků z ciziny, kteří se shromáždili na svatopetrském náměstí
aby tak, sv. Otci podali svůj ^{synovský} hold / úcty, poslušnosti a věrnosti. Slova
^{apoteotického} papežského požehnání, které Pius XII. udělil přítomným, mohli všichni zřetelně
slyšet ^{prostrádaně} ^{apliční} ~~vím~~ ~~XXXXXX~~.

Včera v sobotu byl ^{vlastní} vysvěcen na jáhna vel. pán Josef z českomora-
vské vysočiny. ^{kurátora B. Sporného} Velbný pán Josef byl vysvěcen na podjáhna před 3 týdny, kněž-
ské svěcení hodlá přijmout začátkem července.

~~XXXXXX~~ italie slavila dnes ~~XXXX~~ den Katolické university B.S. Páně. Tuto
milánskou universitu založil Benedikt XV. ^{r. 1429} Jejím nynějším rektorem je světo-
^{slávný} známý biolog františkán P. Aug. Gemelli. V příležitostných kázáních byli věřící
vyzváni, aby modlitbou a almužnou pomáhali biskupům splnit úkol, který si

Kat. universita B.S. Páně ^{pred 3 lety} vytkla za cíl: být ^{největším pro plnění úkolu a dle}
Vatikánský rozhlas vysílá tento týden ^{deset} každý večer o čtvrt na deset. ^{veškerou} přednášek

kat jezuity P. Lombardiho o hnutí "za lepší svět". Toto hnutí zahájilo letos
svůj ⁴ čtvrtý rok života a práce, aby brzy přišlo mezi lidi Kristovo království
Časopis Poláků v záp. Evropě Tygodnik přináší několik zajímavých zpráv o osu-

du polského primasa kard. Wyszynskeho. Brzy po zatčení - v září 1953 - byl
polský primas ^{první Tygodnik} odvezen do jednoho vezení v Pomoransku. Tam ale vážně onemocněl
Komunisté ze strachu před nepokojí, které by mohla vyvolat smrt ^{kardinál} ~~XXXX~~ ¹⁹⁴⁸
v žaláři, dali jej převést do jedné z nejlepších klinik, kde byl kard. opero-
ván. Po rekonvalescenci nebyl zavezen ^{přítel} do vezení, nýbrž do Varsavy do
arcibiskupského paláce, kde dlí pod přísným policejním dozorem.

Katolíci ekvadorské republiky odevzdali ^{své} vládě protest proti ohlášené návštěvě
vě argentinského presidenta Perona. ~~v zemi~~. Katolíci se cítí rozhořčení, že by
jejich zemi měl oficiálně navštívit a být v ní oslavován diktátor a pronásae
dovařel Církve.

Ve všech kostelích Argentiny byl čten společný pastýřský list kat. biskupů.
Biskupové vypočítávají nezczitelné práva Církve, jako ~~dokonalé společnosti~~
a ~~naše~~ vyzývají své věřící, aby zůstali pevní, aby se chovali statečně jak
se sluší na katolíky a aby se dali prochnout statečným, trpělivým a vítězným
duchem, jenž září z Kristova kříže.

V Tanganjice bude založen první klášter rozjímavých sester klarisek. První
skupina ^{svět} sester přijede z Indie - indických, birmanských a francouzských J.
Misionářská Indie tedy vysílá první kontingent misionářů mimo svou zemi.
Katolický kostel stojící nejvíce na severu: v Hammersforstu v Norsku, ^{znice}
~~by~~ za války r. 1944 německými vojáky, bude znovu obnoven. Mnoho studentů z Up
saly se nabídlo, že o prázdninách budou zdarma pracovat na stavbě; peněžní
náklad uhradí německá kat. mládež z veřejné sbírky.

--Uml. Církev-nejnovější ^{novinky} ~~klas~~ o vývojové teorii.

Zprávy:

Dnešní l'Osse. R. uveřejňuje závažný článek pod názvem: ^{zmatky} ~~Zmatky~~ v Brusselu., v němž se ^{uvádí} ~~praví~~: "Když se jedná o boj proti Církvi, jsou všichni za jedno. Komunisté veřejně tleskají totalitáři pravice-~~š~~ Peronovi, když utlačuje Církev. Z téhož ^{neodvratného} ~~důvodu~~ komunisté i peronisté ^{ostře} ~~prísne~~ odsuzují belgické katolíky. V Belgii komunisté vytvořili s laicisujícími demokraty Ligu proti katolíkům. A "Le Peuple" se vysmívá ~~katolíkům~~ ^{zemědělcům}, kteří by se chtěli obracet proti osvíceným vládcům věcí společných, jimiž jsou v Belgii soc-demokraté, liberálové, podporováni v této věci komunisty.--Belgičtí katolíci neprotestují jen proti snížení subvencí na svobodné školství. Protestují proti záměrům Callardova zákona, předloženému sněmovně, a proti dvěma dalším už připraveným, jež přímo míří ^{mravnímu} ~~proti~~ primátu svobodných škol."--praví l'Oss..

V Lucernu se ^{porada} ~~konala~~ ^{rozhl.} ~~konala~~ katol. konferencierů. Bylo uvažováno o možnostech, jak představit publiku celé liturgické funkce z Bernmünsteru, tak jako se už vysílají nešpory.

a konferenci švýcarských biskupů bylo ^{rozhl.} ~~rozhodnuto~~, že všechny pouti mají podléhat biskupům, kteří určí příslušného duch. vůdce, ať už se jedná o pout do Lurd nebo jakoukoliv jinou. Tímto opatřením se má zamezit zneužívání slova: pouť.

V Mexiku se připravují na volby. Snad budou v dubnu. Poprvé půjdou k urnám i ženy. Mex. primas Louis Maria Martinez vyzval kněze, aby upozornili věřící, že C. nenáleží k žádné politické straně; katolíci však mají dát svůj hlas jen těm kandidátům, kteří zaručí respektování Božích zákonů a lidských práv.

++

ústav pro studium
totalitních režimů

Rožhovor: Evolucionismus. ve světle vědy.

Minulý týden (přinesla) zajímavou zprávu Frankfurter Allgemeine Zeitung: o tom, jak oficiální učitelství časopis, vycházející v Moskvě.....

Komunismus opírá svou propagandu jedině o vědecké poznatky, slibuje vysvětlit všechny záhady, ať tedy podá uspokojivé vysvětlení těchto otázek. Nepodá, protože ^{material.} věda je nezodpovědí ~~to~~ *neví*.

Zastavme se u poslední otázky: Jak vysvětlit vývoj oplozeného vajíčka k úplnému organismu? - Nejen vědci, nýbrž i prostí lidé se pozastaví na tomto ^{stojí} faktem: Jak to, že z kočky se rodá zas jen kočka, z psa zas jen pes, z toho a toho brouka zas jen ten určitý ~~typ~~ živočich? Když přece ve vesmíru vládne jen vývoj bez rozumové příčiny, která vložila určité tendence v jednotlivé bytosti?

Biologové, třeba H. Driesch to vysvětlovali takto: Žijící bytost je nesporně ovládána jakousi silou, která vede celý její vývoj k určitému cíli - jakási idea, schopnost dovést organické tělo k ~~plac~~ ^{plac} výstavbě - cosi jakoby forma oné bytosti, princip její činnosti. Zmíněný biolog převzal Aristotelův výraz: ENTELECHIE - cílevědomá činnost - k označení onoho nehmotného prvku, který pořádá a sjednocuje sebeu - zákonění každé živé bytosti. Hmota jest jen jakoby stroj a ona vnitřní síla - entelechie - jakoby inženýr, který jej řídí. H Driesch ^{to} také experimentálně dokázal a to regulací, regenerací a transplantací ~~na~~ živých bytostech. Ogranicená bytost při tom pozoruje každou poruchu, která nastává v jejích plánech a koriguje ji individuálně.

Ne materialismus, ale vitalismus má pravdu. Entelechie organických bytostí to dokazuje. XX

Všimněme si dále základního článku materialistické víry - darvinismu, evolucionismu, jakoby všechn život povstal z jedné prabunčky; s tím souvisí i hlásaný vývoj člověka z opice. Je to hypotese, která je dnes vědecky překonaná a neudržitelná. Je to spíš víra, náboženství než věda. Není jiné alternativy mezi zvláštním stvořením a evolucí. Tedy se musí hlásat evolucionismus. Není pravdou, že vývojová teorie byla přijata pod tlakem nezvratných vědeckých svědectví. Byla přijata z důvodů - řekl bych theologických. Evoluce je základní dogma racionalismu a a athéismu.

Nebylo a není spojovacích článků mezi člověkem a nižšími tvory. Jsou tu články, které ukazují na evolucionismus nejvýš v rámci jednoho přirozeného rodu, třeba koně; ba ani zde tomu tak není vždy. Byl to prvně Huxley, když se setkal v Darwinem, jenž vyslovil tuto víru, přes to, že tu nebylo dostatečných přechodných forem.-a to proto, jak se vyslovil, aby nahradil teorii zvláštního stvoření, které prý ~~je neudržitelné~~.^{ne lze dokázat} Byly to však důkazy a priori proti theismu, proti víře v Boha.

"Toto evolucionistické Credo je hlásáno jen z osobních filosofických důvodů," jak praví Yves Delage, když vědecky nelze dokázat ani vznik jedné odrůdy z druhé.

Moderní učenci hlásají evoluci jako základní fakt, když mluví k všeobecnému publiku, před vědeckým publikem však tak ^{mluvit} nemohou.-a praví: Zoologové na př. ji přijímají, ne proto, že by byla logicky prokázána jako pravá, nýbrž že jim nic jiného nezbyvá, když nechtějí uznat zvláštní stvoření"-praví Yves Delage.

Darvinisté předpovídali, že se časem najdeu předkové ptáků, chiropterů atd, ale nenašly se. Věří ve fosilie, kterých nikdy neviděli. I tak zv. Pitheanthrops, bytost, která prý je anatomicky mezi člověkem a opicí,-je pouhou mythologií. Na Javě r. 1892 se našlo několik kostí a 2 zuby a z toho byl sestrojen živočich, který prý chodil z přima. Co to bylo halasu a slávy! Foto, grafie zkonstruovaného živočicha byla uveřejňována ^{děle} v populárních knížkách a lidé s obdivem hleděli na svého překa, jehož vlasy na hlavě byly sečteny. A to vše na základě zbytku lebky a 2 zubů. Nazvali to tehdy pithecanthropomorfismus. R. 1912 byl nalezen zas nějaký nedokonalý zub opice a vědové jásavě volali-jako třeba Osborn:"To mluví za celé svazky pravdy." Jenom že brzy se seznalo, že je to zub ne opice, ale medvěda.

Učenci se uchýlovali i k přímým podvodům, jako na př. Haeckel při sestavování živočišných a také lidských rodokmenů. Chybějící články si jednoduše vymyslel a doplnil sám. To je ten biogenetický zákon. Je ještě v čerstvé paměti jiný podvod, který byl odhalen a slavně potvrzen před anglickým parlamentem 23.XI. 53-na základě posudků antropologů. Jde o onen výrobek advokáta Charles Dawsona z hrabství Sussex v Jižní Anglii blíže Piltdown. Lebka člověka a čelisti orangutana byla slavně prohlášena za padělek a odstraně-

na z Britského Musea.

4 Skepticismus vůči evolucionismu se projevil i u vynikajících biologů francouzských. Sensační novinkou v poslední době je výrok býv. ředitele Nár. Musea v Paříži Dr Lemoine. ~~Centy Byl~~ vyzván Laroussem, aby vydal V. svazek Franc. Encyklopedie, který pojednává o živých bytostech - rostlinách a živočiších, ~~tato~~ ^{to} ~~tento~~ ^{tyto} vynikající franc. biolog shrnuje svůj názor ^{zde} v tato slova: "Z tohoto výkladu vyplývá, že evoluční teorie je nemožná.. Vskutku přes různá zdání nikdo ^{už} v ni nevěří. Evolucionismus je druh dogmatu, v něj kněží-t. j. vědci-už nevěří, které však uchovávají pro lid." Opakujeme slova Dr Lemoina:----- *to etunc v proh. vyjádř. v materialism. vyjádř. franc. Encykl. Larousse*

Tak zoufalé pokusy Hacklovy a Dawsonovy s padělkami chybějících článků potvrzují jen to, co velký biolog Reinke prohlásil, že totíž jediným tvrzením, které věda může srovnat se svou důstojností, je, že nic neví o původu člověka."

To ovšem nebrání komunistům, aby dále sytili lid svými t.zv. vědeckými teoriemi o vývoji vesmíru a živých bytostí. Lež a padělek ~~byd~~ vždy jejich specialitou. Žádný soudný člověk však jim nebude věřit. Jen ^{snad} naivní, fanatický člověk, který slepě věří v materialismus proti objektivním vědeckým výzkumům.

— Rozhovor — Evolu. ve světle vědy.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

25

38

35

18

116

ústav pro studium
totalitních režimů

--Kř nauka - duchovní a exerciční motivy.

Zprávy:

Dekretem posv. kongregace Obřadů z 11.3. byla sv. Zita prohlášena patronkou všech žen-pomocnic v domácnosti.-Sv. Zita se narodila v Toskánsku r. 1218 a zemřela v Lucca 1272.-12 let sloužila jako pomocnice v domě Fatineli, kde jí bylo snášet mnoho tvrdostí od pánů i od ostatního služebnictva. Tím však si získala důvěru tak, že jí bylo svěřeno řízení celého domu.. Ihned po smrti se rozšířila pověst o její svatosti. Byla potvrzena četnými zázraky a vzbudila úctu věřících..Její tělo se uchovává v basilice v Lucca v Itálii a je neporušené. Kult ~~sv. Zity~~ ^{sv. Zity} byl schválen brzy po její smrti a potvrzen p. Inocencem XII r.1696.její úcta se rozšířila po celé evrope a Americe.

Dnes ráno zasedal přípravná komise kongregace Obřadů v paláci sv. Kalista, v níž za přítomnosti kard. Bened. Alojzy Masela bylo debatoováno o heroických ctnostech sluhy B. Meinarda Eugster.--ento byl bratrem laikem v benedikt, klášteře v Einsiedeln ve Švýcařích. Narodil se r. 1848. Byl továrním dělníkem, pak krejším a v 29 letech oblékl řeholní roucho benekt. V klášteře strávil 50 let při vzorném zachovávání mnišských pravidel vždy pokorný a učelivý. Zemřel r. 1925, zanechav pověst svatosti.

Tuto nedělu 27.III. růžencové kající procesí procházelo hlavním městem Španělska. Své modlitby a zpěvy obětovalo za Církev v Mléení a za pronásledované a mučedníky víry. Fento obyčej kajícího růžence se šíří po celém Španělsku.

duchovní V Buenos Aires arg. ministr vyučování činí nyní vpád i do rodin. K tomu cíli zorganizoval voj. ^{politických} propağandistů pod názvem-*duch.* poradců. Jsou to hlavně učitelé a profesoři, kteří mají volný přístup do rodin, kde vysvětlují domácí problémy, nevyjímaje rozluku a prostituci. Arg. vláda věnovala na tuto instituci 260 milionů peset.

Přes 500 povolání kněžských i řeholních zaznamenala arcid. Filadelfia v USA od října r. 1953.; z toho je 230 jinochů a 272 dívek.

395 jich pochází z katol. škol.

Sv. Stolicí byla schválena ^{nový} ~~nový~~ ^{ústav} ~~ústav~~ Instituce laických misionářek, založených ve Victoria ve Španělsku P. Abadalba. Kongregace má dnes 350 členů a působí ve 14 diecesích Španělska. Jedna skupina byla povolána do *Equatoru*.

12
35
34
35
116

Z dopisů exulantů: Muž orelský pracovník vzpomíná a dělá plány pro budoucnost. Píše: "I v budoucnu bude potřeba orelské organizace; mohla by převzít veškerou katol. práci, kterou kněžstvo nezvládne. Proto je už dnes (snaha) mezi Orly-exulanty o rozšíření programu naší katol. kulturně-výchovné organizace!" - Dopisovatel pokračuje: "Hmotařský agrarismus byl nebezpečnější než socialismus, protože byl zakuklený; to píše jako rolník. "yní ovšem celý selský stav je na tom zle, ba nejhůř ze všech. A katolíci byli vždy se sociálně slabšími. Ostatně utrpení činí pokorným; vede k víře a k bázni Boží; tak začnem všichni sedláci znovu a lépe." - Vzpomínám často na Velehrad - pokračuje Mor Slovák - . Odloučením člověk poznává, co ztratil. Velehrad se mně jeví jako Řím Slovanů. - Čím jde (více) člověk věci na kloub, tím víc se v něm ozývá touha po změření sil se satanem a všemi jeho pomocníky, ať jsou v jakékoliv podobě." - List našeho emigranta-orelského pracovníka. + +

tytuluje o Proluči P. Rich, Lombardiho. Tento týden mluví každý večer po 9 hod. Vat. rozhlasem apoštol Lepšího světa P. R. Lom. Nejen vábí a zve posluchače, nýbrž je už vnitřně přeškoluje na apoštoly Nov. světa.

Mluví italským posluchačům, jejich poměry má na zřeteli, tak třeba když mluvil (v neděli) poprvé o kolektivní reformě.

Začal as takto: "Není dobře dnes na světě. Hodina sice není tragická, ale není pokoje. Lidé ztratili klid, rovnováhu. Děláme to tak, jak ten chlapec, který drží na špičce prstu postavenou hůl. Udrží jí v rovnováze, že za ní běží. Tak my se honíme za existencí, za svým denním životem uspěchaní - bez oddechu. A všichni, celý svět. Ani v tom světovém stroji to dobře neklape.. Samý neklid, strach a hrozby. I ten svět je vyšinut z rovnováhy.

To se musí napravit. Na to ^{ovšem} nestačí ovšem jeden, ani deset lidí. Všichni se musejí stát apoštoly lepšího světa. K tomu je třeba mít na zřeteli 2 zásady a jimi se zřídit. PRVNÍ je snaha, aby všem bylo dobře. Dřív platilo: Mors mea, vita tua - Má smrt-tvůj život - Tvá smrt-můj život. Musím tě odstavit, odsunout, abych já žil. Dnes naopak: Mors tua - mors mea - Tvoje smrt je mojí smrtí a Tvůj život i můj život. - Musíme mít ohled na druhého. Více kolektivního citění. Bude-li spokojen jeden stav, tedy i druhý se bude z toho těšit.

Přestane boj a nastane spolupráce, láska.

Druhá zásada se týká jednotlivce, každého jednotlivého nitra. Je třeba poslouchat hlasu svědomí. Když mluví, přikazuje nebo zakazuje, -tedy nepřehlušit je, ale slyšet. Všem je třeba posílit hlas svého svědomí, jakožto bezprostředního zákonodárce, když volá k povinnosti, skromnosti, sebezapření, k Bohu. ~~Potud P. Lombardi?~~

řakové moderní duchovní cvičení rozhlasem, ale bezprostředně dá-
vá P. L.A to pod tak aktuálním heslem jako je lepší svět, práce, a
apoštolát za spravedlivější, lepší budoucnost. Slyší je Italové. Potře-
boval by je každý.

Zle Několik myšlenek z klasických ignaciánských duch. cvičení: první
bod základní úvahy o původu člověka: Jsem od Boha.

Kde jsem byl před 100 lety? Vůbec mne nebylo.. Hledím-li zpět
v tu dobu, tedy vidím království, města, obyvatele a národy. Slunce
svítilo jako dnes, táž země byla jako, po níž dnes chodím-vidím
kraj, v němž jsem se zrodil-rodinu, z níž jsem vzešel, i jméno, jímž
jsem zván.-Ale já, co jsem byl, kde jsem byl? Ničím jsem nebyl. Musím
se hledat mezi nicotou. A kolik věků přešlo, že nikdo na mne ani ne-
pomyslel. Nicota nemůže být předmětem myšlenek. Kolik to bylo věků,
v nichž i hmyz, a atom byl větší než já, neboť aspoň existoval.

Nyní však existuji.. Mám rozum, jímž mohu poznávat, mám srdce,
stvořené pro lásku, -tělo, obdařené obdivuhodnými smysly. -do mi dal
tu existenci?-Náhoda?-to je prázdné slovo.-Rodiče?-Ti však musejí
odpovědět slovy matky synů Makabejských: "Ne já jsem vám ~~dala~~ dala
mysl, duši, ale Stvořitel světa.-Byl jsem snad sám Tvůrcem své exis-
tence?. Nic nemůže být příčinou něčeho. Musím se tedy vrátit k Bohu
jako k svému počátku.-"Ruce tvé, o Pane, učinily mne, utvořily mne!"
Tys na mne vložil svou ruku. Tys mne vyzvedl z propasti nicoty.

Uvažuj dále okolnosti svého stvoření.

Bůh mne stvořil z čisté lásky.. Nebylo mu třeba, abych já existoval.
Nebyl jsem nezbytný k jeho štěstí.-"Láskou věčnou jsem tě miloval"-
praví Hospodin u Jerem. proroka.

Bůh mne stvořil; jeho rozhodnutí o mém stvoření je věčné, jako on
sám. Od věčnosti tedy na mne myslel. Byl jsem ještě v propasti nicoty,
ale i v mysli Boží a v srdci Božím.

Bůh mně dal přednost před nesmírnými jinými tvory, které byly stejně možné pro něho. Nyní zůstanou navždy nicotou.. "Ó, Bože, jak jsem zasloužil této přednosti?" - Láskou věčnou jsem tě miloval.

Bůh mne stvořil, učinil mne nejvyšším vznešeným tvorem z celého viditelného světa, Má duše je obraz Boží a celá moje bytost nese stopy, živé známky jeho vlastností.

Bůh mne stvořil; jeho stvoření ustavičně pokračuje - každým okamžikem mé existence. Kolik hodin, kolik vteřin mého života, tolikrát mně znovu dává život - můj Stvořitel.

City pokory, podivu a vděčnosti mají doprovázet tuto úvahu. -
 "Moje bytost není ničím před Tebou, Bože! - Co je člověk, že ho povyšuješ? - Jméno Hospodinovo, buďž požehnáno. - Dobrořeč, duše moje Pánu za všechny dary jeho!" -

nehilich nuph z tyrac. muk. cviceni

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(J. Bismulle)

V dnešní čtvrthodince uslyšíte zprávy z kat.světa, dále vyprávění Náboženství
 v Rusku a závěrem poznámku k ^{dubnovému} misijnímu úmyslu Ap.modlitby: Za katolíky zijící
^(mezi budhisty)

Vatikánská tisková služba oznámila, že sv.Otec Pius XII. ^{<?>} na Hod Boží velikonoč
 ní ^{udělil} v poledne z vnější loggie vat.basiliky ap.požehnaní Urbi et Orbi
 městu Římu a celému světu. Očekává se, že sv.Otec pronese krátké velik.poselstv

Sv.Otec poslal ^{<?>} italské kat.akce ^{delnicki} blahopřejný list ^{rehabilitačními obřady} prostřednictvím substi-
 tuta státního sekretariátu Msgra Anděla de Al'Acqua k 10.výročí jejich trvání
 vyzval všechny ^{delnicki} kat.dělníky, aby se sdružili v řady kat.akce na obranu
 křesťanských hodnot ve světě práce. ^{práci, rek. obřady}

L'Oss.Romano si dnes znovu všimá pronásledované Církve v Argentině. Poukazuje
 na to, jak pres.Peron lehkomyšlně porušil 7.článek Charty práv delníka, týka-
 jící se rodiny. Před lety sám tuto ústavu dal odhlasovat. Vař.denník s bolest-
 nou ironií cituje ^{arg. Peronova} slova Peronova z Knihy Peronova nauka: "Vládcové se mnoh-
 dy domnívají, že dosáhli vrcholu své moci a se považují za polobohy. Tehdy
 se začínou dopouštět omylu den co den. I vládcové jsou jen lidé, se slabost-
 mi a ctnostmi, jako je mají jiní lidé, ^{hemotizidii} jakmile se vládce začne považovat
 za vyslance samého Boha, je ztracen. Zneužívá své autority a moci, nemá ohled
 na lid a pohrdá jím. A tak podpisuje svůj vlastní rozsudek smrti." Těmtio
 slovy z r.1952 pres. Peron nevedomky vykreslil sám sebe.

Podobně jako ve Španělsku byla i v německu Smrtná neděle věnována modlitbám
 za Umlčenou církev. V noci ze soboty na neděli se konaly v řadě měst kající
 průvody. V Berlíně vyšlo na 4.000 mužů z 5 kostelů a v naprostém mlčení
 kráčeli ke kostelu sv.Mateje, kde byla ^{hemotizidii} pobožnost zakončena.

Podle údajů jedné americké pojišťovací společnosti je téměř polovina, t.j.
 47,6% obyvatelstva Nového Yorku kat.vyznání. Zbytek tvoří hlavně prot. ^{afzidé.}

^{U Mexiku} Po prvé od r.1920, kdy byly vydány smutně proslulým pres.Callesem proticírk.
 zákony, ^{byl} zástupce vlády přítomen slavnostem na mexické kat.universitě.
 President a rektor státní university v Mexiku zahájil přednášky na fakultě
 architektury při Iberoamerické ^{kat.} universitě řízené Otcí jezuity.

V Makogai na ostrovech Fidži zemřela 80-tiletá sestra Marie Anežka, která
 ztrávila 40 let mezi malomocnými. Sestra Marie Anežka byla vyznamenána
 řádem Čestné legie a král Jiří VI. jí jmenoval členem Britského imperia

5.března bylo v Číně 65 misionářů, 37 kněží, 23 sester, 1 bratr laik a
 4 biskupové; 17 kněží a dva biskupové jsou ve vězení. Před příchodem
 komunistů k moci pracovalo v číně ~~více než 5 a půl~~ více než 5 a půl tisíce misionářů,
 všichni tedy byli ^{99% ojet} vypuzeni ^{vypuzeni} anebo zemřeli útrapami ve vězení.

Americký kněz Společnosti sv.Kříže P.Patrik Peyton dlí nyní v Birmě, aby
 i tam ~~šířil~~ šířil společnou modlitbu růžence v rodinách. ~~Jeho kázání~~
 Kázání P.Peytona mají v Birmě velký úspěch. Shromáždění v Rangoonu bylo
 přítomno na 20.000 lidí, v Mandalay více než 2.000. Mnoho přítomných bylo
 nekatolíků.

Pius XI. ve své mis.encyklice Rerum Ecclesiae r.1926 vyzval řeh.rozjímavé
 řády, aby se usadily i v misijních zemích. Po 26 letech je v mis.zemích
 asi 90 rozjímavých klášterů, 27 klášterů karmelitek. Trapisté mají
 celkem 10 klášterů, v nejrůznějších zemích, trapistky mají ~~klášterů~~
 jen v Japonsku 4 domy, třem klášterům stojí v čele japonská abatyše.

Náboženství v Sov. Rusku.

Začátkem t.^{ročníku} roku byl z Moskvy vypovězen ~~kat.~~ duch. správce katolíků, členů dipl. misí v Moskvě, americký asumpcionista P. Bissonette. Když přijel do záp. světa, katoličtí novináři mu předložili řadu otázek. Nás ^{1. últ} bude dnes zajímat, co P. Bissonette pravil o náb. životě a o náb. politice ~~kat.~~ sov. režimu.

Polichruska ti je vyprávění v čestné balladě

Nedávná změna vlády v Sov. svazu nebude mít pravděpodobně žádnou odezvu ^{aci} náboženskou situacii v zemi. Komunismus neuznává Boha, alespoň ne komunismus Leninův, a ten vládne v Rusku. Nezáleží na tom, kdo je u vesla, zda Malenkov či Bulganin či Kruščev; každý ^{musí vynaložit} musí ^{to u} vše, aby zničil t.zv. náboženskou pověru.

hmmmm

Nevidím žádnou možnost sblížení mezi komunismem a křesťanstvím. Snad někdy v budoucnu něco takového nastane, ale jen tehdy, jestliže komunisté přestanou vidět v marxismu náhražku náboženství. Každé sblížení mezi komunismem musí čekat na okamžik, kdy komunismus bude považován za ekonomický a sociální systém a ne za náboženství.

Kruščevův dekret z 7. list. 1954 byl mnohými ^{na zaplaci} nesrávně vykládán jako náznak zmírnění kom. propagandy. Pečlivé prostudování dekretu však ukazuje, že opak je pravda. Kruščev, gen. tajemník kom. strany, tedy ^{podle svých názorů} klíčové postavení v Sov. Rusku, ve skutečnosti volal k zostření protináboženského boje. Neříkal, že se příliš mnoho bojovalo proti náboženství, nýbrž že se propaganda nedála cílevědomě. Poukázal na to, že zesměšňování náboženství vedlo jen k nenávisti vůči straně. Žádal tedy, aby se boj proti náboženství konal přesvědčováním, t.zv. vědeckým způsobem.

Kruščev též varoval před špatným vlivem vyloučení osob z vedoucích míst z náboženských důvodů. Protináboženská kampaň vedla totiž k tomu, že věřící lidé byli vynecháni ^{vá} při povýšení a při jmenování. Jejich děti se nesměly stát členy Komsomolu. Kruščev to nazval vážným omylem, schopní lidé by tak vyloučení z odpovědných míst v průmyslu. Lidé, kteří se stále drží náboženství přivedeme ke komunismu ne diskriminací, nýbrž trpělivou výchovou; ta je osvobodí od náboženského pohloupení.

Musíme mít na mysli, že Kremlin spravuje rozlehlou a složitou zemi.

Je pravda, každý komunista má být přesvědčen ateista; když však proti-naboženská propaganda je vedena takovým způsobem, že se lid bouří a sabotuje produkci, pak si škodíme sami sobě. To je stanovisko kom. sov. funkcionářů. Často se ^{záměrně} ptali, zda zdůrazňování protinaboženské propagandy v Sov. Rusku je znamením skutečného rozvoje náb. života. Nemohu říci, že bych měl pozitivní ^{kušenosti} ~~zkušenosti~~ o tomto rozvoji. Můžeme však učinit tento závěr: Jestliže nějaká propaganda se náhle začne anebo je změněna, znamená to, že to co bylo před tím, ^{selhalo}. Komunisté si tento neúspěch sami přiznali. V zmíněném dekretu Kruščev ^{priznal} opravdu, že předešlá akce proti náboženství nedosáhla cíle. Je fakt, že mladí lidé uzavírají manželství v kostelích, že rodiče dávají své děti křtít, a že se dětem dostává doma nábož. výuky. Nejednou dovedli mladí hladce vyvrátit a zesměšnit námitky komunistů proti náboženství. Jeden konferenciér na př. zesměšňoval víru v Boha: podívejte se říkali, svět běží bez vady ^{a objede se i} bez vašeho Pána Boha. Tu mu kdosi z posluchačů odpověděl: ~~xxx~~, to jen dokazuje, jak jste hloupý, a jak moudrý je Bůh, který dovedl stvořit svět, který se navenek obejde zcela bez něho." Tázali se mne též, zda jsem byl jediný kat. kněz, který v Rusku veřejně pracoval. Pokud vím, pracuje alespoň 5 kněží: správce kostela sv. Ludvíka v Moskvě P. Buturovič, dále 2 kněží v Leningradě, a pak ještě ^{o nichž nemohu dát} 2 ~~kněží~~ podrobnosti. ^{V nichž jeden je} Buturovič je pod jurisdikcí biskupa z Rigy Mgra Springoviče jediného svobodného kat. biskupa na celém území sov. Ruska. Kolik je v Rusku katolíků, říci nemohu; r. 1917 jich bylo asi 8 milionů. Víím však, že kostely v Moskvě i v Leningradě jsou vždy v ríciimi přeplněny. Stejně přeplněny jsou i pravoslavné kostely: staršími lidmi, ale též mládeží, dokonce i pionýry a vojáky v uniformě jsem viděl. Často jsem se setkal při recepcích s hodnostáři pravoslavné církve. O jejich vnitřních názorech ^{uvedením} a upřímnosti ^{ke své věci} nebo ~~řin~~ říci nemohu. - Kromě pravoslavných a katolíků žije v Rusku asi 30 milionů mohamedánů. Navštívil jsem jejich seminář v Bikaře. Zdálo se mi, že mají solidní náboženské přesvědčení. Baptisté mají kostel v Moskvě a kapli v Rjevě 2 židovské synagogy jsou otevřeny v Moskvě a v Leningradě. Několik kostelů prý mají luteránští Němci v Povolží. Nakonec otázku: Komunisté přece chtějí ^{vlastní zájem} vybudovat ateistickou společnost; proč tedy snášejí "náboženské předsudky"? Naboženská svoboda je zaručena ústavou, a cizí novináři se obyčejně o projevy této svobody velmi zajímají. Komunisté jim mohou tedy ^{ukázat} ukázat kostely - ty tisíce zrušených jim samozřejmě neukáží. (otevřené)

Jistě komunisté doufají a usilují o to, aby brzy přišel den, kdy každý bude tak osvícený a pokrokový, že nebude mít zapotřebí náboženství. Ale pokud náboženská pověra existuje, ponechávají jí komunisté právě jen tolik svobody, aby v propagandě zahraniční mohli říci: U nás svoboda náboženství existuje.

Průběh postupu pro lidstvo je u nás velice závažný: Cílová úroveň je to jasně vidět. Náš svedení pro nás je velice závažný a kardinální. Cílová úroveň našeho pokroku, že lidstvo, že z lidstva, má být dříve, stejně jako dříve. Náš svedení 3. svět. války: Křesťanství, Křesťanství (Cao-dai) a Buddha, s nimiž se křesťanství "pokrok" v bezprostředním slohu.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Za katolíky, kteří žijí mezi budhisty

Budhismus, který považujeme za jedno z předních světových náboženství vlastně náboženství není. Je to spíše životní filosofie. Za jejího původu patří Ind Siddharta, více známý jako Budha, česky Osvícený. Základem budhismu je nauka o stěhování duší. Duše se v nových a nových vtěleních očisťuje od trestů za skutky, které ~~vykonala~~ ^{vykonala} v předcházejícím životě — pokud není zcela očistěna a nedosáhne nirvany. Člověk prý dosáhne dříve této nirvany, vyhne-li se jakýmkoliv sporům, oddá-li se nečinnosti. Protože nevíme, kdo nirvany dosáhl a je ještě podroben zákonům stěhování duší, vyznavači budhismu nesmějí zabít ani člověka ani zvíře.

V celém budhismu není místo pro osobního boha ani pro osobní věčný život. Mluvíme-li dnes přece o něm jako o náboženství, je to proto že budhisté

přijali prvky jiných okolních náboženství, nejednou zcela protikladné: v Tibetu a Mongolii — kde sídlí dalai-lama je pln) ^{pln} pověry, v Siamu, Ceylonu se Budka ctí jako bůh spolu s celou řadou jiných bohů a bohyň. ~~Proč tolik rozdíly~~ ^{Proč tyto velké rozdíly} a deformace původního budhismu třeba

^{že} konstatovat zvl. v posledních letech budhisté vyvíjejí obrodnou činnost, zvl. z Ceylonu. Tam v městě Colombo byl r/1950 konán první mez. kongres, druhý se konal v Tokiu, a min. rok třetí v Rangoonu v Birmě. V tomto městě též ^{zasedá} budh. koncil, ^{trvá} ~~trvá~~ ^{trvá} tři roky, a ^{chce} obnovit Budhovu nauku a znovu začít pouti k místu kde tento prorok dosáhl Nirvany a byl spálen.

Do hnutí za obnovu budhismu ^{patří} i symbolický dar birmského min. předsedy U Nu thailandské vládě: ratolest ~~ze~~ ^{stromu, pod nímž zesnul Budha}

Ratolest má znamenat utužení bratrství mezi dvěma budh. národy, a budhismus má být pojátkem v boji proti kolonialismu a v obraně proti kolonialismu.

Vyznavačů budhismu se odhaduje na 200 milionů; převážné procento obyvatelstva tvoří ve ^{býv. franc. Indochíně} ~~ve~~ ^{ve} ~~ve~~ Ceyloně, Birmě, Siamu dále v číně a Japonsku. V poslední době budhisté začínají své misie i v předních městech Západu; jejich spojenci jsou tam nejružnější theosofické kroužky a ~~sektu~~ ^{sektu}

Není pochyby, že obroda budhismu způsobí Církvi a misionářům v jihozáp. Asii nejednu potíž. Snad jedinou nadějí je zde poměrná snášenlivost hlav států; třeba jsou věřící budhisté, přece si práce kat. misionářů váží a jí i podporují a hájí. Velký význam zde bude mít domorodý klerus, ukáže prostému lidu, že kat. Církev je světová, že není vázána na Evropany, a že i jejich synové mohou být jejich plnoprávními členy, kněžími a biskupy.

ústavní zpráva III.

Miř. úmysl 42 Madlitz na město Duben =: na kněze a učitelce
Vranová na náboženské účelové mladeže. — 2. min. úmysl =
na křesťany říjící mezi buddhisty.

Jo kámo skoušely drahé revizem tyjografii a křesťanů Vat.
mesta v kapli guvernérátu. 300 list tyjografii přistoupilo
a w. přijímání při misi v. v. v. celebroval kam. Bedř. Tereškin.
Křesť. dopoledne bude ve Vat. paláci další postui křesťanů.

Novice upravitel. zvlášť.

Účinn^{listiny} rozhovory věnujeme křesťanům svátku Leduibel. P. Maria
Je nám v této době voláste blízký a 2x dvojnásob milý: "Na pravo
549.

Radio Vaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů